

انجيل لوقا

۱

۱ عاليجناب تئوفيلوس: تا الان خيليا سعي شُكردِ داستان چي پي که بين اما اتفاک اُفتدِ بِنوِست، ۲ درست همونا که، کسي که از اول و چش خوشو شُدِستاد و اُ گُوم خدا خدمت شواکه، شُن اما رَسِنْد، ۳ ما هم که همَه اِ اتفاکيه و از اول و دِگت بر رسي اُمِکِرِد، اين صلاَح اُمدي تا اِ چي يه و اِ و ترتيب آسي شما بِنوسام، ۴ تا از در ستن چي پي که با خبر بُسْتِش، مطمئن بپش.

پيشگوئنِ اُدنيا اُنْدَه يحيايِ تعميد دهنده

۵ مَ رَمونا که هيروديس، پادشاه يهوديه هاد، کاهني و اسم زکريا زندکي شَکه که از کاهني گروه آبيا هاد. کاهنيا عالمي معبد هادِت. زکريا زني اُشاد که اسمش اِليزابِت هاد و از نسل هارون کاهن هاد. ۶ اُنايا هر دوتاشو تي چش خدا صالح هادِت و همَه حُکْميا و فَرْموني خداوندا بدون هيچ کام و کاستني اُنجوم شواَد. ۷ ولي اُنايا بچ و باري شُنهاد، و خاطر اِکه اِليزابِت نازا هاد و هر دوتاشو پير هادِت.

۸ يک دَفَه که نوبتِ خدمتِ گروه زکريا تي معبد هاد، و انا در حضور خدا کاهني شَکه، ۹ بنا و رَسِم کاهنيا، اسي داخل چِد اُ جِي مَکَدَس معبد خداوند و سُخِنْدَه بُخور، گَرَعَه و اسم زکريا اُفْتَه. ۱۰ موگَه سُخِنْدَه بُخور، همَه جماعت، در مشغول دعا کِرَد هادِت. ۱۱ جِخُو يک فرشته خداوند، در حالي که طرفِ راستِ کُربونگاه بُخور و ايسْتَدِستاد، اُ زکريا ظاهر بو. ۱۲ زکريا وختي که اُ فرشته

أشدى پَرِيشون بو و تَرس شُ جو أفتَه. ^{۱۳} ولی فرشته شُ زکریا گت: «زکریا، مَترس! وَاخَاطِرِ اِکَه دعَاتِ گَبول بَدَه. و زَنتِ اِلِيزَابِتِ اَسِي تو پُسي اَدُنیا اَدَارِ و تو اَسْمُش یحیی اَنِسَش. ^{۱۴} تو پُر از شادی وَاخَاشِي اَبِش، و خيلیا از دُنیا اُنَدَه اَنَا شاد اَدَبِت، ^{۱۵} اَسِي که تِي چَش خداوند اَدَامِ گِي اَبِه. یحیی نَباید هِسوخت اُ شراب یا عَرکِ دهن بَزاد. حتی از موگه اِي که تِي اَشکام نَنشوئِه، از روح کدوس خدا پُر اَبِه. ^{۱۶} اَنَا اُ خيلیا از کوم اسرائیل، اُ طرفِ خداوند، خدَاشو اَدگَرَدِنِه. ^{۱۷} یحیی جَلوئَه از خداوند تِي روح و کُدَرتِ الیاس پیغامبَر اَدَا، تا دَلِ بَابِیَا اُ طرفِ بَچِیا واگَرَدِنِه، و اُ اَنایَا که نَافَرْمونی اِکِنِت یاد هَادَ چُن بَابِیَاشو خَاطِرِ خداوند شُئِنِه، تا یِکِ کوم اَمادَه اِي اَسِي خداوند حَاضِرِ بَکِنِت.» ^{۱۸} زکریا شُ فرشته گت: «ما اِنَا از کُ بَدانام؟ اَسِي که ما پیرام و زَئِم هَم پیر.» ^{۱۹} فرشته شُ اَنَا جواب د: «ما جِبَرئِیلام. ما در حَضورِ خدا اَوایستام. و فرستَدَه بُسْتام تا خود تو حرف بَزنام و اِ خَبرِ حَشا اُ تو بَرَسنام. ^{۲۰} بِن، تو گگ اَبِش و تا رازی که اِ چِي يَه وَا اَنجوم نِبِه، اُتَاشابِه حرف بَزِنش، اَسِي که تو حَرفِي ما که تِي زَمونُش اَنجوم اَبِه، باور اُتَنیکَه.»

^{۲۱} مردم منتظر زکریا هَادِت و تَعجب شُکِه که اَسِي چه اِگَدَ تِي جِي مَکدَسِ مَعبدِ اَمودِ و وَرگارِ شاکِرِد. ^{۲۲} وَاخَتِي که زکریا دَر اُم، اُشَناشابو خود اَنایَا حرف بَزاد. پَ اَنایَا شُدانِست که اَنَا تِي جِي مَکدَسِ مَعبدِ رُویَا اُشَدِد، وَاخَاطِرِ اِکَه اِیما و اِشارَه شُکِه و ساکتِ اَمودِستاد. ^{۲۳} وَاخَتِي زکریا نوبِتِ خَدَمَتُش تَموم بو، اُ خَوَنشو اَگِشت.

^{۲۴} بعد از اِ رازیا، زَنشِ اِلِيزَابِتِ حَامله بو و پَنج ماه اُ خوش از مردم کایم شُکِه و شُگت: ^{۲۵} «تِي اَن رازیا که خداوند نَظَر شُ ما کِه، اِ گِرا اَسِي ما اَشکِه تا نَنگِ ما از حَدِ مردم واسی.»

پیشگوئِنِ اَدُنیا اُنَدَه عیسی

^{۲۶} وَاخَتِي که اِلِيزَابِتِ شِش ماهه حَامله هَاد، جِبَرئِیلِ فرشته از طرفِ خدا اُ شَهرِ ناصِرَه تِي مَنتَکَه جَلیلِ فرستَدَه بو، ^{۲۷} حَدِ یِکِ دَتِ باکِرَه اِي که اَسْمُش مَریم هَاد. مَریم نُمزادِ مَردي و اَسْمِ یوسف هَاد. یوسف از نسلِ داوودِ پادشاه هَاد. ^{۲۸} فرشته حَدِ مَریم اُم و اُشُگت: «سَلامِ بَر تو، اِي تو که تِي نَظَرِ خدا عَزیزش، خداوند خود تَوئِه.» ^{۲۹} ولی مَریم از چِي که فرشته اُشُگتِ بَرِي پَریشون بو و سَعی شُکِه بَقَهْمِه اِ چِینا سَلامیَه. ^{۳۰} فرشته شُ مَریم گت: «مَریم، مَترس!

آسی که تی نظر خدا عزیز بُستیش. ^{۳۱} یین، تو حامله آیش، پُسی اُ دنیا آداریش و اسمُش عیسی آینسش. ^{۳۲} آنا آدام گپی آبه و پُسی خدای متعال خواد آبه. خداوند خدا تخت پادشاهین جَدش داوود اُ آنا آد. ^{۳۳} آنا تا اَبَد اُ نسل یعکوب سلطنت آکو و پادشاهیش هسَوخت تَموم نابه. ^{۳۴} مریم از فرشته اشپُرسی: «اُ چینا آبه، آسی که ما باکره هام.» ^{۳۵} فرشته جواب اشد: «روح کدوس خدا اُ تو نازل آبه و کُدرت خدای متعال اُ لی تو سایه آبی. آسی هَم، آن بچا که اُ دنیا آدا مُکدَس و پُسی خدا خواد آبه. ^{۳۶} یین، اِلیزابت که کوم و خویشته، تی پیری حاملته و پُسی اُشه. کسی که شُن آنا نازا اُگت، الان شس ماهه که حاملته. ^{۳۷} و خاطر اِکه آسی خدا هیچ چی غیرممکن نی!» ^{۳۸} مریم اُشگت: «یین، ما کنیز خداوندام؛ پهر هرچی که درباره ما اُتگت اتفاک بفته.» و فرشته از حدِ مریم چو.

مریم اُ دیدن اِلیزابت اُچه

^{۳۹} تی هَم رازیا مریم آبابو و وشتاب اُ شهری تی کاوی یهودیه چو، ^{۴۰} آنا اُ خونه زکریا چو و ش اِلیزابت سلام که. ^{۴۱} وختی اِلیزابت سلام مریم اُشسُفت بچش تی اشکامش تکون اُشخه و اِلیزابت از روح کدوس خدا پُربو، ^{۴۲} اِلیزابت وصدای بلند اُشگت: «از بین زنیا خدا ش تو برکت دَد و ش بچ تی اشکامتم برکت دَد! ^{۴۳} ما که بام که ننه سَرورم حد ما بیاد؟ ^{۴۴} آسی که وختی صدای سلامت اُ گانُشم رسی بچ از شادی تی اشکامم تکون اُشخه. ^{۴۵} خوش و حال آن زنی که باور اُشکه م چی که از طرف خداوند اُنا گته بده اُنجوم آرسه.»

سرود مریم

^{۴۶} مریم اُشگت:

«جونم بزرگین خداوندا ستایش آکو،

^{۴۷} و روحم تی نجات دهندم خدا، شادی آکو،

^{۴۸} آسی که آنا اُ حال ناچیز کنیزش نظر اُشکرد.

و خاطر اِکه، از اُ به بعد همه نسلیا اُ ما اُگات، اِهم کسیه که خدا ش اُنا برکت دَد.

^{۴۹} چون آنا که کادر،

گری گاتی آسی ما اُشکرد. اسم آنا کدوسه.

^{۵۰} آنا اُ کسبی که از آنا اُترست و حرمت اُکنت،

نسل و نسل رحمت آکو.

۵۱ خداوند و بازوش گری گدرتمندی اُشکِرد،
 و اُکِیبی که تی نیبِتی دلشو مغروریت، پخش و پلا اُشکِرد؛
 ۵۲ انا اُگدرتمندیا از تختشو شُ زیر اُتورد
 و اُکِیبی که اُفتادِیت سربلند اُشکِرد؛
 ۵۳ اُگشَنه یَا وِ چی یی خَش سیر شاکِرد
 ولی اُبولداریا و دست خالی اُشفرِستد.
 ۵۴ انا رَحْمَتُش شُیاد اُتورد،
 و اُخادُمُش اسرائیل کمک اُشکِرد.
 ۵۵ هَموناکه که اُبابِیامو، یعنی اُابراهیم پیغامبر و نسلش
 وعده اُشد دستاد که تا اُبد اینا بکو.»
 ۵۶ مریم حدود سه ماه حِدِ الیزابت اُمود و بعد اُخونشو آگشت.

اُدنیا اُنده یحیای تعمید دهنده

۵۷ موگه زایمون الیزابت رسی و انا یک پُسی شُ دنیا آتو. ۵۸ وختی که هُمسادیَا
 و کوم و خویشیاش شُشُفَت خداوند چه رَحْمَتِ گاتی اُالیزابت اُشکِرد، خود انا
 شادی شُکه.

۵۹ و تی رازِ هشتم، انا اُنِدِت تا بچا سُنِت اُشیکِنِت و شُست اسم باشو زکریا
 شُ لو نِست، ۶۰ ولی نَنه بچا اُشگت: «نَه؛ اسمش باید یحیی به.» ۶۱ انا انا شُن
 الیزابت گت: «تی کوم و خویشت کسی و اِسما نَبْد.» ۶۲ و انا انا اُبا ی بچ اشاره
 شُکه و از انا شُرسی که شُنه اسم بچش چه هُنِسِه. ۶۳ زکریا یک تَخْتَه ای اُسی
 نوشته شُست، اُشِنوشت: «اسمُش یحیی ه.» هَمشو تعجب شُکه. ۶۴ م
 موگوا، زکریا زابوش واز اُبو و اُخدا حمد و ستایش اُشکِه. ۶۵ هَمه هُمسادیَاش
 تِرسِدِت. تی هَمه کاوی یهودیه دربارَه هَمه اُچی یا حرف شوآزاد. ۶۶ و هَمه کسی
 که اُحرفیهوا شوآشُفَت تی دلشو شوآگت: «اُ بچا چینا اُدامی اُبه؟» اُسی که
 دست خداوند شُمره هاد.

پیشگوئِن زکریا

۶۷ زکریا با ی بچ، از روح کدوس خدا پُربو و پیشگوئی اُشکِه و اُشگت:
 ۶۸ «مُتبارک به خداوند خدای اسرائیل،
 اُسی که انا اُکمکِ کومش اُنِد و آزادیشو اُشخِلِدِ.
 ۶۹ انا از نسل نوکُرش داوود اُسی اُما نجات دهنده ای گدرتمند اُشفرِستد.

۷۰ هَمونَاکِه از گدیم
 از زابُن پیغامبری مکدَسُش وعده اشد،
 ۷۱ که اُما از دُشمنیامو
 و از دست هَمه کِسی که از اُما متنفرت، نجات هاد؟
 ۷۲ تا آن رحمتی که شُ بابیامو وعده ددستاد نِشو هاد
 و عهد مکدَسُشا اُیاد بیار؛
 ۷۳ م گسامی که
 انا اسی جدمو ابراهیم شاخه آنجوم اَد؛
 ۷۴ که اُما، از دست دشمنیامو آزاد بکو،
 تا بدون ترس اُنا خدمت بکنیم،
 ۷۵ هَمه رازی زندگیمو
 تی کدوسیت و صالحی در حضور انا.
 ۷۶ و تو، ای بیچ، پیغامبر خدای متعال خواد ایش
 چون جلوتَه از خداوند اچش تا رهی انا آماده بکنش،
 ۷۷ تا اُکوم انا خبر هاتش که،
 با بَخشده بُده گناهیاشو نجات پیدا اکنت.
 ۷۸ چون و خاطر رحمت بی حد و اندازه خداموئه که.
 آفتوو صبح از برا اسی اُما طلوع اکو.
 ۷۹ تا اُانایابی که تی تاریکی و سایه مرگ ادایت، نور هاد،
 و اُگدامی اُما تی ره صلح و سلامتی هدایت بکو.»
 ۸۰ آن بچا گات شبو و تی روح، گدرتمند شبو و تا رازی که خوشا اُکوم اسرائیل
 نِشو هاد، تی بیابو زندگی شکه.

۲

اُ دنیا اُنده عیسی مسیح

۱ تی آن رازیا، آگوستوس، امپراتور روم، فرمو اشد هَمه جئی که روم حکومت
 شکه، مردمش سرشماری بیت. ۲ ا اولین سرشماری هاد و موکه ای آنجوم بو که
 کورینیوس فرموندار سوریه هاد. ۳ پ هرگه ا شهر آبا و اجدادیش چو، تا اسی
 سرشماری اسمش بنویه. ۴ یوسف هم از شهر ناصره که تی منطگه جلیل هاد،

اُ منطگه يهوديه، اُ شهر داوود پادشاه که بيت لِحْم هاد چو. اُسي که يوسف از نَسْل داوود هاد. ۵ انا خود نُمزادش مريم که موگه زایمُونش نَزیک هاد، چِدْت تا اسمشو بِنوِست. ۶ وَختی که تی بيت لِحْم هادِت، موگه زایمون مريم بو. ۷ مريم بَچِ اولش، که پُس هاد شُ دِنیا آتو. پُسش شُ گُنداغ کِه و تی اُخْلَه ای اُشخْتِنَه، اُسي که تی مسافرخونَه جی شُنسِه نِهَاد.

چيُنیا و فرشته يّا

۸ تی آن منطگه وا، چيُنِي هادِت که تی صَحرو، موگه شُو، از گلشو نگهبونی شوَاکِه. ۹ جِخُو يک فرشته خدَاوند اُ انايا ظاهر بو، نور شکوه و جلال خدَاوند دُور انايا روشن بو. چيُنِيا بُری تِرِسِدِت، ۱۰ فرشته شُ انايا گُت: «مَتَرسی، اُسي که خبر خشي اُسي شما اُم، خبر يک شادِنِ گات که اُسي هَمَه کوم: ۱۱ وَخاطر اِکِه اِراز تی شهر داوود، نجات دهنده ای اُسي شما اُ دِنیا اُنْدِ، که مسيح موعود و خدَاوند. ۱۲ نِشوتش اُسي شما اِئِه که يک بَچِي اَدَجُری که گُنداغ بُد و تی اُخْلَه ای خْتِه.» ۱۳ جِخُو اُمَرِه آن فرشته وا، گروه گاتی از لشکر فرشته يّی اُسمونی ظاهر بُدِت و اُ خدا حمد و ستايش شوَاکِه و شوَاگُت: ۱۴ «تی بَرَاترِن جِي اُسمو جلال بر خدا بَه،

و لی زعی صلح و سلامتی بين انايايی بَه که خدا اَرشُو راضيه.»

۱۵ وَختی فرشته يّا از خدِ انايا اُ اُسمو چِدِت، چيُنِيا شُن يَه گُت: «بَلگي اُ شهر بيت لِحْم اُچم و اِ اتفاکی که اُفْتِدِ و خدَاوند خَبَرش شُ اُما دِدِ، بِنِم.» ۱۶ پ انايا وَشْتاب چِدِت و اُ مريم و يوسف، و بَچا که تی اُخْلَه خْتِستاد شُناجو. ۱۷ وَختی بَچا شُدِي، هر حرفی که دربارَه اِ بَچا شُن انايا گُتستاد، مَجا پخش شُکِه. ۱۸ هَرگِه حرفی چيُنِيا شُشْنُفت، تعجب شُکِه. ۱۹ ولی مريم، هَمَه اِ چِي يَه و تی دِلش نِگِه شُکِه و اُ انايا فِکر شُکِه. ۲۰ پ چيُنِيا هَموناکِه اُ خدا حمد و ستايش شوَاکِه اِگِشْتِت، چون هر چي که شُدِستاد و شُشْنُفتستاد، چُن جِي هاد که شُن انايا گُتستاد.

۲۱ تی اُخر رازِ هشتم که بَچا سُنْت بو، اُسْمش عيسي شُنَه. م اُسمی که مريم گِبِل از اِکِه حامله بَه، فرشته شُ لِي انا نَدِستاد.

تکدیم عيسي تی معبد

۲۲ مريم بعد از گُذَرِنْدَه رَمونی که طِبک شریعت موسی اُسي پاک اُبَد تعيين بُدِستاد، اُمَرِه شوش يوسف، بَچا شُناسِه و اُ معبد که تی شهر اورشليم هاد

شُبُو، تا بچا وَكفِ خداوند بِيَكِنِت. ۲۳ طِبِكِ هَمُونَاكِه تِي شَرِيْعَتِ خداوند نوشْتَه بُدِ كه: «اولين پُسي كه اَدْنِيا آدَا، بايد وَكفِ خداوند بِيَه.» ۲۴ و هَمُونَاكِه تِي شَرِيْعَتِ خداوند اُنْدِ، «يَكِ جَفْتِ كِيَهْتِ يا دوتا جوجه گموتَر» گُربونِي بِيَكِنِت.

۲۵ تِي اَن رَمونا، اَدَامِ صالِحِ و دِينداری وَ اَسْمِ شَمْعونِ، تِي اورشليمِ زندگِي شَكِه، كه منتظرِ كِسي هادِ كه اُكومِ اسرَائِيلِ آزاد اَكُو. و رُوحِ كَدوسِ خدَا لِي اَنَا هادِ. ۲۶ رُوحِ كَدوسِ خدَا شُ شَمْعونِ اَشْكارِ كِرْدِستادِ كه تا وَخْتِي اُ مَسِيحِ خداوند نِيَه، نَامِرِي. ۲۷ شَمْعونِ وَ هِدَايَتِ رُوحِ خدَا اُ داخلِ مَعْبَدِ چو، و وَخْتِي با و نَنَهِ عِيسِي بَچَا شُئُو تا رِسمِ شَرِيْعَتَا اَسِي اَنَا اُ جَا بِيَارِتِ، ۲۸ شَمْعونِ بَچَا شُ بَعْلِ كِه و اُ خدَا حَمْدِ و سَتَايشِ اَشَكِه و اَشْگَتِ:

۲۹ «اَيِ خداوند، اَلَهْ اُ نوَكْرَتِ طِبِكِ گُفْتَتِ،

وَ اَرَامَشِ از اَدْنِيا وا بُو.

۳۰ چُونِ، چَشِي ما نِجَاثَتِ اَشْدِدِ،

۳۱ مِ نِجَاتِي كه جَلُووِ چَشِ هَمَهْ مَرْدَمِ اَمَادَهْ اَتِكِه،

۳۲ مِ نوري كه حَكِيكَتَا اُكومي دِگِه نِشُو اَدِ

و باعْثِ سِرِلِنْدِنِ كَوْمَتِ اسرَائِيلِ اَبِه.»

۳۳ با و نَنَهِ عِيسِي از حَرْفِي كه دَرِبَارَهْ عِيسِي گُتَه بو، حِيرونِ بُدِت. ۳۴ پَ شَمْعونِ اَسِي اَنَايَا دَعَايِ خَيْرِ اَشَكِه و شُ مَرِيْمِ، نَنَهِ بَچَا گُتِ: «بِيَنِ، اِ بَچَا تَعْيِينِ بُدِ كه خِيَلِيَا تِي كُومِ اسرَائِيلِ بَفْتِنِتِ و اِپَايَتِ، و بَچَا نِشُونَهْ اَيِ اَبِه كه خُودِ اَنَا مَخَالَفَتِ اَكِنِت. ۳۵ تا نِيَتِ دَلِ خِيَلِيَا اَشْكارِ بِيَهْ و يَكِ شَمَشِيرِمِ تُ تِي دَلِ اَجَه.»

۳۶ تِي مَعْبَدِ يَكِ پِيرَزَنِي زندگِي شَكِه، كه پِيغَامْبَرِ هادِ، اَنَا از طَايِقَهْ اَشِيرِ هادِ، اَسْمُشِ حَتَا و دُتِ فَنُويِ هادِ. اَنَا هَفْتِ سَالِ بَعْدِ از شو كَرْدِ، شُوشِ مُرْدِستادِ، ۳۷ و تا هَشْتادِ و چَهَارِ سَالِگِي بُوَهْ اَمُودِستادِ. اَنَا هِسُوخْتِ از مَعْبَدِ در نَاچُو، و شُو و رَازِ وَ دَعَا و رُوزَهْ اُ خدَا پَرِسْتَشِ شَكِه. ۳۸ حَتَا مِ مِوَكُوا جَلُو اُمِ و خدَا رُوشْكَرِ اَشَكِه و اَسِي هَمَهْ كِسي كه مَنتَظَرِ اَزَادِنِ اورشليمِ هادِتِ، دَرِبَارَهْ عِيسِي حَرْفِ اَشْرَادِ.

اَگِشْتِ اَناصِرَه

۳۹ وَخْتِي كه يوسِفِ و مَرِيْمِ هَمَهْ چِيَا طِبِكِ شَرِيْعَتِ خداوند اَنجُومِ شُدِ، اُ شَهْرِ خُوشِو ناصِرَه، كه تِي مَنتَظَرِ جَلِيلِ هادِ، اَگِشْتِتِ. ۴۰ اَن بَچَا گَاتِ و كُويِ شَبُو و پُرِازِ حَكْمَتِ هادِ و تِي چَشِ خدَا عَزِيزِ هادِ.

عیسی نوجو تی معبد

٤١ با و نَنه عیسی هر سال آبی عید پَسخ ا اورشلیم اچِدِت. ٤٢ وَختی که عیسی دوازده سالش هاد، چُن رسم همیشه آبی عید ا اورشلیم چِدِت. ٤٣ وَختی که رازی عید تموم بو و آنا ا اَدگَشِتِت، عیسی نوجون تی اورشلیم آمود. با و نَنشو از ا خبر شُنهاد، ٤٤ بلکه آنا ا فکر شو اِکه که تی کاروونه و یک راز کامل سفر شِکِه. بلاخره وسط کوم و خویش و آشنا اَزْدُم عیسی گَشِتِت. ٤٥ وَختی شُنانجو، ا اورشلیم ا گَشِتِت تا شُرْدُم بگَرِدِت. ٤٦ بعد از سه راز، ا عیسی تی معبد شُنانجو. انا وسط معلمیا اداستاد و ا حرفیاشو گاش گر شِکِه و از آنا ا سوال شِپُرسی. ٤٧ هَرکه حرفی عیسی شَشُنُفِت، از فَهْمُش و جوابی که سَد، تعجب شِکِه. ٤٨ وَختی که با و نَنشو، ا عیسی اَنکا شُدی حُشکشو اَشْراد. نَنشو شُ عیسی گت: «پُسم، آبی چه خود ا ما انا اَنکه؟ ما و باتو بُری دِلمو شَراد و تَرْدُم ا گَشِتِم.» ٤٩ عیسی جواب اشد: «آبی چه اَزْدُم ما هادی؟ مَ تَنادانست که باید تی خونِه بامو بام؟» ٥٠ آنا ا مَعین ا حرفش شُنْفَهْمی. ٥١ عیسی خود با و نَنشو اَره اَفْتِه و ا طرف ناصِرِه چو، انا و حرف آنا ا هاد. نَنشو هَمَه ا چِیَه و ا تی دِلش نِگِه شِکِه.

٥٢ عیسی حِکْمَتش بَشْتِه شَبو و گد شِگَشی. انا، هم حِدِ خدا عزیز هاد و هم حِدِ مردم.

٣

یحیای تعمیردهنده آماده کننده ره

١ تی پونزدهمین سال حکومت تیبریوس، امپراطور روم، وَختی که پُنْتیوس پیلانُس فرموندار منطقه یهودیه هاد، هیرودیس، حاکم منطقه جلیل و کاگی هیرودیس، فیلیپس، حاکم منطقه ایتوریه و تراخونیتیس، و لیسانیوس حاکم منطقه آبلینی، ٢ و حَتّا و قیافا گپترین کاهنیا هادِت، گلوم خدا تی بیابو ا یحی، پُس زکریا، نازل بو. ٣ یحی ا کُل منطقه تی اطراف رود اردن اچو و شُ مردم اعلام اِکه که آبی بَخِشَد بُدِه گناهیاشو توبه پِکِنِت و غُسل تعمیرد بگَرِت. ٤ هَموناکه تی کتاب حرفی اِشعیای پیغامبر نوشته بُدِ که:

«صدای یک نفر تی بیابو که کال آکو،
”ره خداوندا آماده آکئی!“

مَسِيرِیاشا راسْت آکِنِی!
هَمَهَ گَشْتِیا پُر اَبِت و هَمَهَ کاوِیا و تُمبِیا صاف اَدَبِت؛

رَهی کَج، راسْت اَدَبِت،
رَهی خراب، وَلَم اَدَبِت،

^۶ و هَمَهَ بَشْر نِجات خِدا رو اَبِت. «

^۷ یحیی اُ جماعتی که اَدانِدِت تا از دست انا تَعْمید بَگِرِت، شَگِت: «اَی شما که از تَخْم و تَرگِه ماری، کِ شُ شما هِشدار دَ تا از غَضَبی که اُنْدا بَگِروخی؟
^۸ اُ گِری بَکِنِی که معلوم بَیَه توبَه نُکِرِد و با خوتو مَگائِی که: «اَما از نسل اِبراهیم پیغامبرِم.» اَسِی که اُ شما اَگام، خِدا شَشاِبَه از اِ سَنگِیَه و اِ سِی اِبراهیم اولاد اُ وجود بَیار. ^۹ حَتی هَمِ الاُنْشَم تِیْشَه اُ رِیْشَه درختیا رَسِد. هر درختی که مِیوَه خَش نِد بِلَد اَبِه و تِی تَش بَسْتَه اَبِه.»

^{۱۰} جماعت از یحیی شُپُرسی: «پَ اَما چَه بَکِنِم؟» ^{۱۱} یحیی شُ اَنایا جِواب دَ: «اَناکِه دوتا جُمَه اُشَه، یکی اُ اَناکِه اُشنی هادَ، اَناکِه خوراک اُشَه هَم اِ گِرا بَکو.»
^{۱۲} خِراجگِریا هَم اُنِدِت تا تَعْمید بَگِرِت. اَنایا از یحیی شُپُرسی: «استاد، اَما چَه بَکِنِم؟» ^{۱۳} یحیی شُ اَنایا گُت: «بِشْتَه از اندازَه اِی که تَعین بُد؛ از کِسی باج و خِراج مَگِری.» ^{۱۴} سَربازیا هَم از یحیی شُپُرسی: «اَما چَه بَکِنِم؟» یحیی شُ اَنایا گُت: «و زور از کِسی پَول مَگِری، اُ هِسکِه نُهْمَت مَزنی و اُ دِستَمزد خوتو کانع بَی.»

^{۱۵} مردم منتظر هادِت و هَمَه تِی دِلْشو شوَاگُت، اَبِه که یحیی هَم مِسیح موعود بَه؟ ^{۱۶} یحیی شُ هَمَه اَنایا جِواب دَ و اُشَگُت: «ما اُ شما و هُو تَعْمید اَتام، ولی کِسی که گُدرتْش از ما بَشْتِئَه اَدا؛ مِ کِسی که ما لِیاگت اُمنی بانِد چِتِنِیاش واز اَکِنام. اَنا اُ شما و رُوح کدوس خِدا و تَش تَعْمید اَد. ^{۱۷} اَنا چَنگُگُش اُشبار تا خِرمائُش پاک اَکو و گانوم تِی انبازُش جَمع اَکو، ولی کَها تِی تَشی که هِسوَخت خاموش اَنابَه اُسَخِنِه.»

^{۱۸} پَ یحیی با بُری نَصیحت و تَشوِیکی دِگَه، خِبر خَشْشا شُ مردم اِعلام اَکِه. ^{۱۹} ولی یحیی، اُ هِیروُدِیس حاکم وَاخاطر اِکِه خود زِن کاکْشو، هِیروُدِیا عِیش اُشکِرِدِستاد و هَمینا وَاخاطر هَمَه گِری بَدی که اُشکِرِدِستاد، سَرنَش اُشکِرِدِستاد، ^{۲۰} هِیروُدِیس حاکمَم اُ یحیی زِندانی اُشکِه و خود اِ گِرا، یکی دِگَه اُ گِری بَدْش اَضافَه اُشکِه.

^{۲۱} وَاخْتی که هَمَه مردم تَعْمید شوَاگِرِت و عِسی هَم تَعْمید اُشکِرِدِستاد و دعا

شَكِه، آسَمونیا واز آبو. ۲۲ و روح کدوس خدا وَشکل جسمانی، چُن گموتری، لی عیسی شَسْت و از آسَمو صدایی اُم که: «تو پُسی عزیز مائِش، ما بُری از تو راضیام.»

شجره‌نامهٔ عیسی مسیح

۲۳ عیسی تقریباً سی سال اُشاد که خدمتُش شروع اَشکِه. وگَمون مردم عیسی پُسی یوسف و یوسف، پُسی هلی هاد. ۲۴ هلی پُسی مَتات، مَتات پُسی لاوی، لاوی پُسی مِلکی، مِلکی پُسی یِنّا و یِتّا پُسی یوسف هاد. ۲۵ یوسف پُسی مَتاتیا، مَتاتیا پُسی عاموس، عاموس پُسی ناحوم، ناحوم پُسی حِسلی و حِسلی پُسی نَجّی هاد. ۲۶ نَجّی پُسی مَعَت، مَعَت پُسی مَتاتیا، مَتاتیا پُسی سَمِعیَن، سَمِعیَن پُسی یُسِک و یُسِک پُسی یهودا هاد. ۲۷ یهودا پُسی یوَحنان، یوَحنان پُسی رِیسا، رِیسا پُسی زِروباَبل، زِروباَبل پُسی شَتَلتِیئیل و شَتَلتِیئیل پُسی نِیری هاد. ۲۸ نِیری پُسی مِلکی، مِلکی پُسی آدّی، آدّی پُسی قوصام، قوصام پُسی اِلمادام و اِلمادام پُسی عِیر هاد. ۲۹ عِیر پُسی یوشع، یوشع پُسی اِعازار، اِعازار پُسی یوریم، یوریم پُسی مَتات و مَتات پُسی لاوی هاد. ۳۰ لاوی پُسی شَمعون، شَمعون پُسی یهودا، یهودا پُسی یوسف، یوسف پُسی یونام و یونام پُسی اِلیاقیم هاد. ۳۱ اِلیاقیم پُسی مِلیا، مِلیا پُسی مِئا، مِئا پُسی مَتاتا، مَتاتا پُسی ناتان و ناتان پُسی داوود پادشاه هاد. ۳۲ داوود پُسی یِسا، یِسا پُسی عوبید، عوبید پُسی بوَعز، بوَعز پُسی سَلمون و سَلمون پُسی نَحشون هاد. ۳۳ نَحشون پُسی عَمیناداب، عَمیناداب پُسی رام، رام پُسی حِصرون، حِصرون پُسی فِرِص و فِرِص پُسی یهودا هاد. ۳۴ یهودا پُسی یَعکوب، یَعکوب پُسی اِسحاک، اِسحاک پُسی اِبراهیم، اِبراهیم پُسی تارَح و تارَح پُسی ناحور هاد. ۳۵ ناحور پُسی سِروج، سِروج پُسی رِعو، رِعو پُسی فِلیج، فِلیج پُسی عِیر و عِیر پُسی شِلخ هاد. ۳۶ شِلخ پُسی قینان، قینان پُسی اَرَفکَشاد، اَرَفکَشاد پُسی سام، سام پُسی نوح و نوح پُسی لَمک هاد. ۳۷ لَمک پُسی مَتوشالِح، مَتوشالِح پُسی خَنوخ، خَنوخ پُسی یارد، یارد پُسی مَهَللئیل و مَهَللئیل پُسی قینان هاد. ۳۸ قینان پُسی اِنوش، اِنوش پُسی شِیث، شِیث پُسی اِدام و اِدام پُسی خدا هاد.

۱ عیسی پُر از روح کدوس خدا، از رود اردُن آگِشت و روح خدا، اُ عیسی شُ طرف بیابو بو. ۲ ابلیس اُ عیسی چهل راز امتحان اُشکِه. تی آن رازیا عیسی هیچ چی اُشَنخَه، رازی آخر عیسی گُشنَه هاد. ۳ ابلیس شُ عیسی گُت: «اگه پُس خدائش، اُ سنگا فَرمو هادِ تا نو بیه.» ۴ عیسی جواب اُشد: «تی کتاب تورات نوشته بُدِ که ”انسان فَکَط وَ نو زنده نی.“»

۵ ابلیس اُ عیسی شُ جی بلندی بو و هَمَه پادشاهینی دُنیه و اِ تی یَک لحظه شُ انا نِشو دَ ۱ و شُ عیسی گُت: «ما هَمَه اِ کُدرت و اختیار و شکوه و جلالشو اُ تو اُتام، اُسی که اِیا اُ دست ما دَدَ بُدِ و ما اُ هرکه که اُمیئه اُتام. ۷ پَ اگه اُ ما پرستش بِکِنِش، هَمَه اِیا مالِ تو اُبه.» ۸ عیسی جواب اُشد: «تی کتاب تورات نوشته بُدِ که،

»خداوند، خدای خوتا پیرست

و فَکَط اُ انا خدمت بِکو.“»

۹ بعد ابلیس اُ عیسی شُ شهر اورشلیم بو و لِی بلندترین جی معبد اُشته و شُ انا گُت: «اگه تو پُس خدائش، اُ خوت از اِکا زیر هُبی. ۱۰ چون تی کتاب زبور داوود نوشته بُدِ:

»اُنا دربارَه تو اُ فرشتیاش فَرمو اَدَ که

از تو محافظت بِکِنِت.“

۱۱ و

»اُنا لِی دَستیاشو تَبِرِت که

نِکو پات اُ سنگی بِخَه.“»

۱۲ عیسی شُ انا جواب دَ: «تی کتاب تورات گُته بُدِ که ”خداوند، خدای خوتا امتحان مَکو.“» ۱۳ وَختی که ابلیس هَمَه اِ امتحانیه و اُتموم اُشکِه، تا یَک فرصت دِگه از حِدِ عیسی چو.

شروع خدمت عیسی

۱۴ عیسی وَ کُدرتِ روح خدا اُ منطقَه جلیل آگِشت و خَبُرش تی هَمَه آن منطقَه اُ اطراف پیچی. ۱۵ عیسی تی عبادتگاهی اُنا یا تعلیم سَدَ، و هَمَه مردم از اُنا تعریف شو اَکه.

مردم ناصرَه اُ عیسی گبول ناکِنِت

۱۶ عیسی اُ شهر ناصرَه که تی اُنکا گات بُدِستاد چو و هَمونا که عادتش هاد، تی

رازِ شنبه مكدّس يهودنیا، اُ عبادتگاه چو. و آپابو تا كلوم خدا رو هُخوانه.
 ۱۷ طومار اِشعیای پیغامبر اُنا د. طومار واز شاكّه، و انا جی یا شاجو كه
 نوشتستاد:

۱۸ «روح خداوند لی مائه،
 آسی كه انا معین اُشكردستام
 تا خبر خَشَا اُ فخریا اعلام بیکنام.
 اُشفرستدستام تا آزادیا اُ آسیریا
 و بینائیا اُ کوریا اعلام بیکنام،
 و اُ مظلومیا آزاد بیکنام،
 ۱۹ و سال لطف خداوندا اعلام بیکنام.»

۲۰ عیسی طومار شتابست و شُ خادم عبادتگاه دَ و شَسْت. هَمَه کیسی كه تی
 عبادتگاه هادِت اُ عیسی چش شوایكه. ۲۱ عیسی شروع اُ حرف زاد خود انایا
 اُشكه و اُشگت: «اراز اِ نوشتتِه مكدّس، موگه ای كه تو اُشُنفت، اُنجوم بو.»
 ۲۲ هَمَه از عیسی تعریف شوایكه و وَاخاطر حرفی پُر فیضی كه از دهنُش در اُدام،
 حیرون هادِت. انایا شو اُگت: «م اِ پُس یوسف نی؟» ۲۳ عیسی شُ انایا گت:
 «شُکی نی كه اِ مَثَلَا ما اُگائی كه "اِی طبیب اُخوت شفا هادِ!" گری كه مُشُنفت
 تی شهر گُفرناحوم اُتکرد، اِكا تی شهر خوتم اُنجوم هادِ.» ۲۴ و اُشگت: «حکیکتا اُ
 شما اُگام كه، اُهیچ پیغامبری تی شهر خوش گبول ناکنت. ۲۵ و راستی اُ شما اُگام
 كه تی زَمون الیاس پیغامبر، وختی كه اَسْمونیا سه سال و نیم بسته بُدت و
 گَحَطِن گاتی تی کُل اُن سرزمینا اُم، بُری بوهزن تی اسرائیل هادِت، ۲۶ ولی الیاس
 حِدِ هیچ یک از انایا فرستد نیو، فَکَط حِدِ اُن بوهزنی كه تی شهر صَرَفَه تی
 سرزمین صیدون هاد فرستد بو. ۲۷ زَمون اِلیشع پیغامبر هم، بُری جُدای تی
 اسرائیل هادِت، ولی هیچ یک از انایا شفا شُنیگرت، فَکَط نَعْمان سوریه ای شفا
 اُشگرت.» ۲۸ هَمَه کیسی كه تی عبادتگاه هادِت، وختی اِ حرفیه و اُشُنفت بُری
 تَرِیخ بُدت. ۲۹ انایا آپابُدِت اُ عیسی از شهر شُن در كه و لی لَبَه کاوی كه
 شهرشو لی انا نك بُدستاد شُبو، تا اُ عیسی از اُنكا اُزیر هُبیت. ۳۰ ولی عیسی از
 وَسَطشور د بو و چو.

شفای مرد دیوزاده

۳۱ عیسی اُ گُفرناحوم، تی منطکه جلیل چو. انا تی رازی شنبه شُ مردم تعلیم

آد. ۳۲ آنایا از تعلیم دَدَه عیسی حُشکَشو اَشزادِستاد، اَسبی که وَ کُدرت و اختیار حرف سَزاد. ۳۳ تی عبادتگاه، مرد دیوزاده‌ای هاد که یِک روح ناپاک اُ آنایا سیر اَشکِرِدستاد. انا وَ صدای بلند کال اَشکِه: ۳۴ «اُی عیسا یِ ناصری، تو چه گری خود اما اَتَه؟ اُنْدِستیش که نابود مَبِکِنِش؟ اَدانام تو کِه هِش؛ تا آن کُدوسِ خدائِش.» ۳۵ ولی عیسی شُ انا نِهَب دَ و اَشگت: «چُپ بَزاد و از آن مَردا در بَدا!» مِ موگوا دیو، وسط انا یا مِ مَردا شُ زعی زاد و بدون اِکِه مِ مَردا چی شُ بیه، از تی انا در اَم. ۳۶ مردم هَمَه تعجب شُکِه و شُن یَه گت: «اِ چینا کلومیه؟ انا وَ کُدرت و اختیار اُ روجی ناپاک فَرمو آدَ و انا یا هم از مردم در اَدِیت.» ۳۷ خبر گری عیسی تی هَمَه اَن منطقه‌ئی اطراف پیچی.

عیسی اُبری از مردم شفا آد

۳۸ عیسی آپابو و از عبادتگاه در اَم و اُ خونه شَمعون چو. مادرزانی شَمعون مریض هاد و بُری ثوو اَشاد، انا یا از عیسی شُست که کَمگش بکو. ۳۹ عیسی وَر سِر اَن زنا وایست و شُ ثوو نِهَب دَ و ثووش گتت بو. مِ زنا جِحو از جاش آپابو و از انا یا پذیرایی اَشکِه.

۴۰ موگِه شوم، هَمَه کِبی که مَریضی با مَرَضی مُختلف شُهاد، اُ انا یا شُنحدِ عیسی اُتو. عیسی هم لی یِک وَ یِک انا یا دست اُشنه و شفاشو اُشد. ۴۱ دیویا هم از خلیا در اَدانِدِت و کال شواکِه: «تو پُس خدائِش!» ولی عیسی شُ انا یا نِهَب آدَ و اُشناهشت که حرفی بَزنت، اَسبی که انا یا شوادانِست که عیسی هَم مسیح موعودِه.

عیسی تی عبادتگاهیا تعلیم آد

۴۲ صبح وَگِه عیسی اُ جی خلوتی چو. مردم شُزْدُمباله اگشیت و وَختی شُناجو، شُناهست که عیسی شُزخد اُجه. ۴۳ ولی عیسی شُ انا یا گت: «ما باید خبر خَش پادشاهین خدا رو اُ شهرِی دِگِه هم اعلام بکنام، اَسبی که وَخاطر اُ فِرستد بَستام.» ۴۴ و تی عبادتگاهی منطقه یهودیه تعلیم شُد.

اولین شاگردی عیسی

۱ یک راز وَختی که عیسی حدِ دریاچه جَنیسارت وایستدستاد، جمعیت بُری

دورُش جمع اُبستادِت و از هر طرف اُ آنا فشار سُدائو، تا کَوم خدا رو بَشناوت،^۲ عیسی دوتا کایک حِدِ دریاچه اُشدی که مهیگیریا از کایک زیر اُنْدستادِت و توریاشو شوآشو.^۳ عیسی سوارِ یکی از کایکیا که مالِ شَمعون هاد بو و از انا سئست که کایکا هیلی از لبِ دریاچه دور بکو. عیسی سست و از تی کایک شُ مردم تعلیم د.^۴ وَختی عیسی حرفیاش تموم بو، شُ شَمعون گت: «کایکا اُ جی که دریاچه بُدورِ بُب و توریاتو آسی گِرتِه مَهی تی هُو هِبئی.»^۵ شَمعون جواب اُشد: «استاد، اما کُل شُو زحمت مُگشی و چی مُنِگرت. ولی وَخاطر حرف تو، توری اُ تی هُو اَبیام.»^۶ وَختی اُ گرا شُکه بُری مَهی شُگرت، اُگد که نَزیک هاد توریاشو پَرِ بِبِه!^۷ اُنایا اُ شُرکیاشو که تی کایک دِگه هادِت علامت سُد تا بِلِگت و کمکشو بَکِنِت. اُنایا هم اُنِدت و هر دوتا کایکا پُر از مَهی شُکه، اینا که نَزیک هاد کایکیا اُزِر هُو اُچت.^۸ وَختی شَمعون پَطرس اِنَا اُشدی، اُ پی عیسی اُفته و اُشگت: «آی خداوند، از ما دور اَبش، آسی که یَک مرد گَنهکاریام!»^۹ آسی اِکه شَمعون و هَمه کِسی که شُمَره هادِت، از اُ اتفاقا که موگه مَهی گِرت اُفتدستاد، حُشکشو اُشزادستاد.^{۱۰} یَعکوب و یوحنا هم که پُپی زیدی و شُرکی شَمعون هادِت، هَم حالا شُهَاد. عیسی شُ شَمعون گت: «مَترس، از اُ به بعد مَرْدما صید اُکِنش.»^{۱۱} وَختی اُنایا کایکیاشو شُن لبِ دریاچه بو، هَمه چیا ول شُکه و اُزْدْمباله عیسی چِدت.

عیسی اُیک جُدامی شفا اَد

^{۱۲} وَختی که عیسی تی یکی از شهریا هاد، مردی که جوئش پُر از جُدام هاد، اُنکا اُم. وَختی اُ عیسی اُشدی، وَ لو اُ لی زِعی اُفته و شُ عیسی التماس که و اُشگت: «آی سرورم، اگه اُنْبِه تَشابه شفا مائش.»^{۱۳} عیسی دسْتش دراز اُشکه و شُ لی اُن مردا نَه و اُشگت: «مَئِه؛ شفا بَگر!» اُن مردا جُخو از جُدام شفا اُشگرت.^{۱۴} عیسی اُ انا سفارش اُشکه که اُ کسی چی نِگه، ولی شُ انا گت: «اُچا و خوتا اُ کاهِن معبد نِشو هادِ و وَخاطر اِکه شفا اُنْگرتِه، گُربونِن مَخصوص شفا، که موسی پیغامبر حُکم اُشکِرِد، تَکدیم بَکوت اُ اُنایا ثابت بِبِه که تو شفا اُنْگرتِه.»^{۱۵} ولی با اُ هَمه، خَبر گِری عیسی بَشته مَجا پخش شَبو و جماعتی گاتی جمع اَدْبُدت تا حرفی عیسی و اُ بَشناوت و از مَرِیضِنیاشو شفا بَگرت.^{۱۶} ولی عیسی اُجئی خلوت اُچو و دعا شُکه.

عیسی اُیک فلج شفا اَد

۱۷ یکی از آن رازیا وختی که عیسی تعلیم شَد، عالمی فرگه فریسی و معلمی شریعت آنکا اداستادت، آنایا از هَمه دهاتی منطگه جلیل و یهودیه و از شهر اورشلیم اُنَدِستادت. گُدرتِ خداوند آسیی شفا دَدَه مریضیا خود عیسی هاد. ۱۸ م موگوا چنتا مرد، یک مرد فلج خود لیافش شودائو و شُئست اُنا داخل بیارت و جلوو عیسی هُئست. ۱۹ ولی وَاخطر جمعیت، رهی شُنانجوتا اُنا داخل بیارت، پِ آنایا لی بو چِدِت و سفالی سَکفِ وِر سِرِ عیسی شُناسه؛ و فلجا خود لیافش شُن زیر فرست و وسط جمعیت شُن جلوو عیسی نَه. ۲۰ وختی عیسی ایمونشو اُشدی اُشگت: «آی مرد، گناهیات بَخِشَد بو!» ۲۱ معلمی تورات و فریسنیا شروع اُسوال کِرَد شُکه و شُگت: «ا کی که کُفر گُتا؟ که غیر از خودِ خدا شُشابه گناهیَه وَا بَخِشَه؟» ۲۲ وختی عیسی فکریاشو اُشفهمی، شُ آنایا گُت: «آسی چه تی دلتو اینا گُتای؟» ۲۳ کدوم یکی گُتش اُسونتته: «ا که گناهیات بَخِشَد بُد» یا ا که «آپایش وَره اُجا؟» ۲۴ ولی آسیی ائِه که بدانی پُس انسان، لی زبی گُدرت و اختیار اُشه که گناهیَه وَا بَخِشَه»- عیسی شُ مردی که فلج هاد گُت: «ا تو اگام: آپایش، لیافِت واسه و اُخونه اُجا!» ۲۵ جُخوم مردا جلوو چش آنایا آپابو، چی که شلو ختستاد شاسه و هَمینا که خدا رو حمد و ستایش شُکه اُخونه چو. ۲۶ هَمه تعجب شُکِرَدستاد و خدا رو حمد و ستایش شوایه و هَمونایه تَرس شُن جو اُفتَدستاد شوایگت: «اراز چی بی بُری عجیبی مُدی.»

عیسی اُلوی دعوت اُکو

۲۷ بعد از اُ عیسی چو و یک خراجگیری اُشدی که اسمُش لاوی هاد، انا تی دَگَه باج گِرته اُداستاد. عیسی شُ انا گُت: «اَز دُمبالَه ما بَدا.» ۲۸ لاوی هَمه چیا وِل اُشکه، آپابو و اَز دُمبالَه عیسی چو. ۲۹ لاوی تی خوئش مهمونین گاتی آسیی اُشگرت، گروه گاتی از خراجگیریا و مردمی دَگَه خود آنایا سِر سَفره شُستت. ۳۰ فریسنیا و مُشتی از معلمی تورات که از فرگه آنایا هادِت اُجون شاگردی عیسی مُک مُک شوایه و شوایگت: «آسی چه خود خراجگیریا و گُنهکاریا اُخوری و اُدخوری؟» ۳۱ عیسی شُ آنایا جواب دَ: «آنایا که مریضت احتیاج اُطیبب شُشه نِه سالَمیا. ۳۲ ما نِندِستام تا اُ آدمی صالح دعوت بَکنام، بلکه اُنَدِستام تا اُ گُنهکاریا اُتوبه دعوت بَکنام.»

سؤال دربارَه روزَه

۳۳ آنایا شُن عیسی گُت: «شاگردی یحیی بَشْتته وختیا روزَه اُگرت و دعا اُکنت؛

شاگردی فریسنیا هم اِ گرا اَکِنِت، ولی شاگردی تو آخورت و آدخورت.»^{۳۴} عیسی شُ آنایا گُت: «مَ تاشابه مهمونی عیش، تا موگه‌ای که دُما خود آنایایه مجبور شُبکِنیش روزَه بَگِرت؟^{۳۵} رازی آرسه که دُما از آنایا گِرته آبه. تی آن رازیا آنایا هم روزَه اَگِرت.»^{۳۶} عیسی یک مثلی هم آسی آنایا شئو: «هسگه تَگه‌ای از جُمه نو نابلِه و اُ جُمه کاهنه پَکاوَ نازاد. اَگه اِ گرا بَکو، هم جُمه نو پَرَ آبه و هم تَگه‌ای که از جُمه نو بُلد بُد اُ جُمه کاهنه یندا.»^{۳۷} هسگه هم شراب تَزَه تی مَشکِی کاهنه نالزِه. چون شراب تَزَه هَنو گاز اُشه، اَگه اِ گرا بَکو اُ مَشکِیا پَرَ آکو و اینایی شراب اِلزِه و مَشکِیا از بین اَچت.^{۳۸} شراب تَزَه باید تی مَشکِی نو لِته بَپه.^{۳۹} هسگه بعد از اِکه شراب کاهنه شاخه شراب تَزَه اُشنايه، آسی که اَگه: «شراب کاهنه بهتته.»

٦

صاحب رازِ شنبه مکدس

١ تی یک راز از شنبه مکدس یهودنیا، وختی عیسی از وسط زِمینی گانوم رَد آبو، شاگردیاش سِر گانومیا شواکاد و تی دستشو شوآسای و شواخه.^٢ ولی چند نفر از عالمی فِرکه فریسی شُگت: «آسی چه گری آنجوم آتی که تی راز شنبه شرعا روا نی؟»^٣ عیسی جواب اُشد: «مَ تَنخواد که داوود پادشاه وختی خوش و یاریاش گَشنه هادِت چه اُشکِه؟^٤ چینا داوود اُ تی خونه خدا چو و نئی که تَکدیم خدا بُدستاد شاسِه و اُسخه و شُ یاریاشم د. م نئی که شرعا روا نهاد کسی غیر از کاهِنی معبد بَخورت.»^٥ و بعد عیسی اُشگت: «پُس انسان صاحب راز شنبه.»

شفای مردی که دستش حُشک اُبدستاد

٦ تی یکی دِگه از رازی شنبه عیسی اُ عبادتگاه یهودنیا چو و شروع اُ تعلیم دَد اُشکِه. مردی آنکا هاد که دست راستش حُشک اُبدستاد.^٧ معلمی تورات و فریسنیا، کامین شُکردستاد تا بِنِت عیسی تی راز شنبه اُ کسی شفا آد یا نه، تا بلکه بَهونه‌ای واچرت اُ عیسی تهمت بَزِنِت.^٨ ولی عیسی که از فکر آنایا خبر اُشاد، شُ مردی که دَسْتش حُشک اُبدستاد گُت: «بِدا اِکا وایست.» آن مردا آبابو و آنکا وایست.^٩ عیسی شُ آنایا گُت: «از شما اُپرسام که کدوم یکی تی راز

شنبه آنجوم دَدَش شرعا روائِه، خوبی کِرَدَ یا بدی کِرَدَ، جون کسی نجات دَدَ یا نابود کِرَدَه آنا؟»^{۱۰} عیسی اَ هَمَه آنایاکِه دورو بَرَش هادِت چَش اَشکِه و شُ آن مَردا گُت: «دستت دراز بکوا!» آن مَردا هم دستش دراز اَشکِه و دستش به آبو.^{۱۱} ولی معلمی تورات و فریسنیا بُری تریخ بُدت و اَمَرِیَه سُور شوآکِه که خود عیسی چه بکنت.

دوازده خَواری

^{۱۲} یکی از آن رازیا، عیسی آسی دعا کِرَدَ اَ کاو چو و کُل شو اَ درگاه خدا دعا اَشکِه.^{۱۳} صبح که بو، شُ شاگردیاش جار زاد و از بین آنایا دوازده نفر انتخاب اَشکِه و اسم آنایا خَواری اَشَنه^{۱۴} شَمعون که اسمش پَطْرُس اَشَنه، اَندریاس کاگی پَطْرُس، یعکوب و یوحنا، فیلیپس و بَرَتولما،^{۱۵} مَتی و توما، یعکوب پُسی خَلْفا، شَمعون که معروف اَ وطن پرست هاد،^{۱۶} یهودا پُسی یعکوب و یهودا اَسْخَریوط که اَ عیسی خیانت اَشکِه.

خوش و حال شما

^{۱۷} عیسی اَمَرِه آنایا از کاو زیر اَم و تی جی صافی وایست. جمعیت گاتی از شاگردیاش و بُری از مردم آنکا هادِت. آنایا از هَمَه جی منطکِه یهودیه و شهر اورشلیم، و از شهری ساحلین صور و صیدون اَندِستادِت که^{۱۸} حرفی عیسی پِشناوت و از مَرِیضِنیاشو شفا بَگِرِت. آنایاکِه گرفتار روجی ناپاک هادِت هم، شفا شَگِرِت.^{۱۹} هَمَه جماعت سعی شوآکِه اَ عیسی دست بَزِنِت، چون گُدرتی که از عیسی دَر اَدام شُ هَمَه شفا آد.

^{۲۰} بعد عیسی چَش شُ شاگردیاش که و اَشگُت:

خوش و حال شما که فخری،

چون پادشاهین خدا مال شمائه.

^{۲۱} خوش و حال شما که الان گُشنئی،

آسی که شما سیر آدی.

خوش و حال شما که الان گِریخ کِرَدای،

آسی که خُنه اکنی.

^{۲۲} خوش و حال شما وختی که مردم و خاطر پُسی انسان، از شما متنفر بیت و از جمع خوشو تَندر کِنِت و اَ شما دُشمو هاتِت و بَدنوم تَبکِنِت.^{۲۳} تی آن رازا، شاد بَشه و از شادی بَرخصی، چون پاداشتو تی آسِمو گاتِه. آسی که بابیاشو هم

خود پیغامبریا همینا رفتار سُکِه.

^{۲۴} «ولی وای و حال شما پولداریا،

آسی که شما خَشیتو تُکِرِد.

^{۲۵} «وای و حال شما که الان سیری،

آسی که گُشته آبی.

«وای و حال شما که الان خُنه کِرْدای،

آسی که ماتام آگری و گِریخ آینی.

^{۲۶} «وای و حالتو، و ختی که همَه مردم از شما تَعریف بِکِنِت، آسی که بابَیاشو

هم خود پیغامبری داروی همینا رفتار سُکِه.

خاطر دُشمنیاتو تَبِئِه

^{۲۷} «ولی اُ شمایی که سُنفَتای آگام، که خاطر دُشمنیاتو تَبِئِه و اُ آنایاکه از شما

متنفرت، خوبی بِکِنی. ^{۲۸} اُ آنایاکه اُ شما نفرین آکِنِت، دعای برکت بِکِنی و اُ

آنایاکه آزار و اذیتو آکِنِت دعای خیر بِکِنی. ^{۲۹} هرکه شُ زِرِ گاش زَادِش آنراو

لوتم شِسِه واگِرِدِن. کسی که عبات شاسه بِهَرَت جُمَتَم بِب. ^{۳۰} هرکه چی از تو

شُست شادِ و از کسی که مألِت از تو آدَسی، از آنا مطالبَه مَکو. ^{۳۱} خود مردم

همونا رفتار بِکِنی که تَبِئِه آنایا خود خوتو رفتار بِکِنِت.

^{۳۲} «آگِه اُ کِسی محبت بِکِنی که اُ شما محبت آکِنِت، چه آجری آسی شما

أشَه؟ آسی که حتی گَنهکاریا هم اُ کِسی که خاطرشو شُئِه محبت آکِنِت. ^{۳۳} و آگِه

اُ کِسی خوبی بِکِنی که اُ شما خوبی آکِنِت، چه آجری آسی شما آشَه؟ آسی که

حتی گَنهکاریا هم اینا آکِنِت. ^{۳۴} و آگِه اُ کِسی گرض هاتی که انتظار تَهه از آنایا

پَس بِگری، چه آجری آسی شما آشَه؟ حتی گَنهکاریا هم اُ گَنهکاریا گرض آتِ که

یَک راز همَه پولشو آپس بِگِرِت. ^{۳۵} ولی شما، اُ دشمنیاتو محبت بِکِنی، خوبی

بِکِنی و بدونِ اِکه انتظار تَبِئِه آپس بِگری گرض هاتی که پاداشتو بُری گات آبه و

بِچی خدای متعال آبی، آسی که آنا خود آدایِ ناشکر و بدکار مِهَرَبوئِه. ^{۳۶} پَس

رحیم بِشِه، همونا که بایِ آسَمونیتو رحیمه.

کضاوَت کِرْدَه بِکِیِه

^{۳۷} «کضاوَت مَکِنی، شما هم کضاوَت نابی؛ محکوم مَکِنی، شما هم محکوم

نابی؛ بِبَخشی، شما هم بِبَخشِدَه آبی. ^{۳۸} هاتی، اُ شما دَدَ آبه. کِئله ای پُر، فشرْدَه،

تکون دَدَ و لبریز تی دامنَتو لَتَه آبه چون و هر کِئله ای که کِئله بِکِنی آسی شما

کِنَلَه آبه.»

^{۳۹} عیسیٰ مَثَلًا هَم شُ اَنایا گُت: «مَ یَک کور شَشاہ اُ یَک کور دِگه رَه نِشو هاد؟ مَ دوتاشو تی چاه نافِتیت؟^{۴۰} شاگرد، از استادش گپته نی ولی وَختی کسی درسش تموم یکو چُن استادش آبه.

^{۴۱} «آسی چه تَکه کاهی که تی چَش کاگتوئِه اَینش ولی گُندَه درختی که تی چَشْت ناینش؟^{۴۲} چینیایی تَشابه اُ کاگتو یگائِش، ”کاک، بَهر اِ تَگه کاهَا که تی چَشْت دَر بیارام“ وَختی که گُندَه درختی که تی چَشْت ناینش؟ آی ریاکار، اول گُندَه درختی که تی چَشْت دَر بیا م موگوا بَهته اَینش تا تَگه کاهَا از چَش کاگتو دَر بیارش.

درخت و میوَش

^{۴۳} «هیچ درخت خَشی، میوَه بَد نَادَ و هیچ درخت بَدی هم میوَه خَش نَادَ. ^{۴۴} آسی که هر درختیا از میوَش آبه بِشناسِش، نِه آبه از بُتَه خار انجیر و نِه از بُتَه تمشک انگور واچِنِش. ^{۴۵} آدام خَش از صندوقِ خَشِ دَلش خَشی دَر آدارِ و آدام بَد از صندوقِ بَد دَلش بَدی در آدارِ، آسی که زابو از چِی که دل از آنا لَبریزه حرف آزاد.

معمار دانا و معمار نادون

^{۴۶} «آسی چه اُ ما 'سَرورم، سَرورم' آگائی، ولی اُ چِی که توآگام عمل ناکنی؟ ^{۴۷} بَهری اُ شما نِشو هاتام اَناکه حِدِ ما آدا و حرفی ما اَشناو و اُ اَنایا عمل آکو چُن کی. ^{۴۸} آنا چُن مَرديه که آسی نَک کِرَدَه خوئش زَمیا بُدور اَشکاد و پي خوئش شُ لی سنگ نَه. وَختی سیل اَم، هُو اُ آن خوئَهوا فشار شَئو، ولی اَشِنشابو تَکون شاد، آسی که مُحکام نَک بُدستاد. ^{۴۹} ولی اَناکه حرفی ما اَشناو ولی اُ آنا عمل ناکو چُن مَرديه که خوئش لی زِمِنِ بَدون پي نَک اَشکِه، وَختی که هُو اُ آن خوئَهوا فشار شَئو، چِخُو زير اَم و خرابِن اَن خوئَهوا بُری گات هاد.»

۷

عیسیٰ اُنوکر یَک افسر رومی شفا آدَ

^۱ وَختی عیسیٰ هَمَه حرفیاش خود مردم تموم اَشکِه، اُ شهر گَفَرناحوم چو. ^۲ اَنکا، یَک افسر رومی هاد که نوکری اُشاد و بُری خاطرش شَئست. آن نوگرا

مريض هاد و در حال مرگ هاد. ^۳ وختی که م افسر رومی درباره عیسی اَشْشُنْفَت، چنتا از شیخی کوم یهود شَحْدِ عِیْسَى فِرِسْت تا از آنا شُبِیْه بیاد و ا نوگُرش شفا هاد. ^۴ آنا یا هم حِدِ عِیْسَى اُنْدِت و بُری خواهش شُکِه و شُن عِیْسَى گُت: «إِ مَرْدَا لِایِکِ که اِ گِرا در حَکْش بَکِنِش، ^۵ اِسی که آنا خاطرِ مِلت اِما شِیْه و اِ مَرْدَا هَم کِسیه که عبادتگاهمو نِک اَشْکِه.» ^۶ عِیْسَى اَمْرَه اِنا یا چو. اُنْزِیْکِنِ خونه انا که رسی، م افسر رومی رَفِیکِباش شُ کاصد کِه، تا ا عِیْسَى بَگائِت: «سروزم، ا خوت زحمت مَدِه، چون ما لِایِکِ نِهام اُ زِرِ سَکْفِ خونه ما بِلِگِش. ^۷ و خاطر هَم، ا خوم لِایِکِ اِ اُمِندانِست که تُحَد بِلِگام. ولی تو فَکَطَط یِکِ کَلَمَه بَگِه که نوگُرم شفا اِگِر. ^۸ چون ما خومَم مأمورام. و سربازی اَم که زِر دست ما هِت. ا یِکِ بَگام "اچا" اچِه؛ ا یِکِ بَگام "بدا"، ادا و ا نوگُرم اگام "اِ گِرا اَنجوم هاد"، اَنجوم اَد.» ^۹ عِیْسَى وختی اِ حَرْفِیْهوا اَشْشُنْفَت، حِیرون بو و لو شُ جمعیتی که اَزْدِمالِش اَدانِدِت کِه و اَشْگُت: «ا شما اگام، ما حتی تِی کوم اسرائیل هم اِینا اِیمونی اُمِنِدِید.» ^{۱۰} وختی کاصدیا اُ خونه اِگِشْتِت، اَن نوگِرا سالم و سلامت شُدی.

عیسی اُپسِ بوهزنی زنده اَدکو

^{۱۱} زَمون زیادِی نِگَدَشْتِستاد که عِیْسَى اَمْرَه شاگردِباش و جمعیت گاتی از مردم که شُمْرَه هادِت، ا شهری و اسم نائین چو. ^{۱۲} نَزِیکِ دروازه شهر که رسی، اشدی اُ مَرْدَه اِی بُردات که تنها اُپسِ بوهزنی هاد. جمعیت زیادِی از مردم شهر اَمْرَه اَن زنا هادِت. ^{۱۳} وختی خداوند عِیْسَى اَن زنا اشدی، دَلْش و حَالْش سُت و اَشْگُت: «گِریخ مَکو.» ^{۱۴} بعد عِیْسَى نَزِیکِ اَبو و دست شُ لِی تابوت نَه. کِسی که تابوتا شو اَبو، و اِیستِدِت. عِیْسَى اَشْگُت: «اِی جَوون، ا تو اگام، اِپاِش!» ^{۱۵} مَرْدَه شَسْت و شروع اُ حَرْفِ زاد اَشْکِه! عِیْسَى اُ انا شُ دست نَنشو د. ^{۱۶} هَمَه تِرْس شُن جو اَفْتَه و هَمینا که اُ خدا حمد و ستایش شو اِکِه، شو اُگت: «پِیغامبر گِی بین اِما ظهور اَشْکِرِد.» و «خدا اُ کَمکِ کومُش اُنْد.» ^{۱۷} خِبر اِ گِرِ عِیْسَى تِی کُلِ منطکه یهودیه و هَمَه اَن منطکه تِی اطراف پخش بو.

یحیی اِسی عِیْسَى کاصد اُفرِسْت

^{۱۸} شاگردِی یحیی خِبر هَمَه اِ اِتفاکیهوا شُن انا د. یحیی هم ^{۱۹} دوتا از شاگردِباش شَحْدِ خوش جار زاد و اُ انا یا و اِ پیغوما شَحْدِ خداوند عِیْسَى فِرِسْت و اَشْگُت: «تو هَمِئِش که باید بیاد یا منتظر کِسیدو بِم؟» ^{۲۰} وختی اَن دوتا

شاگرد یحیی اُ حَـدِ عِیسی اُنْدِیت، از انا سُپُرسی: «یحیایِ تعمیددَهـنَدَه اَشْفِرِسْتَدِسْتِم تا از تو پُرسیم، ”تو هَمِئِش که باید بیاد یا منتظر کَسیدو بِم؟“»
 ۲۱ م ساعتاً عیسی، اُ بُری مردم از مریضنیا و دَرِدی و رُجی ناپاک شفا اُشَد و اُ بُری کور بینا اُشِکِه. ۲۲ عیسی اُ کاصِیدی یحیی جواب اُشَد: «اُچی و هرچی تُدِید و تُشْنُفْتِ اُ یحیی بَگائی: کوریا دَدات، لَنگیا رَه چَدات، جُذامنیا شفا گِرِتات، گلیا شُنُفْتات، مُردِیا زنده اُبدات و اُ فخریا خبر خَش دَدات. ۲۳ خوش و حال کسی که اُ ما شَک نِکو.»

۲۴ وَخْتِ کاصِیدی یحیی چَدیت، عیسی دربارَه یحیی شروع اُ حرف زادَ خود جماعت اُشِکِه و اُشگت: «اُسی دَدَه چه اُ بیابو چدی؟ اُسی دَدَه نی اِی که وَ باد اُ هر طرف اُچَه؟ ۲۵ پَ اُسی دَدَه چه چدی؟ اُسی دَدَه مردی که جَمَه نرم و لطیف شُبار؟ بِنِی، اُنایا که جَمَه ئِ اَیونی اُ بار اَکِنْت و زندگِن تجملاقی شُهَه، تی کاخی پادشاهیا هِت. ۲۶ پَ اُسی دَدَه چه چدی؟ اُسی دَدَه یَک پیغامبر؟ بله، اُ شما اَگام که، یحیی از یَک پیغامبرم بَرائِته. ۲۷ یحیی م کسیه که دربارش تی کتاب مَلاکِ پیغامبر نوشته بُد:

«”بِن، ما گَبَل از تو کاصِدم اُفرستام

اُنا رَهْت جلووت اُماذَه اَدَکو.“

۲۸ اُ شما اَگام که کسی گَبْتَه از یحیی از نَدشو اُدنیا نِند، با اُ حالا تی پادشاهِن خدا کسی که از هَمَه کینگَلتِته، از یحیی گَبْتِته.»

۲۹ وَخْتِ هَمَه مردم اُ حرفیه وا شُشْنُفْت، حتی خراجگیریا هم اعلام شِکِه که خدا عادلِه، چون وَدست یحیی غُسل تعمید شُگِرِستاد. ۳۰ ولی عالی مِ فِرگَه فَرِیسی و کاضِینی شریعت، هدف خدا رو اُسی خوشو رَد شِکِه، اُسی که وَدست یحیی تعمید شُنگِرِستاد.

۳۱ عیسی اُشگت: «پَ مردم اُ نَسلا خود چه مکاپسَه بَکنام؟ اُنایا چُن چِئْت؟ ۳۲ اُنایا چُن بَچی هِت که تی کوچَه و بازار اُنِیت و اُ هَمَدِگَه جار اَرِنت و اُگائْت:

«”اُما اُسی شما نِی مُزاد، تَبَرخصی؛

اُسی شما روضَه مُخواد، گِرِیخ تَبِکِه.“

۳۳ اُسی که یحیایِ تعمیددَهـنَدَه اُنْدِ که نِه نو شَخَه و نِه شراب شَدَخَه؛ شما اُ انا اُگائی، ”دیو اُشَه“ ۳۴ پُس انسان اُنْدِ، که هم اَخَه و هم اَدَخَه؛ اُگائی بِنِی ”یَک مرد اُشکام لاسیه و عَرک خور، رَفیکِ خراجگیریا و گَنهکارِیا.“ ۳۵ با اُ حالا، درست یا غلط بُدَه حکمتا، نتیجش نِشو اَدَ.”

يک زين گنهگار بخشيده آبه

۳۶ رازی یکی از فریسنیا ا عیسی آسی خوراک دعوت ا شکیه. عیسی ا خونِه آن فریسی چو و سِر سفرِه انا شست. ۳۷ تي آن شهرا، یک زين گنهکاری هاد، وختی آن زنا اشفه می که عیسی تي خونِه آن فریسی سِر سفرِه ادائی، ظرفی مرمری پُر از روغن عطری، خود خوش شئو ۳۸ و همینا که گریخ شکیه پشت سِر عیسی، حد پی یاش وایست. خرسی چشش لی پی عیسی ا شلیت و خود موی سِرش حُشک شاکیه. پی عیسی شابوسی و روغن عطری ا شگشی. ۳۹ وختی آن فریسی که ا عیسی دعوت ا شکر دستاد انا ا شدی خود خوش ا شگت: «اگه ا مردا واکعا یک پیغامبر هاد، شفه می ا زنا که ا انا دست رتا کی و چینا زنیه آسی که آن زنا گنهکاره.» ۴۰ عیسی ش ا فریسی گت: «ای شمعون، مئه چی ا تو بیگام.» شمعون جواب ا شد: «بفرما، استاد!» ۴۱ عیسی ا شگت: «یکی از دو نفر طلب ا شد: از یکی پونصد دینار، و از یکیدو پنجاه دینار. ۴۲ چون آن دوتا هیچ چی شنهاد که بدهی شو هاتیت، انا بدهن هر دوتاشو ا شبخشی. اله و نظر تو کدوم یکی از آن دوتا خاطر انا بشته شئه؟» ۴۳ شمعون جواب شاد: «و گمونم انا که بشته بدهی ا شد و بخشيده بو. عیسی ا شگت: «درست حکم ا تکه.» ۴۴ بعد لو ش ا آن زنا که و ش شمعون گت: «ا زنا ددش؟ ما ا خونت ا ندام، تو هو آسی ششتته پی یام ا تئو، ولی ا زنا و خرسی چشش پی یام ا ششو و خود موی سِرش حُشک شاکیه! ۴۵ تو تا نبوسدام، ولی ا زنا از وختی که ا ندام یک لحظه هم از آبوسده پی یام دست ا شنگشی. ۴۶ تو لی سِر ما روغن ا تنگشی، ولی ا زنا ا پی یام روغن عطری ا شگشی. ۴۷ پ آسی هم ا تو اگام، گناهی ا زنا که بریم هه، بخشيده بو. و خاطر ا که بری محبت ا شکیه. ولی انا که کام بخشيده بو، کام محبت ا کو.» ۴۸ پ ش ا زنا گت: «گناهیات بخشيده بو!» ۴۹ کیسی که سِر سفرِه ا داستادت شن یه گت: «ا کی که حتی گناهیهوا هم ا بخشه؟» ۵۰ عیسی ش ا زنا گت: «ایمونت ش تو نجات دد، و سلامت ا چا!»

۸

زینی که امره عیسی ا جدت

۱ بعد از انا، عیسی شهر و شهر و ده و ده اگشت و خبر خشی پادشاهین خدا رو اعلام شکیه و شگت. آن دوازده شاگرد هم شمره هادت، ۲ و همینا مشتی

زَنیَا کِه از رُوجی ناپاک و مَرِیضِیَشو شفا شُگِرِتَسْتاد، اُمَرِه عِیسی اَچَدِیت: مَرِیم کِه شُن اَنَا مَجْدَلِیَه اَگت، و از اَنَا هفتا دیو در اُنْدِستاد،^۳ یوآنا زِن خوزا، خوزا مَباشِر هِیرو دِیس حاکم هاد، سوسن و بُری از زِنی دِگه. اِ زَنیَا وَ مال و مِمال خوشو اَ عِیسی و شاگردِیاش خدمت شو اَکِه.

مَثَل کِشاوَرز

۴ وَ ختی کِه جماعت گاتی جمع اَدْبِیت و مردم از هر شهری حَدِ عِیسی اُنْدِیت، عِیسی اِ مَثَلَا شُ اَنایا گت: ۵ «یک کِشاوَرزی اَسی بَدْر پاشد دَر چو. وَ ختی کِه بَدْر شِپاشی، مُشْتی تِ رَه لِی زِمی بَرِیست و زِرِ پا لَه بو و پرنَدِی اَسِمو اَن بَدْرِیَه وَا شُخَه. ۶ مُشْتی از بَدْرِیا لِی زِمنِ سَنگِلاخی اُفْتَدِیت، وَ ختی دَر اُنْدِیت، حُشک اَبْدِیت، اَسی کِه زِمی نام اُشْنِهاد. ۷ مُشْتی از بَدْرِیا هِم وَسَط خاریا اُفْتَدِیت و خاریا خود اَنایا گات بَدِیت و اُ اَنایا حَفَه شُکِه. ۸ مُشْتی از بَدْرِیا لِی زِمنِ حَش اُفْتَدِیت و دَر اُنْدِیت و صد برابر ثمر شُد.» وَ ختی عِیسی حَرْفُش تَموم اُشْکِه، وَ صَدای بَلند اُشْگت، «هرگه گاش شَنو اُشَه، بِشناو!»

مَعْنِ مَثَلِ کِشاوَرز

۹ وَ ختی شاگردِیا مَعْنِ اِ مَثَلَا از عِیسی شُپُرسی، ۱۰ عِیسی شُ اَنایا گت: «اِ اُ شِما عطا بَدِیت تا سِرِرِ پادشاهِنِ خُدا رو بَقَهْمِی، ولی اُ بَکِیَه وَ شَکْلِ مَثَلِ گَتَه اَبَه، تا: «چَش بَکِیت، ولی نَبِیت؛ بِشناوِت، ولی نَفَهْمِیت.»»

۱۱ «مَعْنِ مَثَلِ اِئَه: بَدْر، کَلوم خُدا اِئَه. ۱۲ بَدْرِی کِه تِ رَه اُفْتِیت، کِسی هِت کِه کَلوم خُدا رو اُشْناوِت، بَعْد اَبْلِیس اُدا و کَلوما از تِ دِلْشَو اُدْزِ، تا نِکو اِیْمون بِیاریت و نجات پیدا بَکِیت. ۱۳ بَدْرِی کِه لِی زِمنِ سَنگِلاخی اُفْتِیت کِسی هِت کِه وَ ختی کَلوم خُدا رو اُشْناوِت، وَ شادی و حَشی گَبول اَکِیت، ولی کَلوم خُدا تِ اَنایا رِیْشَه ناکو، اِیا زَمون کامی اِیْمون شُهَه، ولی مَوگِه اَزْمایش، از اِیْمون اُفْتِیت. ۱۴ بَدْرِی کِه وَسَط خاریا اُفْتِیت، کِسی هِت کِه کَلوم خُدا رو اُشْناوِت، ولی با گُذشت زَمون، نِگرونیَا، مالِ دُنیا و حَشِیْنِی زَنْدِگی اُ اَنایا حَفَه اَکو و ثمر نایِت. ۱۵ ولی بَدْرِی کِه لِی زِمنِ حَش اُفْتِیت، کِسی هِت کِه کَلوم خُدا رو اُشْناوِت و خود دِلِی پاک و حَش اُ اَنَا مُحْکام نِگَه اَکِیت، و با صَبْر ثمر اَداریت.

مَثَل چِراغ

۱۶ «هسگه بعد از روشن کردِه چراغ چی لی سِرش نایسه یا زِر تخت نایسه، بلکه اُلی پایه‌ای اینسه تا هرگه اُ داخل اُجه، نورا بیینه . ۱۷ چون هیج چی پوشده‌ای نی که علّی نیه، و هیج چی پنهونی نی که معلوم نیه و زِر نور نیاد. ۱۸ پ دِگت یکنی چینا آشناوی، چون اُ اناکه اُشه، بشته دَد اُبه و از اناکه اُشی حتی م هم که گمون اکو اُشه، گِرته اُبه.»

ننه و براسی عیسی

۱۹ م موگوا، ننه و براسی عیسی شُخْد اُنِدت، ولی وَاخاطر اِکه جمعیت بُری هاد شُنشابو اُ عیسی نَزیک آبت. ۲۰ شُن عیسی خبر د: «ننتو و براسی پات در وایستدست و شُئه اُنَبینت.» ۲۱ ولی عیسی جواب اُشد: «ننه و کاگئی ما کیبی هت که کلام خدا رو آشناوت و اُ انا عمل اَکینت.»

عیسی اُطیفو اُروم اُدکو

۲۲ یک راز عیسی خود شاگردیاش سوار یِک کایک بُدت و شُ انایا گت: «بِلگی ت اُ اُناو دریاچه اُجم.» پ اُ ره اُفتدیت. ۲۳ وختی که لی دریاچه هادت، عیسی شُ خُو چو. یکدِفَه طیفن شدیدی لی دریاچه اُم، اوناکه کایک پُر از هُو شَبو و جوشو اُ خطر اُفته. ۲۴ شاگردیا حد عیسی چِدت و بیدار سُناکه، شُگت: «استاد، استاد، نابود بُدائیم!» عیسی بیدار آبو و اُ باد و موجی گات نِهَب اُشد. طیفو گنت بو و مَجا اُروم آبو. ۲۵ عیسی شُ انایا گت: «ایمونتو کُته؟» شاگردیا تَرسدستادت و حیرون از هَمدِگه شو اُپرسی: «اِ کی که حتی اُ باد و هُو فرمو اَد و انایا هم از انا فرمو اُبرت.»

عیسی اُمردِ دیوزاده شفا اَد

۲۶ انایا اُ ناحیه جِراسیان که اُناو دریاچه، روبروی منطقَه جلیل هاد، رَسدیت. ۲۷ وختی عیسی از کایک زیر اُم، اُ یکی از مردی اُن شهر اُشدی که دیو اُشد. انا بُری وختاد که نه جُمه شُبار هاد و نه تی خونَه‌ای زندگی اُشکِردستاد، بلکه بین گبریا زندگی شُکه. ۲۸ وختی اُن مردا اُ عیسی اُشدی، کال اُشِکه و جلوو عیسی اُلی زَمی اُفته و وصدای بلند اُشگت: «عیسی، ای پُس خدای متعال، تو چه گری خود ما اُته؟ اُ تو التماس اَکنام که عذابم نیتش.» ۲۹ چون عیسی شُ اُن روح ناپاک فرمو دَدستاد که از اُن مردا دَر بیاد. اُن روح ناپاک بُری وختیا اُن مردا اُشکِرتستاد. با اِکه مردم دست و پاش و غُل و زانجیر شو اُبست و نگهبونی

شُوَادَ، ولی آنا غُل و زانجیریا خُرد شَکِه و آن دیوا، اُ آنا شُ بیابو أبو. ^{۳۰} عیسی از آنا اَشپُرسی: «اسْمَت چِئَه؟» جواب اَشَدَ: «لشکر»، چون دیوی زیادی تی جون آن مردا چستادِت. ^{۳۱} دیویا شُن عیسی التماس کِه تا فرمونِد که اُ جهنم اُچِت.

^{۳۲} م نَزیکِنیا، گَلِه گاتی خوک لی ثَمبی مشغول خَرَدَ هادِت. دیویا اُ عیسی التماس شَکِه بَهرِ تی جون خوکیا اُچِت، عیسی هم اَشهشت. ^{۳۳} پ دیویا از آن مردا در اُنِدِت و تی جون خوکیا چِدِت. گَلِه خوکیا از سِرزیرِن مِ ثَمبا اُ تی دریاچِه شُنخیزِکِه و تی هُو حَفَه بُدِت.

^{۳۴} آنایاکِه از خوکیا مواظبت شوایکِه وَختی شُدی چه اتفاقی اُفتَه، گُروختِت و اُ اتفاقا تی شهر و دِه، نکل شَکِه. ^{۳۵} پ مردم در اُنِدِت تا اتفاقا کِه اُفندِستاد بِنِت. وَختی حِدِ عیسی اُنِدِت و شُدی مردی که دیویا از آنا دَر اُنِدستادِت، جُمه شُبار کِرِد و عاکل اُبُد و حِدِ پئی عیسی اُدائی، تِرِسِدِت. ^{۳۶} کِسی کِه اُ اتفاقا شُدِستاد، اُسی مردم نکل شَکِه، چینا مردی که گرفتار دیو هاد شفا اَشکِرِتستاد. ^{۳۷} بعد هَمَه مردم ناحیه‌ئی اطراف چراسیان از عیسی شُست که شُنزحد اُچِه، اُسی که آنا یا بُری تِرِسِدستادِت. پ عیسی سوار کایک بو و اُگشت. ^{۳۸} مردی که دیویا از آنا در اُنِدستادِت، اُ عیسی التماس اَشکِه بَهرِ اُمَرَه آنا بَه، ولی عیسی آنا اَشفِرِسِت و اَشگت: ^{۳۹} «اُ خَوْنَت واگرد و گری که خدا اُسی تو اَشکِرِد اعلام بکو.» آن مردا هم چو و تی کُلِ آن شهر ا اعلام اَشکِه که عیسی اُسی آنا چه اَشکِرِد.

عیسی اُیک زن و دُتِ یایروس شفا اَد

^{۴۰} وَختی عیسی اُگشت، جماعت اُ جلوو آنا اُنِدِت، چون هَمَه منتظرش هادِت. ^{۴۱} م موگوا مردی که اسْمش یایروس و رئیس عبادتگاه یهودنیا هاد، اُم و اُ پی عیسی اُفتَه و التماس اَشکِه اُ خَوْنَش اُچِه، ^{۴۲} اُسی که آنا فَکَط یِک دُتِ دوازده ساله‌ای اُشاد و آن دُتا در حال مرگ هاد.

وَختی که عیسی اُچو، مردم از هر طرف اُ آنا فشار شُدائو. ^{۴۳} آنکا، یِک زنی هاد که دوازده سال هاد خونریزی اُشاد و با اِکِه گُلِ مال و مِناَلَش خرج دکتریا اَشکِرِدستاد، ولی هِسگِه اُشِنش اُبُدستاد، مریضیشا دَرمون بکو. ^{۴۴} آن زنا از پشت سِرِ عیسی اُم و دست شُ چِگِ عباى عیسی زاد. جِخُو خونریزش گت بو. ^{۴۵} عیسی اَشپُرسی: «کِه دست شُ ما زاد؟» وَختی هَمَه حاشا شَکِه، پِطرس

أَشْكَتْ: «استاد، جماعت از هر طرف دوزت جمع آبستت و اُ تو فشار اُتوردیت!»^{۶۱} ولی عیسی اُشگت: «یکی شُ ما دست زادا! چون اُمفهمی گُدرتی از ما دَر اُم!»^{۶۷} آن زنا وَختی اُشدی اُشناشابه پنهن و امانه، وَتِرس و لَرز جلو اُم و اُپی عیسی اُفته و جلوو هَمه مردم اُشگت که اُسی چه دست شُ عیسی زادا و چینا جُخو شفا اُشگرتِه.^{۶۸} عیسی شُ اُنا گت: «اُی دُت، ایمونت شُ تو شفا دَد. وَسلامت اُچا.»

^{۶۹} عیسی هَنو حرف شُزاد که یک نفر از خونِه رئیس عبادتگاه اُم و اُشگت: «دُنت مُرد، دِگه اُ استاد زحمت مَد.»^{۷۰} ولی وَختی عیسی اُنا اُشسُفت، شُ یایروس گت: «مَترس! فُکُط ایمون اُتبه! دُنت به شَدبه.»^{۷۱} موکه اُی که عیسی اُ خونِه یایروس رسی، اُشنهشت کسی غیر از پُطرس، یوحنا، یعکوب و با و نَنه اُن بچا شُمره داخل اُجت.^{۷۲} هَمه وَخاطر اُن دُنا گریخ و زاری شو اُکه. ولی عیسی اُشگت: «گریخ مَکنی، اُسی که اُنا نِمُرده، بلکه خَته.»^{۷۳} مردم اُ عیسی رشخاند شُکه، اُسی که شوادانست اُن دُنا مُرده.^{۷۴} ولی عیسی دست اُن دُنا اُشگرت و اُشگت: «اُی بچ، اُپايش.»^{۷۵} روح اُن دُنا اُگشت و جُخو از جاش اُپابو. عیسی فَرمو اُشد تا چی شاتِت بچَه.^{۷۶} با و نَنه دُت تعجب شُکردستاد، ولی عیسی شُ اُنایا سفارش که اُگسی نگايت که چه اتفاقا اُفتد.

۹

عیسی اُ دوازده حواری اُفرست

^۱ عیسی شُ اُن دوازده شاگرد جار زادا و شُ اُنایا گُدرت و اختیار دَ تا اُ هَمه دیویا از مردم دَر بکیت و اُ مریضنیا شفا هاتت؛^۲ و اُنایا اُشفرست تا پادشاهین خدا رو اعلام بکیت و اُ مریضیا شفا هاتت.^۳ عیسی شُ اُنایا گت: «هیچ چی اُسی سفرتو اُمسئی، نه عصا، نه بُره، نه نو، نه پول و نه جُمه اُضافی.»^۴ اُ هر خونِه اُی که چدی، تا موکه اُی که از اُنکا اُچی، تی اُن خونِهوا و امانی.^۵ هرجا که گبول شُنکردی، وَختی از اُن شهرا در دئی، بَل اُن شهرا از لی پی یاتو بَنکنی ت شهادتی وَضد اُنایا به که خدا اُنایا غضب اُکو.»^۶ پ اُنایا اُره اُفتد و از دهی اُ ده دِگه اُچدیت، مَجا خبر خَش پادشاهین خدا رو اعلام شو اُکه و شُن مریضیا شفا اُد.

^۷ هیرودیس حاکم دربارِه هَمه چی پی که اتفاق اُفته، شُسُفت. و حیرون و

سرگردون بُدستاد، چون مُشتی شواگت عیسی هم یحییٰ که از مُردیا زنده آبد. ^۸ مُشتی هم شواگت الیاس پیغامبر ظهور اُشکرد، و مُشتی دِگه هم شواگت که یکی از پیغامبری گدیم زنده آبد. ^۹ هیرودیس حاکم اُشگت: «ما سِر یحییٰ وا از تَنش جدا امیکه. پِ اِکی که اِچی یه‌وا دربارش آشناوام؟» و انا سَعی سَکه اِ عیسی بینه.

عیسی ا پنج هزار نفر خوراک آد

^{۱۰} وَختی حَوارنیا اِگشتت، هر گری که اَنجوم شُدِستاد شُن عیسی گت. عیسی اِ اَنایا اَمَرِه خوش شُن شهر بَیت صَییدا بو تا اَنکا تنها پت. ^{۱۱} وَختی جماعت اِنّا شُفهمی، اَز دُمبالِه عیسی چِدت. عیسی هم اِ اَنایا کَبول اُشیکه و خود اَنایا دربارِه پادشاهین خدا حرف اُشزاد و کِسی که احتیاج اُشفا شُهاد، شفا اُشد. ^{۱۲} موگِه شوم، اَن دوازده شاگردا حَدِ عیسی اُنِدت و شُگت: «جماعتا بَفرست تا اِ دِهیا و زِمینی دوروبر اُجت و خوراک و جی اِسی استراحت واجرت، چون اِکا جی پَرتیه.» ^{۱۳} ولی عیسی شُن اَنایا گت: «شما خوتو اِ اِ مردما خوراک هاتی.» اَنایا شُگت: «اما غیر از پنجتا نو و دوتا مَهی چیدو مَنی، مَگه اِکه اُچم و اِسی هَمَه اِ مردم خوراک بَچلیم.» ^{۱۴} اِسی که اَنکا نَزیک پنج هزارتا مرد هاد. عیسی شُن شاگردیاش گت: «مَر دُمّا تِی دَستَه تِی پنجاه نفری هُنِسِه.» ^{۱۵} شاگردیا هم اِینا شُکِه و هَمَه اَنایا شُشادِت. ^{۱۶} مِ موگوا عیسی پنجتا نو و دوتا مَهنّا شاسِه، اِ اِسمو چَش اُشیکه و اُنو و مَهی بَرکت اُشد. بعد نُنیا تَگه اُشیکه و شُن شاگردیا دَ تا جلوو جماعت هُنِسِت. ^{۱۷} هَمَه شُخه و سیر اُبِدِت و دوازده زانبیل از خُرَدِی نو و مَهی که اَمودستاد جمع شُناکِه.

اعتراف پطرس

^{۱۸} یک راز عیسی تِی جی تنها دعا شُکِه، شاگردیاش هم شُمره هادِت. عیسی از اَنایا اُشپرسی: «مردم اِکائت ما کِه هام؟» ^{۱۹} اَنایا جواب شُناد: «مُشتی اِکائت که یحیای تعمیددَهَنده هِش، مُشتی اِکائت الیاسش و مُشتی هم اِکائت تو یکی از پیغامبری گدیمش که زنده آبد.» ^{۲۰} عیسی شُن اَنایا گت: «ولی شما اِکائی ما کِه هام؟» پطرس جواب اُشد: «تو مسیح موعودِ خدائِش.»

عیسی دربارِه مرگش پیشگوئی اکو

^{۲۱} عیسی شُن اَنایا بُری سفارش کِه و فرمو اُشد که اِنّا اِ کسی نِکائت، ^{۲۲} و

أَشْكَتْ: «پسِ انسان، باید بُری عذابِ بَکْشِه و از طرفِ شیخیا و کاهِنی گپِ معبد و معلیِ توراتِ رَدِ بیه و گُشته بیه و تی رازِ سَومِ زنده آبه.»

صَلِیْبَتِ وَاِسِه وَاَزْدِمِ عِیْسِی اُچَا

۲۳ بعد عیسی شُ هَمَه گُت: «اگه کسی سَئِه اَزْدِمبالِه ما بیاد، باید از خوش بَگَدَرِ، هر رازِ صَلِیْبُشِ وَاِسِی وَاَزْدِمِ ما بیاد. ۲۴ اَسِیِ که هرگه اَشْبِهَه جُونُشِ نجاتِ هَادَه، انا از دستِ اَدَه؛ ولی هرگه وَاَخَطِرِ ما جُونُشِ از دستِ هَادَه، جُونُشِ نجاتِ اَدَه. ۲۵ چون اَسِیِ اَدَمِ چه فایده‌ای اَشَه که هَمَه دُنْیا وَا اَدستِ بیارِ، ولی جُونُشِ از دستِ هَادَه، یا اُ انا اَسِیْبِ یَزَاد. ۲۶ چون هرگه از ما و گَلُومُمِ عارِ اَشَه، پسِ انسانِ هم وَاخْتِ تی جلالِ خوش و جلالِ باشو و فرشته‌ئی مُکَدَسِ بیاد، از انا عارِ اَشَه. ۲۷ ولی حَکِیْکَتَا اُ شَمَا اگامِ که، چند نفرِ اِکَا وَاِیْسْتَدِیْسَتِ که تا پادشاهینِ خدایِ رُو نَبِیْتِ، نَامِرِتِ.»

عَوُضِ بُدَه شَکْلِ عِیْسِی

۲۸ حدودِ هشتِ رازِ بعدِ از اِ حَرفِیا، عِیْسِی، اُ پَطْرُسِ و یوحنا و یَعْکُوبِ شَاِسِه، اُ بَرِیْئَه کاویِ چو تا دعا بَکُو. ۲۹ وَاخْتِ که دعا شَکِکِه، شَکْلِ لُوشِ عَوُضِ بُو و جُمُشِ سَفِیدِ و نورانیِ بُو. ۳۰ جِخُو دوتاِ مردِ اَمْرَه عِیْسِی حَرفِ شِوَاَزَادِ، اَن دوتاِ مردِ موسی و اِلْیَاسِ پیغامبرِ هَادِتِ. ۳۱ اَنَاِیَا وَا شَکُوه و جلالِ ظاهِرِ بُدِتِ و دِرْیَاَرَه خُروجِ عِیْسِی که با مرگش، وَا هَمِ زودی تی شهرِ اورشلیمِ اَتْفَاکِ اَفْتَه، حَرفِ شِوَاَزَادِ. ۳۲ پَطْرُسِ و کِیْسِی که شُمْرَه هَادِتِ از خُو چَشِیاشو ساگی بُدِیْسَتَادِ، ولی وَاخْتِ کاملِ بیدارِ اَبُدِتِ، شَکُوه و جلالِ عِیْسِی و اَن دوتاِ مردِی که حَدْشِ وَاِیْسْتَدِیْسَتَادِتِ، شُدِی. ۳۳ موگه‌ای که اَن دوتاِ مَرْدَا از حَدِ عِیْسِی اَجِدِتِ، پَطْرُسِ شُ عِیْسِی گُت: «استاد، خَشِ که اَمَا اِکَا هَمِ، بَهرِ سَه تا سَاِیَه بُو نَکِ بَکِنِمِ، یِکِی اَسِیِ تو، یِکِی اَسِیِ موسی و یِکِی هَمِ اَسِیِ اِلْیَاسِ.» پَطْرُسِ اَشْنَادَانِیْسْتِ چه گُتا. ۳۴ هَنُو پَطْرُسِ اِ حَرفِیَه وَا شَرَادِ که اَبْرِی اَمِ و سَاِیَه شُ لی اَنَاِیَا بَیْسْتِ. وَاخْتِ اَنَاِیَا تی اَبْرِ اَجِدِتِ، شَاگَرْدِیَا تَرِیْسِدِتِ. ۳۵ مِ موگُوا صَدَاِیِ از تی اَبْرِ اَمِ که شَگُتِ: «اِ پُیْسِمِه، که اِنْتِخَابِ اُمِکِرْدِ، اُ اَنَا گَاشِ گَرِ بَکِنِی.» ۳۶ وَاخْتِ صَدَا گُنْتِ بُو، اَنَاِیَا اُ عِیْسِی تَنهَا شُدِی. اَن شَاگَرْدِیَا چِیِی که شُدِیْدِیْسَتَادِ، اَن رَاِیَا تی دَلْشُو نَگَه شَکِکِه و چِی شُنِ کِسی نَگُتِ.

عِیْسِی اُ پُیْسِی که رُوحِ نَاپَاکِ اَشَه شِفا اَدَه

۳۷ رازِ بعد، وَخْتی از کاو زیر اُنْدِیت، جمعیت گاتی اُ جلوو عیسی اُنْدِیت. ۳۸ یَکْدَفَه مردی از وسط جمعیت کال اُشْکِه: «استاد، التماس تَکْنام اُ پُسم نظر بَکِش، اسی که هَمِ یَک بَچا اُم». ۳۹ یَک رُوحی شَگِر و یَکْدَفَه کال آکو و تَشْنج آکو، اوناکِه دَهْنُش کاف آکو. آن رُوحا شَز جو آکو و وَسْخْتی وِل شَکو. ۴۰ اُ شاگردیات التماس اُمِکِه اُ رُوحا از پُسم شُدَر کِینت، ولی شُنْشَابو. ۴۱ عیسی جواب اُشَد: «اُی نَسَل بی ایمون و منحرف، تا کِی باید اُمَرِه شما بام و تَحْمَل تَبْکِنام؟ پُست شُ اِکا بیا.» ۴۲ وَخْتی که آن پُسا اَدام، دیو انا شُ زِی زاد و شُ تَشْنج پُست. ولی عیسی شُ رُوح ناپاک نِهَب دَ و پُسا شفا اُشَد و شُ باشو اُگَرْدَنه. ۴۳ هَمَه مردم از بزرگنِ خدا حُشْکَشو اُشْرادِستاد.

عیسی دَفیدو دربارَه مرگش پیشگویِ اُکو

ولی وَخْتی که هَمَه، از تَموم گَری که عیسی اَنجوم شَد حِیرون هَادِیت، عیسی شُ شاگردیش گُت: ۴۴ «اُ حرفا تِی گاشتو به: پُس انسان و هَم زودِنیا، اُ دست مردم تسلیم اِبِه.» ۴۵ ولی اَنایا اُ حرفا شُنْفَهْمی و اُ حرفا از اَنایا پنهون هاد تا درک نِکِینت. شوآترسی هم دربارَه اُ حرفا از عیسی سْوال بَکِینت.

کِه از هَمَه گِپْتَه؟

۴۶ رازی وسط شاگردیا اُ بحثا بو که کدومشو از هَمَه گِپْتَه. ۴۷ ولی عیسی که شَدانِست چه فکری تِی دلشوئه، یَک بَچِی شَنُو و شُخْدِ خوش شاد ۴۸ و شُ اَنایا گُت: «هرگه اُ بَچا و اسم ما گبول بَکو، شُ ما گبول کِرِد، و کسی که اُ ما گبول بَکو اُ اَناکِه اُشْفِرْسْتَدِستام گبول اُشْکِرِد. چون وسط شما اَناکِه از هَمَه کِینگَلْتَه، از هَمَه گِپْتَه.»

۴۹ یوحنا اُشْگُت: «استاد، اُما گسیا مُدی که و اسمت، اُ دیویا از اَدامیا شُدَر اِکِه، ولی چون از اُما نِهَاد سَعی مُکِه جلووُش بَگِرِم.» ۵۰ ولی عیسی شُ انا گُت: «جلووُش مَگِری، چون هرگه وَضد شما نِی خود شمائِه.»

مردم سامِرَه اُ عیسی گبول ناکِینت

۵۱ وَخْتی رازی بُرْد بُدِه عیسی اُ اَسْمو نَزیک هاد، انا تصمیم اُشْگِرْت اُ اورشلیم اُچِه. ۵۲ جلووُتَه از خوش چَنتا کاصد اُشْفِرْسْت تا اُ یَکی از دِهاتی منطکَه سامِرَه اُچت و اُسی انا تدارک بِنِیت. ۵۳ ولی مردم اَنکا اُ عیسی گبول شُنِکِه، چون معلوم هاد که عیسی اُ طرف اورشلیم چِدا. ۵۴ وَخْتی شاگردی عیسی، یَعکوب و

یوحنا، انا سُدی سُگت: «سرور اما، تته بگائیم از آسیمو تَش بِلزِه و نابود سُبکو، همونا که الیاس اَشکِه؟»^{۵۵} ولی عیسی اَگشت و شُ آنایا نهب دَ، و اَشگت: «شما نادانی از گُدم روحی! ^{۵۶} اسی که پُس انسان نِند تا جون مردُما بَگر، بلکه اُنَد تا اُ آنایا نجات هاد.» و آنایا اُ یک دِه دِگه چِدت.

بهای اَزْدُم عیسی چِد

^{۵۷} تی زه که اچِدت، یکی شُ عیسی گت: «هرجا اچش، ما تَزْدُم اَدیام.»
^{۵۸} عیسی جواب اشد: «روبی یا لونه شهه و پرنندی اَسیمو خونه شهه، ولی پُس انسان جی اسی سِر نَد اَشنی.»^{۵۹} عیسی شُ یک نفر دِگه گت: «اَزْدُم ما بدا.»
 ولی انا جواب اشد: «سرورم، بپر اول اچام، تا وختی که بامو مُرد شُ کبر کِنام و بِلگام.»^{۶۰} عیسی شُ انا گت: «بپر مُردتیا، مُردتیا شو اُ کبر کِنَت. ولی تو اچا و پادشاهین خدا رو اعلام بکو.»^{۶۱} یکیدو اَشگت: «سرورم، تَزْدُم اَدیام، ولی بپر اول خود کسی که تی خوئمت خداحافظی بکنام.»^{۶۲} عیسی اَشگت: «کسی که شروع اَشخم زاد اکو و اَدگرد اُ پشت سِرش چش اکو، لایک پادشاهین خدا نی.»

۱۰

عیسی ا هفتادتا شاگرد افرست

^۱ بعد از ا، خداوند عیسی هفتاد نفر دِگه مشخص اَشکِه و اُ آنایا دوتا دوتا جلوته از خوش شُ هممه شهریا و جی که شئست اچه، اشفِرست.^۲ شُ آنایا گت: «محصول بُریه، ولی کارگر کام. پ، از صاحب محصول تَبئه که اسی جمع اکرده محصولش کارگر بفرست.»^۳ اچی! ما ا شما چُن بَره اُ وسط گرگیا افرستام.^۴ کِسَه پول یا بُره یا جتی اَمزه خوتو مبری، تی زه وختتو و سلام و احوالپرسی تَلَف مکنی.^۵ ا هر خونه‌ای که اچی، اول بگائی: «صلح و سلامتی با ا خونه‌وا به.»^۶ اگه کسی انا اهل صلح و سلامتی به، برکت سلام شما لی انا اَدمانه، ولی اگه نیه، برکت سلامتو ا خوتو اَدگرد.^۷ تی اَن خونه‌وا وامانی و از هرچی که شُن شما دَ، بَخوری و واخوری، چون کارگر مستحک دستمزد خوش. از ا خونه‌وا اَن خونه‌وا مچی.^۸ هر وخت ا شهری چدی و آنایا گبول شُ کردی، هرچی شُن جلوته نه، بَخوری.^۹ ا مریضی انا شفا هاتی و ا آنایا بگائی: «پادشاهین خدا ا شما نَزیک اَبَد.»^{۱۰} ولی وختی ا شهری چدی و آنایا گبول

شُنِکِرْدِي، اُ کَوْجَه ئِي اَن شَهْرَا اُچِي و بَگائِي: ^{۱۱} «اَما حَتِي بَلِ شَهْرَتُو كِه لِي پِي يَامُو اَدائِي، وَضَدَتُو اُنْکِيْم تَا بَدَانِي خُدا اُ شَمَا غَضَب اَکُو. و لِي بَدَانِي كِه پادشاهِي خُدا نَزِيک اَبْد.» ^{۱۲} اُ شَمَا اَگام كِه تِي رازِ كِيامَت، تَحْمَل مَجازات اَسِي شَهْر سُدوم اَسونْتِيَه تَا اَسِي اَن شَهْرَا.

^{۱۳} «وای وَحالت، اَي شَهْر خورَزِين! وای وَحالت، اَي شَهْر بِيْت صِيْدَا! چُون اَگَه مَعْجَزَه ئِي كِه تِي شَمَا اَنجوم بُو تِي شَهْرِي صُور و صِيْدون اَنجوم بُدِستاد، مَرْدَم اَنكا بُرِي زودْتَه اَز اِ، جُمَه عَزَا شُنْبار اِكِه و لِي بَل و خاكسْتَر اَشْسِيْت و تَوْبَه شُواكِه. ^{۱۴} و لِي تِي رازِ كِيامَت تَحْمَل مَجازات اَسِي صُور و صِيْدون اَسونْتِيَه تَا اَسِي شَمَا. ^{۱۵} و تُو اَي شَهْر كَفَرناحوم، تَبْسْت تَا اَسْمو بِيْرَت بَلند اَكِنِش؟ تَا تَه جَهْنم تُ زِيْر اَكِشْت.

^{۱۶} «هَرگَه اُ شَمَا گاش گَر بَکُو، شُ ما گاش گَر كِرْد؛ هَرگَه اُ شَمَا گَبول نِکُو اَما گَبول اَشْنِکِرْد و هَرگَه اَما گَبول نِکُو اَکسي كِه اَشْفِرِسْتَدِستام گَبول اَشْنِکِرْد.»

اَگِشْتِيَه هَفْتاداتا شاگَرْد

^{۱۷} اَن هَفْتاداتا شاگَرْد وَشادِي اَگِشْتِي و شُگْت: «سُرور اَما، حَتِي دِيوِيا هَم وَ اَسْمُت اَز اَما اطاعت اَكِنْت.» ^{۱۸} عِيسِي شُ اَنايا گُت: «شِيْطونا اَمْدِي كِه چُنِ بَرَك اَز اَسْمو اَفْتَه. ^{۱۹} پِيْنِي، ما مُ شَمَا گُدرت و اَخْتِيار دَدِ تَا مَارِيا و عَكْرِيا و هَمَه گُدرتِ دَشْمنا زِرِ پَا لَه بِيْکِنِي، و هِيْچ چِي اُ شَمَا اَسِيْب نازاد. ^{۲۰} و لِي اَز اِ خوشحال مَبِشَه كِه رُوْحِيا اَز شَمَا اطاعت اَكِنْت، بَلَكه وَخاطِر اِ خوشحال بِيْشَه كِه اَسْمتو تِي اَسْمو نِوَشْتَه بُد.»

عِيسِي تِي اِرادَه بَاي اَسْمونِي شادِي اَکُو

^{۲۱} مِ موگُوا، عِيسِي تِي رُوْح كَدوس خُدا شادِي اَشْکِه و اَشْگُت: «اَي بَا، صَاحِب اَسْمو و زِمِي، شُکْر تِکْنام كِه اِ چِي يَه وَا اَز عاکلِيا و باْفَهْمِيا پَنهون اُتِکِرْد و اَسِي بِيْچِي كِينِگِلَه اَشْکار اُتِکِرْد؛ بَلَه، اَي بَا، چُون خِواستَه پُر لَطْفُت اِينا هَاد. ^{۲۲} بَاي اَسْمونِيم هَمَه چِيا شُ دَسْت ما دَدِ. هِسْگَه نادانِه پُس كِي غِير اَز بَا، هِسْگَه هَم نادانِه بَا كِي غِير اَز پُس، و كِسي كِه پُس اَنْتَخاب شُواکُو كِه بَا اَنايا اَشْکار بَکُو.»

^{۲۳} بَعْد عِيسِي تِي خَلوت، لُو شُ شاگَرْدِيا كِه و اَشْگُت: «خوش وَحال چِشِي كِه، چِي پِي كِه شَمَا اَبِنِي اَبِنْت.» ^{۲۴} چُون اُ شَمَا اَگام، بُرِي اَز پِيغامْبِريا و پادشاهِيا اَرزو شُهَاد چِي پِي كِه شَمَا اَبِنِي، بِيْنْت و شُنْدِي، و چِي پِي كِه شَمَا اَشْناوِي،

بشناوت و شُنِسُنُفْت.»

مَثَلِ سَامِرِنِ حَسَن

^{۲۵} یک راز یکی از کاضی شریعت آپابو و آسی إکه ا عیسی امتحان بکو، شزپرسی: «آی استاد، چه بکنام تا زندگن ابدیا ا میراث بپرام؟» ^{۲۶} عیسی جواب اشد: «تی تورات چه نوشته بید؟ از انا چه افهمش؟» ^{۲۷} آن کاضین شریعت ا عیسی جواب اشد: «خاطر خداوند خدات و تموم دلّت و تموم جونّت و تموم گوئّت و تموم فکرّت ائبئه، و خاطر همسادت چن خوت ائبئه.» ^{۲۸} عیسی اشد: «ولم جواب ائد. اگرا انجوم هاد که زندگی ائه.»

^{۲۹} ولی آن مردا و خاطر إکه ا خوش توجیه بکو از عیسی اشرسی: «همساده ما کی؟» ^{۳۰} عیسی اینا جواب شاد: «مردی از شهر اورشلیم ا شهر اریحا اچو که تی ره ا دست راهزنیا افته. راهزنیا ا انا لخت شکه، کتک شزاد و نصف جو ول شکه چدیت. ^{۳۱} از کضا یک کاهن معبد از م رها رد شبو. وختی آن کاهنا چشش ا آن مردا افته، رهش کج شکه و از انا و جاده چو. ^{۳۲} همینا یک لای هم که خادم معبد هاد وختی ا انکا رسی و ا انا اشدی، رهش کج شکه و از انا و جاده چو. ^{۳۳} ولی وختی یک مسافر سامری ا انکا که آن مردا هاد رسی و ا انا اشدی، دلش و حالش ست. ^{۳۴} پ حید آن مردا چو و زخمیاش و شراب ائشو و روغن ائشگی و شابست. و بعد آن مردا ش لی الاعش نه و ش کاروونسرای بو و از انا پرستاری ائشکه. ^{۳۵} راز بعد دو دینار شدر ائو و ش صاحب کاروونسرا د و اشد: «از ا مردا پرستاری بکو و هرچی بشته از ا خرج ائکه، وختی اگشتم ا تو اتام.» ^{۳۶} آله و نظر تو کدوم یکی از ا سه نفر ثابت ائشکه که، همساده مردی هاد که ا دست راهزنیا افته استاد؟» ^{۳۷} آن کاضین شریعت جواب شاد: «اناکه ا انا رحم ائشکه.» عیسی ش اناگت: «اچا و تو هم، هم گرا بکو.»

مریم و مارتا

^{۳۸} وختی انایا تی ره اچدیت، عیسی ا دهی چو. زنی و اسم مارتا ا عیسی ش خونس دعوت که. ^{۳۹} مارتا دادهای اشد که اسمش مریم هاد. مریم حید پی خداوند عیسی اداستاد و ا تعلیمیاش گاش گر شکه. ^{۴۰} ولی مارتا که بری مشغول پذیرایی هاد، حید عیسی ام و اشد: «سرورم، ئسه مهم نی که دادمو ول ائشکردستام تا خوم یکی پذیرایی بکنام؟ ائشکه ت کمم بکو.» ^{۴۱} ولی خداوند عیسی ش انا جواب د: «مارتا! مارتا! تو آسی بری چی یا نگران و

پَریشونش، ^۲ ولی فکط یک چی لازمه. مریم آن چی خشا انتخاب اَشکِرد، که از
آنا گِرتَه نابه.»

۱۱

تعلیم دربارَه دعا

^۱ رازی عیسی تی جی دعا شَکِه. وَختی دعاش تموم بو، یکی از شاگردیاش شُ
آنا گت: «سرور آما، هموناکه یحیی دعا کِرد شُ شاگردیاش یاد د، تو هم اُ آما یاد
هاد.» ^۲ عیسی شُ آنا یا گت: «وَختی دعا اِکِنی، بگائی:

”آی با،

اسم تو مُکدَس به،

پادشاهیت بیاد،

^۳ نُن هر رازمو، هر راز اُ آما هاد.

^۴ و گناهیا مو بَبخش،

چون آما هم، کسی که اُ آما گرض شُهه اَبخِشِم.

و مَن تی امتحان مَیار.“

^۵ عیسی شُ آنا یا گت: «کی از شما که یک رَفیکی اُشِبِه و نصف شُو شُخَد اُچه
و بَگِه: ”آی رَفیک، سه تا نو اُ ما گرض هاد، ^۱ چون یکی از رَفیکیام از رَه اُنَد و
هیچ چی اُمنی شُ جلو نِسام،“ ^۷ و آنا از تی خونه جواب هاد: ”مَزاحِم مَبِش؛
الان دَر بَستِه و خود بَچیا مِ لیاف خَتِستِم. اُمناشابِه اُپابام و چی اُ تو هاتام.“
^۸ اُ شما اگام، اگه وَخاطر رفاکُتَش اُپانِبِه و چی اُ آنا نِد وَخاطر پَرِچِن اُن آداما،
اُپا اُبه و هر چی که لازم اُشِه اُ آنا اَد.

^۹ «اُ شما اگام تُبِئِه که اُ شما دَد اُبه؛ بگردی که اَدجری، بزنی که تُزَلو واز اَدبِه.
^{۱۰} چون هرگه اُشِبِئِه، اُدست اَدار؛ و هرگه بگرد، اَدجری؛ و هرگه بَزاد دَر از لوش
واز اَدبِه. ^{۱۱} بین شما کدوم بائیه که اگه پُشش از آنا مَهی اُشِبِئِه، وَجی مَهی اُ آنا
مار اَد؟ ^{۱۲} یا اگه تخممر اُشِبِئِه، عَکرب اُ آنا اَد؟ ^{۱۳} پ اگه شما که شیریری اَدانی
که چینایی، هَدیَه ئی خشا اُ بَچیا تو هاتی، چاد بَستَه باي اُسمونی، روح گُدوس
خدا رو اُ آنا یا اَد که از آنا شُبِئِه.»

عیسی و بعلزبول

۱۴ عیسی یک دیو گگ از تی یک آدمی شُدر اِکه. وَختی آن دیوا در چو، آن مرد گگ حرف اُشزاد و مردم حیرون بُدِت. ۱۵ ولی مُشتی از آنایا شُگت: «عیسی ا دیویا وَ کمک بَعْلزبول، رئیس دیویا از آدامیا در اکو.» ۱۶ بکیه هم آسی اِکه امتحان اُشِبکِنِت هی از آنا یک نِشونِه اَسْمونی شُست. ۱۷ ولی عیسی که از فکرشو باخبر هاد، شُ آنایا گت: «هر پادشاهنی که وَضد خوش تکسیم بیه، نابود آیه، و خونه‌ای که تی آنا دو دستگی بیه، ویرون آیه. ۱۸ اگه شیطون هم وَضد خوش تکسیم بیه، چینایی پادشاهیش دَووم آدار؟ آسی که شما اگائی وَ کمک بَعْلزبول ا دیویا در اِکِنام. ۱۹ اگه ما وَ کمک بَعْلزبول ا دیویا در اِکِنام، پ شاگردی خوتو وَ کمک که ا آنایا در اِکِنِت؟ پ هِم شاگردیاتو، کاضِن شما آیت. ۲۰ ولی اگه ما وَ کُدرت خدا ا دیویا در اِکِنام، پ بداننی که پادشاهِن خدا ا شما رَسید. ۲۱ وَختی یک مرد گوی که کاملاً مسلّح از خوتش نگهبونی اکو، مال و مِناَلش در آمون آدمايه. ۲۲ ولی وَختی کسی گویتِه ا آنا حمله بکو و شکست شاد، سلاجی که توکلش ا آنایایه شَرادسی و مال و مِناَلش تکسیم اکو. ۲۳ هرگه خود ما نی، وَضد مائه، و هرگه خود ما جمع ناکو، پخش و پِلا اکو.

اگشتیه روح ناپاک

۲۴ «وَختی روح ناپاک از کسی در آدا، آسی استراحت ا جئی حُشک و بی هاو و علاف آچه. و وَختی جی آناجرِه، اگه: "ا خوتَم که از آنکا اُنْدِستام اَدگردام." ۲۵ وَختی که آدا، خونه‌وا جار کِرْد و جمع و جور آینه، ۲۶ پ آچه و هفتا روح شریرتِه از خوش آدار، آنایا ا تی جوئش اچت و آنکا آدماِنِت. آخر عاکبت آن آداما از اولشَم بته آیه.»

۲۷ وَختی عیسی ا حرفیه‌وا شَزاد، زنی از وسط جمعیت وَصدای بلند اُشگت: «خوش وَحال زنی که ا تو شُ دنیا ائو و شُ تو شیر د.» ۲۸ ولی عیسی جواب اشد: «خوش وَحال آنایا که کوم خدا رو اشناوت و ا آنا عمل اِکِنِت.»

نِشونِه یونس

۲۹ وَختی که جمعیت بشته شَبو، عیسی اینا اُشگت: «ا نَسلا، چاد نَسلا شریریه. آنایا اَزْدَم نِشونِه هِت، ولی نِشونِه‌ای ا آنایا دَد نابه، وَغیر از نِشونِه یونس پیغامبر. ۳۰ چون هَموناکه یونس آسی مردم شهر نینوا نِشونِه بو، پَس اِنسانَم هَمونا آسی ا نَسلا نِشونِه آیه. ۳۱ مَلکه سبا، تی راز کیامت خود مردم ا نَسلا زنده آدیه و محکوم شوکو، آسی که آنا، از آنراو دنیا اَم تا حکمت سلیمون

پادشاهها بپشناو، و بیبی، کسی اِکائِه که از سلیمون گپتته. ۳۲ مردم نینوا تی راز کیامت خود اِ نسلا زنده اَدبِت و اُ آنایا محکوم اَکِنِت، چون مردم نینوا و حرفی یونس توبه شُکِه، و بیبی، کسی اِکائِه که از یونس گپتته.

چراغ بدن

۳۳ «هسکه بعد از روشن کِرده چراغ سِرش ناپوشینه یا زِر کاسه نانسِه، بلکه اُ لی پایه اِنسه تا هرکه اُ داخل اُچه نورا بینه. ۳۴ چشت، چراغ بدن توئه. آگه چشت سالم به گل بدنت پُر از نور آبه، ولی آگه چشت بد به، گل بدنت پُر از تاریکی آبه. ۳۵ پَ خواست به، نِکو نوری که تی توئه، تاریکی به. ۳۶ پَ آگه گل بدنت پُر از نور به و هیچ جاش تاریک نِه، گل بدنت نورانی آبه، اونا که انگار یک چراغ نورش اُ تو آزاد.»

وای و حال فریسنیا و کا ضینی شریعت

۳۷ وختی عیسی حرفیاش تموم اَشکِه، یک عالم فرگه فریسی آسی خوراک اُ عیسی دعوت اَشکِه. عیسی هم داخل خونتش چو و سِر سفره شست. ۳۸ وختی آن فریسی اشدی که عیسی طبک رسم یهودنیا، گبل از خوراک خرد دستش اشنشو، حُشگش اُشزاد. ۳۹ خداوند عیسی شُ انا گت: «شما فریسنیا در پیاله و صحنه پاک اَدکینی، ولی داخل تو پُر از طمع و بدیه! ۴۰ ای نادونیا، مَ انا که ذرا نک اَشکِه، داخل مَ نک اَشنیکه؟ ۴۱ پَ از چی پی که داخل توئه صدگه هاتی، مَ موگوا همه چی آسی شما پاک آبه.»

۴۲ «وای و حال شما آی فریسنیا! آسی که شما حکم ده یک دده توراتا حتی آسی نعناع و شود و هر سوزی، انجوم آتی، ولی تی عدالت و محبت خدا کوتاهی اکنی. واجبه که اُ ایا انجوم هاتی بدون اِکه تی آنایا هم کوتاهی بکنی. ۴۳ وای و حال شما! آی فریسنیا! چون دوست تَهه تی بهترین جی عبادتگاهیا هنی و مردم تی کوچه و بازار اُ شما سلام بکنیت. ۴۴ وای و حال شما! آسی که شما چن گبری هی که معلوم نهت و مردم ندانسته لی آنایا ره اچت.»

۴۵ یکی از کا ضینی شریعت اُشگت: «استاد، تو و اِ حرفیا اُ اما هم توهین اکنش.» ۴۶ عیسی اُشگت: «وای و حال شما، آی کا ضینی شریعت، آسی که شما باری ساگی لی کول مردم اِنسی، ولی خوتو حاضر نهی حتی کلیکتو هم اُ آن بارا بزنی. ۴۷ وای و حال شما! آسی که شما آسی پیغامبری که بابیاتو شگشته، مَکبزه نک اکنی! ۴۸ پَ اینا، شما شاهد گری هی که بابیاتو شواکه و آن گریه و تایید

اِكْنِي. اَسِي اِكِه، اَنَايَا اُ پِيغَامْبَرِيَا شُكُشْت و شَمَا هَم مَكْبَرَه پِيغَامْبَرِيَا نَك اِكْنِي. ^{٤٩} اَسِي هَمِيَه كِه حَكْمَت خِدا هَم اَشْغُت كِه ”مَا اَسِي اَنَايَا پِيغَامْبَرِيَا و رَسُولِيَا اَفْرِسْتَام. اَنَايَا اُ بَعْضِيَاشُو اَكُشْت و اُ بَعْضِيَاشُو هَم اَزَار و اذِيْت اِكْنِي.“ ^{٥٠} پَ خُون هَمَه پِيغَامْبَرِيَا كِه اَز اَوَّل دُنْيَا تا اَلان لِتَه بُد، اُ گَرْدَه اِ نَسَلَاَه. ^{٥١} اَز خُون هَابِيل تا خُون زَكْرِيَا، كِه بَيْن كُرْبُونِگَاه و جِي مَكْدَس مَعْبَد لِتَه بُو. بَلَه، اُ شَمَا اَكَام كِه مَرْدَم اِ نَسَلَا حَسَاب هَمَه اِيَا اَپَس اَيْت. ^{٥٢} وَاي وَاَحَال شَمَا اَي كَاضِنِي شَرِيْعَت! اَسِي كِه شَمَا كِلِيل دَر مَعْرِفْتَا تُنَايَسِيْتَه. نِه خَوْتُو دَاخِل اَجِي و نِه اَهْرِي اَنَايَا كِه شُئَه دَاخِل اُجْت.»

^{٥٣} وَاخْتِي عِيْسِي اَز اَنَكَا دَر چُو، مَعْلَمِي تَوْرَات و فَرِيْسِنِيَا اَنَا شُن تَحْت فِشَار نَه و سَعِي شَوَاكِه تَحْرِيك اَشْبِكْنِيْت كِه دَرْبَارَه بُرِي چِي يَا حَرْف بَزَاد ^{٥٤} و تِي كَامِيْن هَادِت تا اَز تِي حَرْفِيَاش چِي وَاجْرِيْت كِه شُ دَام هُبِيْت.

۱۲

اَز خِمِر مَائِه فَرِيْسِنِيَا دَوْر بِيْشَه

^١ مَ مَوْگُوَا، چَنْد هَزَار نَفَر اَز مَرْدَم يَكْجَا جَمْع اَبْدِسْتَاْدِْت، اَوْنَاكِه پَا شُن لِي يَه اَنَه. عِيْسِي اَوَّل اَمْرَه شَاگَرْدِيَاش حَرْف اَشْرَاد و اَشْغُت: «اَز خِمِر مَائِه عَالِمِي فِرْگِه فَرِيْسِي كِه رِيَاكَارِيَه، دَوْرِي بَكْنِي. ^٢ هِيْج چِي پَنُهُونِي نِي كِه اَشْكَار نِبَه، و هِيْج چِي پُوْشِدَه اَي نِي كِه مَعْلُوم نِبَه. ^٣ پَ هَرْچِي كِه تِي تَارِيْكي تُكْتِه، تِي رُوشْنَابِي شُنْفَت اَبَه و هَرْچِي كِه پِشْتِ دَرِي بَسْتَه پِيْج بِيْج تُكْرِد، اَز لِي بُوِي خُونِيَا اَعْلَام اَبَه. ^٤ «رَفِيْكي مََا، اُ شَمَا اَكَام اَز كِسِي كِه بَدْنَا اَكُشْت و بَعْد اَز اَنَا شُنَاشَابَه گَرِي بَكْنِيْت، مَتْرَسِي. ^٥ و لِي مََا اُ شَمَا هَشْدَار اَتَام كِه اَز كِه بَتْرَسِي: اَز اَنَا بَتْرَسِي، كِه بَعْد اَز كُشْتَه، كُدْرَت اَشَه كِه اُ جَهْنَم هُبِي. بَلَه، اُ شَمَا اَكَام، اَز اَنَا بَتْرَسِي. ^٦ مَ كِمِيْمَتِ پَنْجَتَا دَل اَز دُو كِرْنِي بَشْتِيَه؟ و لِي بَا اِحْلا، حَدِ خِدا حَتِي يَكِي اَز اَنَايَا هَم اَزْيَاد نَاجِت. ^٧ حَتِي گُلِ مَوِي سِرْتُو شُمْرَد بُد. مَتْرَسِي؛ اَرْزَش شَمَا بَشْتَه اَز هَزَارَان هَزَار دَلَه.»

^٨ «اُ شَمَا اَكَام، هَرْگِه حَدِ مَرْدَم اُ زَابُو بِيَارِ كِه مَالِ مَائِه، پُسِ اِنْسَانَم، حَدِ فَرِشْتَه تِي خِدا اُ زَابُو اَدَارِ كِه اَن اَدَامَا مَالِ اَنَائِه. ^٩ و لِي هَرْگِه حَدِ مَرْدَم اُ مََا حَاشَا بَكُو، حَدِ فَرِشْتَه تِي خِدا حَاشَا اَبَه. ^{١٠} هَرْگِه وَضِد پُسِ اِنْسَان حَرْفِي بَزَاد، بَخْشِدَ اَبَه، و لِي هَرْگِه وَضِد رُوح كَدُوس خِدا كُفْر بِيْگِه، بَخْشِدَ نَابَه. ^{١١} وَاخْتِي كِه اَنَايَا اُ

شما اُ عبادتگاهی یهودنیا و اُ حضور رئیسیا و گدرتمندیا بپرت، نگرون اِ مَبِشِه که باید چینا از خوتو دفاع بکنی یا باید چه بگائی،^{۱۲} چون مِ موگوا روح کدوس خدا هرچی که باید بگائی اُ شما یاد آد.»

مَثَل پولدار نادون

^{۱۳} یکی از وسط جمعیت شُ عیسی گت: «استاد، اُ کاکمو بگه که ارث بامو خود ما تکسیم بکو.»^{۱۴} ولی عیسی جواب اُشد: «آی مرد، کِه اُ ما وسط شما کاضی یا تکسیم کننده ارث اُشکرِد؟»^{۱۵} پَ شُ انایا گت: «خواستو به و از هَمَه نوع حِرص و طَمَع دوری بکنی، چون زندگین انسان و زایدین مال و مینالش نی.»^{۱۶} بعد اِ مَثَلِ اسی انایا شتو: «زمن یک مرد پولدار بُری محصول اُشد. ^{۱۷} پَ خود خُوش فکر اُشکِه: ”چه بکنام، چون جی اُمنی که محصولم اُ انبار کِنام؟“ ^{۱۸} پَ اُشگت: ”اِ گرا اکنام! انباریام خراب اکنام و انباری گاتته نک اکنام، و هَمَه گانوم و اموالم تی آنکا انبار اکنام. ^{۱۹} مِ موگوا اُ جون خوم اگام: آی جون ما، تو بُری مال و مینال جمع تا کِرِد که تا سالی سال بَسْتِه. حالا راحت بش، بخو و واخو و خش بش.“ ^{۲۰} ولی خدا شُ انا گت: ”آی نادون! هَم اِشو جونت از تو گِرْتِه اَبِه. پَ اِچی یهوا که جمع تا کِرِد مال کِه اَبِه؟“ ^{۲۱} اِ عاکبَت کسیه که اسی خوش مال و مینال جمع اَدکو، ولی حِد خدا ثروتمند نی.»

نگرون مَبِشِه

^{۲۲} عیسی شُ شاگردیاش گت: «پَ اُ شما اگام نگرون زندگیتو مَبِشِه که چه بخوری! و نه نگرون بَدنتو که چه اُبار کنی. ^{۲۳} اسی که زندگی از خوراک، و بدن از جَمَه مُهمتتِه. ^{۲۴} اُ کلاغیا چش بکنی: انایا نه اگرت و نه جورم اکنت، نه کاهدو شَهه و نه انبار؛ با اِ حالا خدا اُ انایا خوراک آد. اَله شما چاد با ارزشته از پرنديائی! ^{۲۵} کي از شما که اُشیشابه و نگرونی یک ساعت اُ عمرش اضافه بکو؟ ^{۲۶} پَ اگه شما اُنشابه گر و اِ کوچکنا اُنجوم هاتی، پَ اسی چه نگرون بکيه چي یائی؟ ^{۲۷} اُ گلی سوسن چش بکنی که چينا رشد اکنت؛ نه زحمت اگشت و نه رشته اریست. ولی اُ شما اگام، حتی سلیمون پادشاه هم و هَمَه شکوه و جلالش چُن یکی از انایا جوهو نبو. ^{۲۸} پَ اگه خدا اُ علافی صَحرو اینا اُپوشینه، اُ علافی که اراز هه و صبا اُ تی نُور اَبِتت، پَ چاد بشته اُ شما اُپوشینه، آی کام ایمونیا! ^{۲۹} پَ اَزْدُمبالِه اِ مَبِشِه که چه بخوری یا چه واخوری؛ نگرون اِچی یا مَبِشِه. ^{۳۰} اسی اِکه هَمَه ملت اِ دنیا اَزْدُمبالِه اِچی یهوا هت، و بای اَسْمونیتو اَدانه که شما اُ اِچی یهوا

نیاز تُوّه. ^{۳۱} و جاش اَز دُمباله پادشاهین خدا بېشه، که اِچی پهوا اُ شما دَد آیه. ^{۳۲} «آی گله کینگیله، مَتَرسِی، اسی که خَشین بای اَسْمونیتو اِئه که م پادشاهینا اُ شما هاد. ^{۳۳} هرچی که تُوّه بفرشی و اُ فخریا هاتی؛ اسی خوتو کِسئی پولی آماده بکنی که کاهنه اَنِیت، و گنجی تی اَسْمونیا جمع اکنی که تَموم اناپه، جی که نه دُز آدا و نه بید آزاد. ^{۳۴} چون هر جا که گنجتو به، دلتو هم اَنکائه.

باید آماده بېشه

^{۳۵} «گمَرَتو اسی خدمت و ابانی و چراغیاتو روشن نِگه بکنی. ^{۳۶} چُن کیسی بېشه که منتظرت اربابشو از عیش اُ خونه واگرد، تا وختی از ره رسی و دَر اُشزاد جُخو دَر شزلو واز کِنِت. ^{۳۷} خوش و حال نوگری که وختی اربابشو آدا، بینه اناپا بیدارت. حکیکتا اُ شما اگام، ارباب گمَرش اسی خدمت اَدبانه؛ اُ اناپا سِر سفره اَنِسه و آدا از اناپا پذیرایی آکو. ^{۳۸} خوش و حال نوگری که وختی اربابشو آدا بینه اناپا بیدارت، شئه نصف شو به یا صبح شَفک.

^{۳۹} «ولی انا بدانی که اگه ارباب خونه شَدانست چه ساعتی دُز آدا، اُشناهشت خوئش دُز بَزاد. ^{۴۰} شما هم باید آماده بېشه، اسی که پُس انسان، تی ساعتی آدا که انتظارش تُنی.»

^{۴۱} پَطرس اُشگت: «سروزم، اِ مَثلا اُ اما گُتاش یا اُ همَه؟» ^{۴۲} خداوند عیسی جواب شاد: «پَ آن مباشر وفادار و دانا کی که اربابش انا اُ وِر سِر نوگری خوئش اَنِسه تا سِر وخت اُ اناپا خوراک هاد؟ ^{۴۳} خوش و حال نوگری که وختی اربابش آدا، بینه انا سِر گَرشه. ^{۴۴} حکیکتا اُ شما اگام، اربابش انا اُ وِر سِر همَه مال و مِناش اَنِسه. ^{۴۵} ولی اگه آن نوگرا اُ خوش بگه که "اربابم و رگار شاکرد،" و شروع اُزاده نوگرا و کَنیزیا بکو و بَخه و واخه و مست بکو، ^{۴۶} ارباب م نوگرا، تی رازی که انا انتظارش اُشنی و تی ساعتی که نادانه آدا! و اُ انا تگه تگه آکو و خود خیانتکاریا، اُ یکجا اِبی.

^{۴۷} نوگری که خواسته اربابش اَدانه ولی خوشا آماده ناگو یا طَبک خواسته انا رفتار ناکو، بُری شلاق آخه. ^{۴۸} ولی انا که خواسته اربابش نادانه و گری آکو که لایک کتک خَرده، کام شلاق آخه. اُ هرگه بُری دَد بیه، بُری هم از انا خواسته ایه؛ و اُ هرگه بُری سِرد بیه، از انا بشته طلب ایه.

نه صلح بلکه جدایی

^{۴۹} «ما اُنْدِستام تا لی زِمی تَش روشن بکنام، و گاشکه تا الان روشن بُدستاد!

۵۰ ما تعمیدی اُمّ که باید یِگرام، و تا وَختی که اِ تعمیدا اَنجوم بیه چاد پریشونام.
 ۵۱ گمون اِکینی ما اُنْدِستام تا صلح اُ لی زِمی بیارام؟ نَه، اُ شما اگام، اُنْدِستام تا
 جدایی هُبیام. ۵۲ اِسی که از اِ به بعد، وسط پنج نفر از اهل یک خوَنه جدایی
 آفته؛ سه نفرشو وَضد دو نفرشو و دو نفرشو وَضد سه نفرشو. ۵۳ بینشو جدایی
 آفته، با وَضد پُس و پُس وَضد با اِبه، نَنه وَضد دُت و دُت وَضد نَنه اِبه، نَنه شو
 وَضد بُو و بُو وَضد نَنه شو اِبه.»

تعبیر زَمونیا

۵۴ بعد عیسی شُ جماعت گُت: «وَختی اِینی که از طرف غرب اَبری ادا جِخُو
 اگائی، که ”بُرو ادا،“ و هَمینا هَم اِبه. ۵۵ و وَختی از طرف جنوب باد ادا، اگائی که
 ”هوا بُری گرم اَدَبه،“ و هَمینا هَم اِبه. ۵۶ اِی ریاکاریا! شما که اَدانی چینا ظاهر
 زِمی و اَسْمونا تعبیر بَکینی، پَ اِسی چه نادانی که چینا نِشونَهئِی اِ زَمونا تعبیر
 بَکینی؟

۵۷ «اِسی چه مِ چِی که وَلِمه، اِسی خوتو کضاوت ناکِینی؟ ۵۸ وَختی اَمَرِه شاکیت
 حِدِ کاضی چِداش، سعی بَکو تا وَختی تِی رَهش شُمَرِه صلح بَکینش، که نِکو انا
 تُحَدِ کاضی کِشِه و کاضی هَم تِی دست افسر مَحکَمه دَ، و افسر هَم تِی زندان
 هُبی. ۵۹ اُ شما اگام، که تا کِرینِ اَخْرُش نِتِش هِسُوخت از زندان دَر نِدِئِش.»

۱۳

توبه بَکینی

۱ تِی مِ موگوا، مُشتی از مردمی که اَنکا هادِت، اُ عیسی دربارَه مِ جلیلی خِبر شُد
 که پیلاتُس، فَرْموندار رومی، اُ اَنایا اُشْکُشتِستاد و خونشو خود خوِن
 گُربونیاشو شُ تِی هِ کِرْدستاد. ۲ عیسی شُ اَنایا جواب دَ: «شما فکر اِکینی اِ
 جلیلیا که اینا عذاب شُکشی، از بَکِیَه جلیلیا گَنهکارْتِه هادِت؟ ۳ اُ شما اگام که
 اینا نی! ولی اگه توبه نِکینی، شما هَمَتو چُن اَنایا هلاک اِبی. ۴ یا گمون اِکینی اَن
 هیجده نفر که برج سیلوآم شُن لو اَفْتِه و اُشْکُشتِستاد، از بَکِیَه مردم شهر
 اورشلیم خطائِشو بَشته هاد؟ ۵ اُ شما اگام که اینا نی. ولی اگه توبه نِکینی، شما
 هَمَتو چُن اَنایا هلاک اِبی.»

مَثَل درخت انجیر

٦ بعد عیسیٰ اَمْثَلَا اَسِیْ اَنَايَا سَشُو: «مردی یک درخت انجیری تی باغ انگورش اَشْكِشْت. وَخْتی اَسِیْ اَجْدَه مِیوَش اُ اَنکا اَم، هیچ چی لی درخت شَانِجُو. ٧ شُ باغبو گت: «بِن، ما الان سه ساله اَسِیْ اَجْدَه مِیوَه اِ درخت انجیرا اُنْدائام، ولی هیچ چی اَناجرام. اِ درختا اَشْبِیْل. اَسِیْ چه اَلْکی زَمِیا پُر بَکو. ٨ باغبو اَشْگت: «سَرورُم بَهر اِسالم واماَنه تا دُورُش بَکادام و کود شاتام. ٩ اَگه سال بعد مِیوَه اَشْد که چه بَته؛ اَگه اَشْنِد تَشابِه اَشْبِیْلش.»

شفای زنی که گرفتار یک روح علیل کننده هاد

١٠ تی یک رازِ شنبه مَکدَس یهوَدِنیا، عیسی تی یکی از عبادتگاهیا تعلیم شَد. ١١ اَنکا زنی هاد که یک روحی هیجده سال اُ اَنَا علیل اَشْکِرْدستاد. اَنَا خام اَبْستاد و اَشْناشابو کامل صاف وَایست. ١٢ وَخْتی عیسی اَن زنا اَشْدی جار اَشْزاد و اَشْگت: «آی زن، تو از اِ علیلیت آزاد بَدش.» ١٣ و بعد دست شُ لو نَه و جِخُو اَن زنا صاف وَایست، و خدا رو حمد و ستایش اَشْکِه. ١٤ ولی رَئیس عبادتگاه تَرِیخ بو، وَخاطر اِکه عیسی تی رازِ شنبه شُ اَن زنا شفا دَدستاد، پ شُ مردم گت: «تی هفته شش راز اَسِیْ گر کِرْدَه. تی م رازیا بِلْگی و شفا بَگری، نه تی رازِ شنبه.» ١٥ پ خداوند عیسی شُ اَنَا جواب دَ و اَشْگت: «آی ریاکاریا! مَ بِن شما کسی هَه که تی رازِ شنبه گاو یا الاغش از تی اَحْلَه در نیار تا هُو شادا؟ ١٦ پ اِ زنا که از نسل ابراهیم پیغامبر و شیطون هیجده ساله که اَسیر اَشْکِرْد، نباید تی رازِ شنبه از اِ اسارتا آزاد بَه؟» ١٧ وَخْتی عیسی اِ حرفا اَشْزاد، هَمَه کِسی که مخالفش هادِت خَجالت شُگشی، و هَمَه مردم وَخاطر هَمَه گری با شکوهی که عیسی اَشْکِرْدستاد، شادی شُکِه.

دوَنَه خُنْدَل و مایَه خِمیر

١٨ بعد عیسی اَشْگت: «پادشاهن خدا چُن چِئَه؟ اَنَا اُ چه تشبیه بَکنام؟ ١٩ پادشاهن خدا چُن دوَنَه خُنْدَلیه که یک نفر شاسِه و تی باغش اَشْکِشْت، اَن دوَنَهوا دَر اَم و یک درخت بو. و پرنْدَبی اَسْمو لی شاخِیاش خوَنَه نَک شُکِه» ٢٠ عیسی دَفیدو اَشْگت: «پادشاهن خدا اُ چه تشبیه بَکنام؟ ٢١ پادشاهن خدا چُن مایَه خِمیریه که یک زنی شاسِه و خود سه کِسَه هارد مخلوط اَشْکِه تا هَمَه خِمیر اَم.»

در تاگ

۲۲ عیسی تی ره اورشلیم، از شهریا و دهیا رد أبو و تعلیم شد. ۲۳ یکی از عیسی اشرپرسی: «سرورم، آنایا که نجات پیدا اکنیت تعدادشو کامه؟» عیسی شُ آنایا گت: ۲۴ «سعی بکنی تا از درِ تاگ داخل اچی. چون ا شما اگام، خلیا سعی اکنیت تا داخل اچت ولی شناسایه. ۲۵ وختی صابخونه آپابه و درآ واپانه، شما در آوایستی و در آزی و اگائی: «سرور اما، در مُزلو واز یکوا!» م موگوا انا جواب آد: «تُناسناسام؛ نادانام شما از کُ اُنْدستی.» ۲۶ م موگوا شما اگائی: «اما خود تو مُخه و مُناخه، و توتی کوچئی اما تعلیم اُنْد.» ۲۷ ولی انا اگه: «ا شما گتام تُناسناسام؛ نادانام از کُ اُنْدستی. ای همه شما که بدکاری، از ما دور بپشه.» ۲۸ موگه ای که بینی، ابراهیم و اسحاق، یعکوب و همه پیغامبریا تی پادشاهین خدا هت ولی ا شما شُن در کِرد، انا گریخ و دُو گروچه اکنی. ۲۹ مردم از سَرک و غرب، شمال و جنوب اَدیت و تی پادشاهین خدا سِر سفره اِنیت. ۳۰ بینی، بعضی از آنایا که آخرت اول ایت و بعضی از آنایا که اولت آخر ایت.»

ماتام آسی اورشلیم

۳۱ تی م ساعتاً، چند نفر از عالمی فرکه فریسی اُنْدیت و شُن عیسی گت: «از ایکا اچا، چون هیرودیس حاکم شئه اُتَبکُشه.» ۳۲ عیسی شُ آنایا گت: «اچی و ا آن روباهای بگائی: «اراز و صبا ا دیویا از آدمیا در اکنام و ا مردم شفا اتام، و تی راز سوّم گرم تموم اکنام.» ۳۳ ولی باید اراز و صبا و پَس صبا ا رهم ادا مه هاتام چون ممکن نی پیغامبری تی جی، و غیر از اورشلیم هلاک بیه.» ۳۴ ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای شهری که ا پیغامبریا اگشش و ا آنایایی که خدت فرستد ایت سنگسار اکنش! چند دَفه مئست چُن مرغی که ا چیکلیاش زِر قلیاش جمع اَدکو، ا بچیات یکجا جمع اکنام ولی تو اُتناهست! ۳۵ بینی، خونتو خالی و متروک امود. ا شما اگام که دِگه اُمنابنی تا موگه ای که بگائی: «مُتبارکه اناکه و اسم خداوند ادا.»

۱۴

عیسی ا یک مرد تی رازِ شنبه مکدَس شفا آد

۱ تی یکی از رازی شنبه مکدَس یهودنیا، عیسی آسی خوراک خرد، ا خونَه یکی از رئیسِ فرکه فریسی جو. کسی که انا هایت ا عیسی و دِگت زِر نظر شهاد.

۲ مردی آنکا هاد که جوئش هو شئوردستاد. ۳ عیسی از کا ضی شریعت و عالمی فَرِیکه فَرِیسی اُشپُرسی: «شفا دَدَ تِی رازِ شنبه شرعا روايه یا نه؟» ۴ ولی آنایا ساکت امودت. پَ عیسی آن مرِدا اُشگِرت، شفا اُشد و اُشفرِست. ۵ عیسی شُ آنایا گت: «کِی از شما که پُس یا گاوی اُشه که تِی رازِ شنبه تِی چاه بَفِته و جِخو از تِی چاه شُدَر نیار؟» ۶ آنایا شُنشابو اِ حَرفیه و اِ جوابی هایت.

مَثَل عَیْش

۷ وَختی عیسی اُشدی که مهمونیا چینا بَرِئه مجلسا اِسی شَسْتَه انتخاب اِکِنِت، اِ مَثَلِا اِسی آنایا شئو: ۸ «وَختی کسی اِسی عَیْش دعوت تَکو بَرِئه مجلس مَنی، نِکو کسی گِپته از تو دعوت بَدِسه، ۹ و کسی که اُشما دوتا دعوت اُشکِرد، بیاد و اُ تو بَگه: "جات اِ اِداما هاد." م موگوا وَ حَجالَت زِرِ مجلس اِنِش. ۱۰ ولی هر وَخت کسی جِی دعوت اُشکِردش، اُچا و زِرِ مجلس هُنی تا وَختی صاحب مجلس اُم اُنَبِگه: "رَفِیکم، بفرما بَرِئه مجلس هُنی." م موگوا جِلو و چَشِ هَمَه آنایا که سِرِ سَفَرَه اُداِیت سِرِیلند اِش. ۱۱ چون هرگه خوشا گَپ بَکو، کوچک اِبه، و هرگه اُ خوش افتاده بَکو گَپ اِبه.»

۱۲ بعد عیسی اُ آنایا که دعوتش اُشکِردستاد اُشگت: «وَختی شوم یا دعوتی اِش، اُ رَفِیکیات یا کاکِیات یا کوم و خویشیات یا هُمساده ئی پولدازت دعوت مَکو، تا نِکو آنایا هم اُ تو دعوت بَکِنِت و تو اینائی عوض گُرت اِگِرش. ۱۳ ولی وَختی دعوتی اِش، اُ فخریبا، فَلَجیا، لَنگیا و کوریا دعوت بَکو ۱۴ که برکت اِگِرش؛ چون آنایا شُنشابه اُ تو اِپس تِت، وَخاطر هَم تو عوض گُرت تِی رازی اِگِرش که اِدامی صالح زنده اَدِیت.»

۱۵ وَختی یکی از مهمونیا که اُمَرَه عیسی سِرِ سَفَرَه اُداستاد، اِ حَرفیه و اِ اُششُفَت، شُ عیسی گت: «خوش وَحال اُنا که تِی پادشاهن خدا نو بَخه.» ۱۶ ولی عیسی شُ انا جواب د: «بَک مردی مهمونن گاتی اُشگِرت و اُ خلیلا دعوت اُشکه. ۱۷ موگه شوم که بو، نوگُرش اُشفرِست تا اُ کِسی که دعوت هادِت بَگه "بَلگی، چون الان هَمه چی اُمادِیه." ۱۸ ولی آنایا هَمشو یک بَهونَه ای شئو. اَولی اُشگت، زِمنی اُمخِلِد که باید اُچام بِنام، خواهش اِکِنام عُدُرُم گبول بَکو ۱۹ یکیدو اُشگت: "پنج جفت گاو اُمخِلِد، جِدام که امتحان شَبِکِنام، خواهش اِکِنام عُدُرُم گبول بَکو." ۲۰ یکی دِگه اُشگت: "تازَه زَن اُمِکِرد، وَخاطر هَم اُمناشابه بَلگام." ۲۱ پَ اُن نوگرا اِگِشت و اِ چیه و اِسی اربابش نکل اُشکه.

م موگوا ارباب خوئه تریخ بو و ش نوگرش گت، چخو ا کوچه و بازاری شهر اچا و ا فخریبا، فلجیا و کوریا و لنگیا بیا. ^{۲۲} نوکر اشگت: "آفا، فرمونت آنجوم آمد، ولی هنو جا هه." ^{۲۳} ارباب ش نوگرش گت: "ا رهیا و کور رهیا اچا و ا مردم و اصرار بیات خونم پر بیه. ^{۲۴} آسی که ا شما اگام، هیچ یک از آنایایی که دعوت بدستادت، از خوراک دعوتین ما مژه ناکنت»

بهای شاگرد مسیح بد

^{۲۵} جمعیت گاتی امره عیسی اچدیت. عیسی آگشت و ش آنایا گت: ^{۲۶} «آگه کسی حد ما بیاد و از با و نئش، زئش و بچپاش، کاکتاش و دادیاش، و حتی از جون خوش نگذره، اشناشابه شاگرد ما به. ^{۲۷} هرکه صلیبش آنسی و آزدمباله ما نیاد، اشناشابه شاگرد ما به.

^{۲۸} چون کی از شما که اشنیه برچی نک بکو و اول ننی حساب کتاب نکو که بینه آیا سشابه برجا کامل نک بکو یا نه؟ ^{۲۹} چون آگه پی برجا هنیسه ولی اشنیشابه تموم اشیکو، هرکه بینه، رشخاند شکو، ^{۳۰} و آگه: "ا آداما شروع ا نک کید اشیکه، ولی اشنشابو تموم اشیکو!"

^{۳۱} و یا گدوم پادشاهه که شئه خود یک پادشاهه دگه جنگ بکو، ولی اول ننی و فکر نکو که خود ده هزار سرباز سشابه ا جنگ کسی اچه که خود بیست هزار سرباز ا جنگ آنا آدا؟ ^{۳۲} و آگه بینه که اشناشابه خود آنایا بجنگه، تا وختی که سپاه دشمن هنو دوره، یک کاصدی افرست تا درباره شرایط صلح حرف بزد. ^{۳۳} پ همینا، هیچ یک از شما، تا از همه چی یاش دست آنسی، اشناشابه شاگرد ما به.

^{۳۴} «نمک خش، ولی آگه نمک طمش از دست هاد چینا آبه دفیدو سور اشیکنش؟ ^{۳۵} دگه نه ا درد بل آخه و نه سشابه کود بیه، بلکه ا در آلت. هرکه گاش شنوا آشه، بشناو!»

۱۵

مثل گهری که گم بدستاد

^۱ خراجگیری و گنهکاریا همشو حد عیسی جمع ادبیت تا ا حرفیاش گاش گر بکنت. ^۲ عالمی فرکه فریسی و معلمی تورات مک مک شوآکه و شوآگت: «ا

مردا اُگنهکاریا گبول آکو و خود آنایا بیر یک سفره آنی.»

۳ پ عیسی امثلا آسی آنایا شئو: «کدوم یکی از شمائه که صدتا گهر اُشبه و اگه یکی از گهریا گم بیه، اُ نود و نه تا گهرش تی صحر و ول ناکو و اُزدُمباله یک گهرش که گم بید ناچه تا اُشواجِر؟^۵ و وختی گهری که گم بیدستاد شاجو، و شادی لی کولش اَنِسه^۶ و وختی اُخونه آدا، اُرفیکپاش و هُمسادیاش جار آزاد و اُ آنایا اگه: “خود ما شادی بکنی، چون گهرم که گم بیدستاد ماجو.”^۷ هَمینا اُ شما اگام که، تی اُسیمو آسی یک گنهکاری که توبه آکو، بشته شادی اُکیت تا آسی آن نود و نه نفر آدام صالحی که نیاز اُ توبه شنی.

مَثَلِ سگه‌ای که گم بیدستاد

۸ «و یا کدوم زنیه که ده تا سگه نُکره اُشبه و اگه یکی از سگه‌یا گم بیه، چراغ روشن ناکو و خونه‌وا جار نازاد و مَجَا شُرْدُمباله ناگرد، تا وختی که سگه‌وا واجِر؟^۹ و وختی آن زنا سگه‌وا اُدَجِر اُرفیکپاش و هُمسادیاش جار آزاد و اُ آنایا اگه: “خود ما شادی بکنی، چون سگه‌ای که گم اُمکِردستاد ماجو.”^{۱۰} پ هَمینا اُ شما اگام، آسی هر گنهکاری که توبه آکو، حدِ فرشته‌ئی خدا، جشن و شادی هه.»

مَثَلِ پُسی که گم بیدستاد

۱۱ و عیسی اُشگت: «مردی دوتا پُس اُشاد. ۱۲ یک راز پُس کینگِلته شُ باشو گت: “با، سهمی که از مال و اموالت اُ ما اُرسه، الان ماد.” باشو هم مالش بین دوتا پُسیاش تَکسیم اُشکه. ۱۳ هَنو چند راز نِگدَشِتستاد که پُس کینگِلته، هرچی اُشاد جمع شاکه و اُ مملکت دوری چو و تی آنکا گل مال و مِناَلش و عیاشی بر باد اُشد. ۱۴ وختی هرچی که اُشاد خرج اُشکه، کحطن گاتی تی آن مملکتا اُم و آن پُسا فخر بو. ۱۵ پ چو و نوکر یکی از مردم آن مملکتا بو، آن آداما هم پُسا شُ سیر زمیش فِرست تا اُخوکیا خوراک هاد. ۱۶ آن پُسا اُرزو شکه که خود خوراک خوکیا اُشکامُش سیر آکو و هسگه چی شُ انا ناد. ۱۷ ولی یک راز اُخوش اُم و اُشگت: “چنتا از نوگری بامو نُن کافی و حتی اضافی آسی خَرْد شُهه، ولی ما اُکا از گشته‌ای تلف بُدائام. ۱۸ پ اُبا اُبام و حدِ بامو اُچام و شگام: “با، ما در حک خدا و تو گناه اُمکِرد. ۱۹ دگه لایک نهام اُ ما بگائت پُس تو هام. خود ما هم چُن یکی از نوگریات رفتار بکو.”^{۲۰} پ اُبابو و اُطرف خونه باشو اُره اُفته. ولی هَنو بُری ره اُمودستاد که باشو

آنا اشدی و دلش و حالش سَت، باشو شُخیزکه، پُشش شُ بغل که و شابوسی. ۲۱ پُس شُ باشو گت: ”با، ما در حک خدا و تو گناه اُمکِرد. دِگه لایک نِهام اُ ما یگائت پُس تو هام.“ ۲۲ ولی باشو شُ نوکریاش گت: ”زود بېشه! بهترین جُمه بیاری شُبار کینی و انگشتر شُ دست کینی و حتی شُ پا کینی. ۲۳ گوساله پُروارا بیاری، شُ کارد تی ت پُخورم و جشن بېگرم. ۲۴ آسی که اُ پُسم مُردستاد، دوباره زنده آبو، گم بُدستاد، آدی اُم!“ و شروع اُ جشن گِرتَه شُکه.

۲۵ «پُس گپش سِر زعی هاد. وختی آنا اُم و اُ خونه نَزیک آبو و صدای رخص و ساز اُششُفت، ۲۶ شُ یکی از نوکریا جار زاد و اُشپرسی که چه خَبره. ۲۷ نوکر جواب اُشد: ”پُراستو اُنِد و باتو گوساله پُروارا شُ کارد دِد، چون پُشش و سلامت اُ خونه اُگشت.“ ۲۸ ولی پُس گپته، تریخ بو و اُشناهست که جا اُچه، باشو در اُم و التماسش اُشکه. ۲۹ ولی آنا شُ باشو گت: ”بِن، بُری سال که نوکریت اُمکِرد و هِسوخت نِبده که و حرفت نِبا، ولی حتی یک گهر ظله تُ ما نِدد تا خود زفیکيام مهمونی بېگرام. ۳۰ ولی الان که اُ پُست اُگشت، پُسی که مالت خود فاحشه یا بر باد اُشدد، آسی آنا گوساله پُروارا تُ کارد دِدا!“ ۳۱ باشو اُشگت: ”پُسم، تو همیشه خود مائش و هرچی اُم مال توئه. ۳۲ ولی الان شایستئه که جشن بېگرم و شادی بکِنم، چون اُ پُراستو مُردستاد، زنده آبو؛ گم بُدستاد، آدی اُم.“»

۱۶

مَثَل مَباشِر نِ وَلَم

۱ عیسی اُچی یه واهم شُ شاگردیاش گت: «یک مرد پولداری هاد که مَباشری اُشاد. شُن آن مرد پولدار خبر د که آن مَباشرا، مال و مِناش بَر باد دِدا، ۲ آن مرد پولدار شُ مَباشرش جار زاد و از آنا اُشپرسی: ”ایا چئه که دربارت اُشناوام؟ حساب و کتاب مال و مِنالم، که مُ دست تو دِد مایس د چون دِگه اُناشابه مَباشرم بَش.“»

۳ «آن مَباشرا شُ خوش گت: ”آله که اربابم شئه گر مَباشریا مَزواسی چه بکِنام؟ ما که نه زور زعی کاد اُم و نِ مُزلو آدا گدایی بکِنام. ۴ اُمفهمی باید چه بکِنام که وختی از گر مَباشری شُدر کِردام، مردم اُ ما تی خوئشوزَه هاتت.“ ۵ پ، از بدهکاری اربابش یک و یک شئست ت بلیگت. از اولی اُشپرسی: ”چاد اُ اربابم

بدهکاریش؟“^۶ آن آداما جواب اُشد: “صد حَلَب روغن زیتون،” مباشر شُ آنا گت: “اِ حَسَابْتِه، بَگِر، زود هُئی و بِنوس پنجاه حَلَب!”^۷ بعد از یکیدو اُشپرسی: “تو چاد بدهکاریش؟” آنا جواب اُشد: صد خَروار گانوم، مباشر شُ آنا گت: “اِ حَسَابْتِه، بَگِر بِنوس هشتاد خَروار!”

^۸ ارباب، از مباشر نِ و لم و خاطر زرنگیش تعریف اُشکِه، اسی که پُسی اِ دنیا، تی رابطه شو خود هم نَسلی خوشو از پُسی نور زرنگته هِت. ^۹ پَ اُ شما اگام که از مالِ فاسد اِ دُنیهوا اسی خوتو رفیک و اَجری، تا وختی مال و امالتو از بین چو، انا اُ شما تی خونه تی اَبدی کبول بَکنت.

^{۱۰} «کسی که تی چپی کینگِه امانتدار به، تی چپی گات هم امانتدار اَبه، و کسی که تی چپی کینگِه امانتدار نِبِه، تی چپی گات هم امانتدار نابه.»^{۱۱} پَ اگه شما تی مالِ فاسد اِ دُنیهوا امانتدار نی، کِی که مال و مِناَل حکیکنا اُ دست شما هاد؟^{۱۲} و اگه شما تی مالِ یکیدو امانتدار نی، کِی که مال و مِناَل خوتو ت هاد؟^{۱۳} هیچ نوگری اُشناشابه اُ دوتا ارباب خدمت بَکو، اسی که یا از یکی متنفرِه و خاطر یکیدو شئه، یا اُ یکی وفادار اَبه و اُ یکیدو خوار اَدکو. شما اُناشابه هم نوکر خدا بَشه و هم نوکر پول.»

تورات و پادشاهین خدا

^{۱۴} عالمی فرگه فریسی که بُری پولدوست هادِت، هَمَه اِ چپیهوا که شُشُنفت اُ عیسی رِشخاند شُکِه.^{۱۵} عیسی شُ انا ایا گت: «شما کیسی هی که حَدِ مردم اُ خوتو آدام و لمی نِشو اُتی، ولی خدا از دلتو باخبرِه. چون چی که تی نظرِ مردم با ارزشه، تی نظر خدا نفرت انگیزه.»

^{۱۶} «تا زَمون یحیی، تورات و نوشته تی پیغامبریا راهنمای شما هادِت. از مَ زَمونا به بعد خبر خَش پادشاهین خدا اعلام اَبه و هَمَه شئه که وَ زور اُ داخل اُچت. ^{۱۷} ولی از بین چَدِه اَسِمو و زِمی اَسونته تا اِکه نکتَه ای از تورات بَفته.»

شریعت و طَلاک

^{۱۸} «هرگه اُ زَنش طَلاک هاد و زنی دَگه بَگِر، زنا آکو. و هر مردی زنی بَگِر که از شوش طَلاک اُشگرتِه، زنا آکو.»

مرد پولدار و ایلعازر

^{۱۹} «یک مرد پولداری هاد که جَمَه ارغوونِ گِرو از کتون نرم شُبار اِکه و هر

راز مشغول مهمونی و خوشگذرونی هاد. ^{۲۰} یک مرد فخری که اسمش ایلعازر هاد و جوئش پُر از زخم هاد، جلوو در خونِه مرد پولدار آخت. ^{۲۱} ایلعازر آرزو اُشاد وَ تِگه خورایی که از سفره آن مرد پولدارا آفته آشکامُش سیر آکو. ایا هَمه هیچ، حتی سگیا هم آدانِدِت و اُ زخمیاش زابو شوآزاد. ^{۲۲} آن مرد فخری مُرد و فرشتتیا آنا شُئِد ابراهیم پیغامبر بو. آن مرد پولدار هم مُرد و شُن گبرِ که. ^{۲۳} آن مرد پولدار تی دنیای مُردتیا وَختی که عذاب شُکشی، اُ برا چش اُشیکه و از دور اُ ابراهیم اُشدی که ایلعازر شُئِد وایستدِستاد. ^{۲۴} آن مرد پولدار وَصدای بلند اُشگت: "آی بای ما، ابراهیم، اُ ما رحم بکو، اُ ایلعازر بفرست تا سِرِ کلِیکش تی هُو پزاد و زابوما حُنک آکو، چون تی اُ تَشَا عذاب گِشدام." ^{۲۵} ولی ابراهیم جواب اُشد: "آی بچ، اُ یاد بیا که تو، تی زندگی چی پی خَش اُناد و ایلعازر چی پی بَد اُشاد. ولی آنا الان اِکا راحتِه و توتی عذابش. ^{۲۶} از هَمه ایا گذشتِه، بین آما و شما گشِه گاتی نَد بُد، تا کسی که شُبئِه از اُرو، حِدِ شما بِلِگت شُنشایِه، و کسی هم از آنرو اُشُنشایِه حِدِ آما بیاد." ^{۲۷} مرد پولدار اُشگت: "پ، آی با، التماس تِکنام که ایلعازرا اُ خونِه بامو بفرستش." ^{۲۸} چون ما پنجتا کاک اُم. اُ ایلعازر بفرست ت اُچِه و اُ آنا هشار هاد، تا نِکو آنا ایا هم اُ جی عذابا بِلِگت." ^{۲۹} ولی ابراهیم اُشگت: "آنا تورات موسی و نوشته ئی پیغامبریا شُهه، بهر ت اُ حرفی آنا ایا گاش گر بکِنِت." ^{۳۰} آن مرد پولدار اُشگت: "نِه، آی بای ما، ابراهیم، آگِه کسی از دنیای مُردتیا اُچِه، آنا توبه اُکِنِت." ^{۳۱} ابراهیم شُ اُنا گت: "آگِه اُ حرفی موسی و پیغامبریا گاش گر ناکِنِت، حتی آگِه کسی از دنیای مُردتیا هم زنده آبه، آنا ایا مُجاب ناپِت." «

۱۷

وسوسه اُگناه

۱ عیسی شُ شاگردیاش گت: «چی پی که انسانا اُ گناه کِرِد وسوسه آکو حتما آدا، ولی وای وَحال کسی که وسوسه اُ واسطِه آنا بیاد. ^۲ آسی آنا بهتِه هاد که یک سنگِ هاس گاتی شُ دور گِرِد کِنِت و شُ تی دریا هُبیت تا اِکه باعث گناه یکی از ایا بیه که تی ایمونشو کوچِکِت. ^۳ پ حواستو اُ خوتوبِه. آگِه کاکتو گناه اُشیکه نِهب شاد و آگِه توبه اُشیکه، اُشِبِخَش. ^۴ آگِه تی یک راز هفت دَفه اُ تو گناه بکو و هفت دَفه تُحَد و اُگِرِد و بِگِه: "توبه اُکِنام،" تو باید اُشِبِخَشش.»

٥ حَوَارِنِيا شُنْ خِداوندِ عِيسِی گُت: «ایمونمو زیاد بِکُو!» ٦ خِداوندِ عِيسِی اَشْگُت: «اگِه گِدِ یِکِ دوَنَه خُنْدَلِ ایْمون نُهاد، تاشابو اِ درختِ توتِ بِگائی ”از ریشه دَر بَدا و تِی دریا کِشْتَه بَش،“ و انا از شما فَرمو شَبو.

٧ «آیا کسی از شما هَه که یِکِ نوکری اَشْبِه که زِمِی شِخْمِ اَزادِ یا گَهرِیا اُ صَحرو اَبَه، و وَختِ اَن نوکرا از سِرِ زِمِی اَدْگَرِدِ اُ انا بِگِه: ”زود بَدا و سِرِ سَفَرَه هُنِی“؟

٨ وَجِی اِ، مَ اُ انا نَگِه: ”که اَسِی ما خوراکِ اَمادَه بِکُو، کُمُرْتِ و اِبانِ و اُ ما خِدمتِ بِکوتِ ما بِخورامِ و واخورام، تو بعدِ اَخوَرِشِ و اَدخوَرِشِ“؟ ٩ مَ از نوکُرِشِ وَخاطرِ اِکِه فَرموشِ اَبَه تَشکرِ اکو؟ ١٠ هَمینا هَم، وَختِ شما هَمَه چِی بَی که اُ شما فَرمو دَدِ بَدِ، اَنجومِ نُد، بِگائی: ”اما نوکریِ ناچِیزی هِم، فَکَطِ و ظِیْفَمو اَنجومِ مُدَدِ.“

عِيسِی اَدَه جُذامِی شِفا اَد

١١ عِيسِی تِی رَه شَهرِ اورشَلِیم، از مرزِ وِسطِ منطِکَه سَامِرَه و منطِکَه جَلِیلِ رَدِ شَبو. ١٢ وَختِ اُ داخِلِ دِهیِ اَچو، دَه تا جُذامِی اَشْدِی که دورِ وَايسْتَدِستادِت. ١٣ انا یا وَصْدایِ بَلندِ جَارِ شُزاد، شُگُت: «اِی عِيسِی، اِی اسْتاد، اُ اما رَحْمِ بِکُو.» ١٤ وَختِ عِيسِی اَشْدِیدِت، شُ انا یا گُت: «اُچِی و اُ خوتو اُ کاهِنِی مَعْبَدِ نِشو هاتِی.» و انا یا هَمینا کِه اَچِدِت، از جُذامِی شِفا شُگِرِت. ١٥ مَ موگوا یِکِی از انا یا وَختِ اَشْدِی شِفا اَشْگِرِته، هَمینا کِه وَصْدایِ بَلندِ خِدا رو حَمْدِ و سَتائِشِ شُکِه، اَگِشْت، ١٦ انا وَ لو اُ پِی عِيسِی اَفْتَه و از انا تَشکرِ اَشْکِه. اَن جُذامِی مَالِ سَامِرَه هاد. ١٧ مَ موگوا عِيسِی اَشْگُت: «مَ انا یا کِه شِفا شُگِرِت دَه نَفَرِ نِهادِت؟ پَ نُه نَفَرِ دِگِه گُت؟ ١٨ وَغیرِ از اِ غَرِیْبَه، هِسکِه اَدِی نِمَ تا وَاگَرِدِ و اُ خِدا حَمْدِ و سَتائِشِ بِکُو؟» ١٩ عِيسِی شُ انا گُت: «اُپا بَشِ و اُچا، اِیْمونْتِ شُ تو شِفا د.»

اَندَه پادشاهِینِ خِدا

٢٠ عالِمِی فَرِیکِه فَرِیسِی از عِيسِی شُپُرِسی که پادشاهِینِ خِدا کِی اَدَا، عِيسِی جِوابِ اَشْد: «اَندَه پادشاهِینِ خِدا، اونا نِی که بَیْه بَیْنِش، ٢١ و هِسکِه هَم نَگِه که ”بَیْنِ، اِکائَه“ یا ”اَنکائَه“ چون پادشاهِینِ خِدا بَیْنِ شَمائَه.»

٢٢ و بعدِ عِيسِی شُ شَاگَرْدِیاشِ گُت: «رازِی اَدَا که شما اَرزو اِکِنِی یِکِی از رازِی پُسِ اِنسانا بَیْنِی، و لی نَابِی. ٢٣ مَرْدَمِ اُ شما اَگائِت: ”بَیْنِ اِکائَه،“ یا ”بَیْنِ اَنکائَه.“

شما مَچِی و از انا یا پِروِی مَکِنِی. ٢٤ چون هَمونا کِه رَعْدِ و بَرکِ اَدِرْخِشَه و از اِ سِرِ اَسِمو تا اَن سِرِ اَسِمو نا رُوشنِ اکو، پُسِ اِنسانِ هَم تِی رازِ خِوشِ اِینا یِی اَبَه.

^{۲۵} ولی اول باید بُری عذاب بگِشِه و از طرف مردم اِ نَسلا رَد بیه. ^{۲۶} تی رَمون نوح چینا هاد، رَمون پُسی انسان هم اونایی آیه. ^{۲۷} تا رازی که نوح سوار کشتی بو، مردم شوآخه و شوآدَخه، زَن شوآکه و شو شوآکه، که سیل اَم و اُ هَمَشو نابود اَشکِه. ^{۲۸} رَمون لوط هم اینا هاد. مردم شوآخه و شوآدَخه، شوآخلی و شوآفَرَت، شوآکِشت و نک شوآکه. ^{۲۹} ولی رازی که لوط از شهر سُدوم دَر اَم، تَش و گوگرد از اَسِمو بَرِئست و اُ هَمَه اَنایا نابود اَشکِه. ^{۳۰} تی رازی که پُسی انسان ظهور اَکو هم اینا آیه. ^{۳۱} تی آن رازا، کسی که لی بوئه و وسایلش تی خوئیئه، اِسی اَسِسته زیر نیاد. و هَمینا هم کسی که سِر زِمیه اَنگَرِد. ^{۳۲} زِن لوطا اَیاد بیاری! ^{۳۳} هرگه اَشِینه جوئش نِگه بکو، انا از دست اَد، ولی هرگه از جوئش بگَدِر، انا نِگه اَکو. ^{۳۴} اُ شما اَگام، آن شاوا، از دو نفری که تی یَکجا خَتِستِت، یکی اَبَرِت و اُ یَکِیدو اَنِست. ^{۳۵} و از دوتا زنی که اُمَرِیبه هاس اَکِنِت، یکی اَبَرِت و اُ یَکِیدو اَنِست. ^{۳۶} و از دوتا مردی که سِر زِمی هِت، یکی اَبَرِت و اُ یَکِیدو اَنِست. ^{۳۷} شاگردیا از عیسی شُرسی: «اُ کُ، سرور اَما؟» عیسی جواب اُشد: «هرجا لاشه ای به، لاشخوریا هم اَنکا جمع اَدَبِت!»

۱۸

مَثَل بَوَهزَن پَرِیج

^۱ عیسی اِسی شاگردیاش مَثلی شَتو تا نِشو هاد که همیشه باید دعا بَکِنِت و هِسوخت دلسرد اَنِت. ^۲ عیسی اُشگت: «تی شهری یَک کاضِنی هاد که نه از خدا شُرسی، نه حرمت مردما نِگه شَکِه. ^۳ تی آن شهرها بَوَهزَنی هاد که هی حَید کاضی اَچو و شُ انا اَگت، "حَکَم از دشمنم بَگر. ^۴ کاضی یَک مدت شُ انا اعتنا نِکِه. ولی بعد از یَک مدت شُ خوش گت: "با اِکه نه از خدا اَترسام و نه اُ مردم حرمت اَنِسام، ^۵ ولی چون اِ بَوَهزَنایا هَی زحمت اُ ما اَد، حَکَش اَگرام، تا وَ تِیپِستا اُنَدش اذِیتم نِکو!" ^۶ خداوند عیسی اُشگت: «تُشُنُفت اِ کاضِنی بی انصافا چه اُشگت؟ ^۷ اَلَه خدا اُ خُور کِیبی که خوش انتخاب اُشکِرِد نارسه، هم مِیایی که راز و شُ حَدش جار اَزِنِت؟ اَیا اِسی کَمک کِرِد اُ اَنایا بُری وَرگار اَدکو؟ ^۸ اُ شما اَگام که بُری زود شُن خُور اَرِسه. با اِ حالا وَختی که پُسی انسان بیاد، اثری از ایمون لی زِمی اَدجِر؟»

مَثَل فَرِیسی و خَراجگیر

۹ م موگوا عیسی آسی آنایپی که توگُشوا اِهاد که خوشو آدامی صالحی هیت و ا بکیه و دیدِه حکارت چش شوآکه، ا مثلاً اُشگت: ۱۰ «دو نفر آسی دُعا کِرد ا معبد چِدت، یکی عالم فرِگه فریسی و یکیدو خراجگیر هاد. ۱۱ آن فریسی وایست و خود خوش اینا دعا اُشکه: «خدا یا، شکر تَکنام که چُن بکیه مردم دُز، ظالم و زناکار نِهام و یا حتی چُن ا خراجگیرا هم نِهام. ۱۲ دو دَقه تی هفتِه روزِه اگرام و طبک حکم تورات یک کِسمت از ده کِسمت هر چی که دَر آدارام اَتام.» ۱۳ ولی آن خراجگیرا دور وایست و حتی اُشناهست ا اَسمو چش بکو، بلکه شُ سِنِه خوش آزاد و شگت: «خدا یا ا مائِه گنَهکار رَحَم بکو.» ۱۴ ا شما اگام که ا مرد خراجگیر صالح ا حساب اُم و ا خونش چو، نه آن فریسی. چون هرگه خوشا گپ بکو، کوچک ا به ولی کسی که ا خوش افتاده بکو گپ ا به.»

بهری بچیا حد ما بِلگت

۱۵ مردم حتی ا بچی ظله هم حد عیسی شودائو تا شن لو دست هُنِسِه و برکتشو هاد. وختی شاگردیا انا اُشدی، شن مردم نِهَب د. ۱۶ ولی عیسی شُ شاگردیا جار زاد تا شُحد بِلگت و شُ آنایا گت: «بهری تا بچیا حد ما بِلگت؛ جلوشو مَگری، آسی که پادشاهن خدا مال اینا کِسپیه. ۱۷ حکیکتا، ا شما اگام، هرگه پادشاهن خدا رو چُن یک بچی گبول نکو، ا انا داخل نابه.»

رئیس پولدار

۱۸ یکی از رئیسی یهودنیا از عیسی اُشپرسی: «استاد خوب، باید چه بکنام تا وارث زندگن ابدی بپام؟» ۱۹ عیسی جواب اُشد: «آسی چه ا ما خوب گتاش؟ هِسگه خوب نی غیر از خدا و بس. ۲۰ حکمی خدا رو آدانش: زنا مکو، گتل مکو، دُزی مکو، شهادت دارو مد و ا با و ننت احترام هُنِس.» ۲۱ آن مردا اُشگت: «هَمِه ایا از جوونی انجوم امدد.» ۲۲ وختی عیسی ا حرفا اُشسُفت شُ انا گت: «هَنو یک چی کام اُته، هرچی اُته بفرش و بین فخریا تکسیم بکو، که تی اَسمو گنج اُته. م موگوا بدا و از ما پیروی بکو.» ۲۳ ولی آن مردا وختی ا حرفیهوا اُشسُفت، بُری غمگین بو، چون بُری پولدار هاد. ۲۴ عیسی وختی اُشدی آن مردا غمگین بُد، اُشگت: «چاد سخته که پولداریا داخل پادشاهن خدا اُجت! ۲۵ آسی که رد بده اُشتر از گلّه سوزن آسونته تا اکه یک آدام پولدار ا پادشاهن خدا داخل اجه.»

۲۶ کسی که ا حرفا اُشسُفت، شُپرسی: «پ که ششابه نجات پیدا بکو؟»

^{۲۷} ولی عیسی اُشگت: «چی که آسی انسان غیرممکنه، آسی خدا ممکنه.»
^{۲۸} پطرس اُشگت: «بین، اما خونه یامو ول مُکِرد و اَزدمباله تو اُنْدستِم!»
^{۲۹} عیسی شُ اَنایا گت: «حکیکتاً اُشما اگام، کسی نی که وَاخاطر پادشاهِن خدا، خونه یا زِن یا کاکتاش یا با و نَنه یا بَجیاش ول اُشکِردسِبِه،^{۳۰} و تی اِ زَمونا چند برابر اُدست نیار و تی زَمونی که ادا هم زندگِن اَبدی نصیبُش نِبِه.»

عیسی آسی دَفِه سوم دربارَه مرگش پیشگویِ اکو

^{۳۱} عیسی دوازده شاگردش شُ لرد گشی و شُ اَنایا گت: «بِبِنی، اُ شهر اورشلیم اچم و هرچی که اُ واسطَه پیغامبریا دربارَه پُس انسان نوشتَه بُد، اُ انجوم اَرِسِه.
^{۳۲} چون پُس انسانا اُ دست غیریهودِنیا ایت و رِشخاند شُکِنِت، و زشتی شُمَرِه رفتار اکنِت و تُف شُلو اَبِتت.^{۳۳} و بعد از اِکه شُلاق شُزِنِت، شُگِشِت و انا تی راز سَوَم زنده اَدبِه.»^{۳۴} ولی شاگردیا هیچ چی از اِ حرفیهوا شُنِفهمی. معین اِ حرفیهوا از اَنایا پنهن هاد و شُندانست که عیسی دربارَه چه حرف زتا.

عیسی اُیک گدایِ کور شفا اَد

^{۳۵} وختی عیسی نَزیک شهر اَریحا رسی، یک مرد کور بغل رَه اداستاد و گدایی شُکِه.
^{۳۶} وختی اُششُنفِت که یک جماعتی از اَنکا رَد بُدات، اُشپُرسی که چه خَبَرِه؟^{۳۷} اَنایا جواب شُناد: «عیسی ناصری رَد بُدا.»^{۳۸} اَن مرد کور کال اُشکِه: «آی عیسی، آی پُس داوود پادشاه، اُ ما رحم بکوا!»^{۳۹} کسبی که جلو هادِت نِهَب شُد و شُن انا گت که ساکت بِه. ولی انا بَشْتَه کال اُشکِه و اُشگت: «آی پُس داوود، اُ ما رحم بکوا!»^{۴۰} عیسی وایست و فرمو اُشَد اَن مرِدا شُخَد بیارت. وختی اَن مرد کورا نَزیک اَم، عیسی از انا اُشپُرسی: «چه تَبِه آسی تو بکنام؟» انا اُشگت: «سروُم، مَبِه چَشیام دوباره بِنِه.»^{۴۱} عیسی شُ انا گت: «چَشیات بِنِه! ایموُنِت شُ تو شفا دَد.»^{۴۲} جُخو چَشی اَن مرد کورا واز ابو و هَمیناکه اُ خدا حمد و ستایش شُکِه، اَزدمباله عیسی چو. هَمِه مردم وختی اِنا شُدی، خدا رو حمد و ستایش شُکِه.

زندگی شکیه. آنا رئیس خراجگیری و آدام پولداری هاد. ^۳ آن مردا شئست بیینه عیسی کی، ولی آسی که جمعیت بُری هاد، اشنشابو ا عیسی بیینه، و خاطر اِکه گدش کوتاه هاد. ^۴ پ زگا جلوته از همه شُخیزکه و از یک درخت انجیر وحشی بَرَا چو تا ا عیسی بیینه، آسی که گرار هاد عیسی از م رها رد بیه. ^۵ وختی عیسی ا آنکا رسی، ا بَرَا چش اَشکه و ش انا گت: «زگا، زود پش پدا زیر، چون باید اراز تی خونه تو و امانام.» ^۶ زگا هم چخوزیر اَم و خوشحالی ا عیسی ش خونس بو. ^۷ مردم وختی انا شدی، همه مُک مُک شوایکه و شوآگت: «عیسی مهمون یک مرد گنَهکار بُد.» ^۸ زگا از جاش آپبو و ش خداوند عیسی گت: «بین سرورم، نصف مال و منالم ا فخریا اَبخشام، و اگه چی و ناحک از کسی اُمگرتیه، ا انا چهار برابر اَدگردنام.» ^۹ عیسی ش انا گت: «اراز نجات ا خونه و اُنْد، آسی که ا مردا هم از نسل ابراهیم پیغامبره. ^{۱۰} چون پُسی انسان اَم تا اَزدم کسی که گم بُد یگرد و نجات شاد.»

مَثَل پادشاه و دَه تا نوکر

^{۱۱} هَمبناکه انا یا ا ا حرفیه و ا گاش گر شوایکه، عیسی یک مَثلی اَشگت، چون ا شهر اورشلیم نَزیک اَبستاد و مردم گمون شوایکه پادشاهن خدا م موگوا ظهور اکو. ^{۱۲} پ عیسی اَشگت: «یک نجیب زاده ای ا مملکت دوری چو تا آسی خوش مَکام پادشاهی یگر و بعد واگرد. ^{۱۳} انا ش ده نفر از نوکریاش جار زاد و ا هر گدوم یک سکه طلا اشد و اَشگت: «تا وختی اَدگردام و ا پولا گر یکنی.» ^{۱۴} ولی هموطنیاش که از انا متنفر هاد؛ اَزدمبالش یک کاصدی شُفرست تا بگائت، «اما مُنائه ا مردا ا اما حکومت یکو.» ^{۱۵} آن ا داما وختی مَکام پادشاهی اَشگرت و ا گشت، فرمو اشد تا نوکری که سکه ش انا یا دَدستاد بِلگت، ت بفهمه هر کدومشو چاد سود اَشکرد. ^{۱۶} اَولی اَم و اَشگت: «سرورم، سگت ده برابر سود اَشکرد.» ^{۱۷} پادشاه اَشگت: «آفرین، نوکر خَش! چون تی یک گر کینگیله وفادار بَسیتش، حکومت ده تا شهر ا تو ا تام.» ^{۱۸} دومی اَم و اَشگت: «سرورم، سگت پنج برابر سود اَشکرد.» ^{۱۹} پادشاه ش انا گت: «تو هم حاکم پنجتا شهر پش.» ^{۲۰} بعد یکیدو اَم و اَشگت: «سرورم، بفرما سگت! انا تی پارچه ای ا مَبسته و نَگه ا مکرِد. ^{۲۱} و خاطر اِکه از تو مَتَری، چون یک مرد سختگیری هِش. از جی که پول اَتِنْد سود اِگرش، و از جی که اَتَنکِشته، جورم اکنش.» ^{۲۲} پادشاه ش انا گت: «تو ای نوکر شیر، و حرف خوت محکوم تکنام. تو که تَدانست ما مردی

سختگیرام، از جی که پول اَمِنْدِه سود اِگرام، و از جی که اَمِنِکِشْتِه جوْرَم اِکِنام،
 ۲۳ پَ اِسی چه پوْلَم تو صِرَافِیا نِند تا وَخْتی اَدْگِرْدام اَنَا اَمْرَه سوْدُش اَپَس گِرام؟“
 ۲۴ پادشاه سُ کِبی که اَنکا وَايسْتَدِستادِت گُت: ”سَکَه وَا اَنَا وَا سِهی وَا اَنَا کِه
 دَه تا سَکَه اَشَه، هاتی.“ ۲۵ اَنَا یا شُن پادشاه گُت: ”سُرور اَمَا، اَنَا کِه دَه تا سَکَه
 اَشَه!“ ۲۶ پادشاه جواب اُشد: ”اُ شما اِگام که، اُ هِرگه اَشَه، بِشْتَه دَدَ اَبَه؛ ولی
 اَنَا کِه اُشنی حَتی م که اَشَه هم از اَنَا گِرْتَه اَبَه. ۲۷ اَلَه اُدشمنیام که شَناهِست ما
 اَنَا یا حَکومت بَکِنام، اِکا بَیاری و جَلووم گِرْدشو بَرنی.“»

ورود شاهانه عیسی ا اورشلیم

۲۸ بعد از اِ حرفِیا، عیسی جَلوْتَه از هَمَه اُ طرف اورشلیم چو.
 ۲۹ وَخْتی عیسی نَزیک دِهاتی بَیت فاجی و بَیت عَنیا که تی کاو زیتون هاد رسی، اُ
 دوتا از شاگردیاش اُشْفِرِست، ۳۰ و اُشگُت: «اُ دَهی که تَن جَلوو اُچی، وَخْتی
 داخل چدی. اُ گَرَه الاغی اَدْجُری که شَبَسْتِه و تا الان کسی شُ سوار نِبُد. واز
 اُشِبِکِنی و اِکا بَیاری. ۳۱ اَگه کسی از شما اُشْپُرسی: ”اِسی چه گَرَه الاغا واز
 اُشِکِرْدای؟“ بَگائی: ”خداوند اَنَا احتیاج اَشَه.“» ۳۲ پَ آن دوتا شاگرد چِدِت و
 هَمَه چیا هَمونا شُدی که عیسی شُ اَنَا یا گُتستاد. ۳۳ وَخْتی گَرَه الاغا واز شوایکه،
 صاحبیاش شُن اَنَا یا گُت: «اِسی چه گَرَه الاغا واز اُشِکِرْدای؟» ۳۴ اَنَا یا جواب
 شُنَاد: «خداوند اَنَا احتیاج اَشَه.» ۳۵ اَنَا یا گَرَه الاغا حِدَ عیسی شُنو و عباشو
 شُن دَر اَنو و شُن لِی اَنَا بَست و عیسی شُن سوار کِه. ۳۶ هَمینا کِه عیسی تی رَه
 اُچو، مردم عباشو شُن دَر اَدائو و سِر رَه عیسی شو اَبَست. ۳۷ وَخْتی عیسی اُ سِر
 زَیرِن کاو زیتون نَزیک اَبو، هَمَه شاگردیاش وَ شادی و خَشی وَ صَدای بلند خدا
 رو وَ خاطر هَمَه مَعْزَه ئی که از اَنَا شُدِدِستاد حَمْد و ستایش شوایکه، ۳۸ و
 شو اُگُت:

«مُتبارکِه پادشاهی که وَ اسم خداوند اَدَا!»

صَلح و سَلامتی تی اَسِمو و شَکوه و جَلال تی اَسِمون اَسِمونیا بَه!»

۳۹ مُشْتی از عَالِمی فِرگِه فَرِیسی از وَسَط جَمعیّت شُن عیسی گُت: «استاد، اُ
 شاگردیات نِهب هاد!» ۴۰ عیسی جواب اُشد: «اُ شما اِگام، اَگه اِیا هم ساکت
 اَبِت، هَم سَنگِیَه وَا اُ صَدَا اَدِئِت!»

عیسی اِسی اورشلیم گریخ اِکو

۴۱ وَخْتی عیسی اُ اورشلیم نَزیک اَبو و شَهر اُشدی، اِسی اَنَا گریخ اُشِکِه ۴۲ و

أَشْكَتْ: «گاشکه تو، بله تو، إراز تَفْهَمِي که چه چي پَي اُ تو صلح و سلامتی آد. ولی الان آنایا از چشیات پنهونِت. ^{۴۳} چون رازی آرسه که دشمنیات دورت سنگر نک اَکِنِت و محاصره تَکِنِت، و از هر طرف اُ تو فشار آداریت؛ ^{۴۴} اُ تو و بَچیات که تی تو هِت، با خاک یکی اَکِنِت. آنایا ناهِرِت سنگ لی سنگی وامانه، چون زَمونی که خدا اُ دیدنِت اَم اُتَفْهَمِي.»

عیسی معبدا پاک آدکو

^{۴۵} عیسی اُ داخل معبد چو و شروع اُ دَر کِرْدَه فروشندیا اَشْکِه، ^{۴۶} و شُن اُنایا گُت: «تی نوشتهئی مکدس نوشته بُد که، «خونَه ما خونَه دعا آبه»؛ ولی شما انا لونه دُزیا نُکِرِد.»

^{۴۷} عیسی هر راز تی معبد تعلیم شَد. کاهنی گپ معبد، معلمی تورات و گپی کوم یهود آزدُم رهی هادِت که اُ عیسی نابود بَکِنِت، ^{۴۸} ولی رهی شُنانجو که شُبشابه اِ گرا انجوم هاتِت، اسی که هَمَه مردم و اشتیاک اُ حرفی عیسی گاش گر شوآکه.

۲۰

سؤال درباره کُدرت و اختیار عیسی

۱ یک راز که عیسی تی معبد شُ مردم تعلیم آد و خبر خَش انجیلا اعلام شَکِه، کاهنی گپ معبد و معلمی تورات، اَمَرَه شیخیا حَید عیسی اُنَدِت ^۲ و شُن انا گُت: «اُ ما بَگَه و چه حَکی اِ گریهوا اِکِنِش؟ که اِ حَکا شُ تو دِد؟» ^۳ عیسی شُن اُنایا جواب د: «ما هم از شما سؤالی اَم، اُ ما بَگائی، ^۴ غُسل تعمید یحیی از طرف خدا هاد یا انسان؟» ^۵ اُنایا اَمَرِیَه شُور شَکِه و شُگت: «اَگَه بَگائِم، "از طرف خدا هاد" اِگَه، پَ اسی چه اُ انا ایمون تُننُو؟ ^۶ ولی اَگَه بَگائِم، "از طرف انسان هاد" هَمَه مردم سنگسار مواکِنِت، اسی که مُجاب بُدسِیت که یحیی یک پیغامبر هاد.» ^۷ پَ اُنایا جواب شُناد که: «نادانِت از گُته.» ^۸ عیسی شُن اُنایا گُت: «ما هم اُ شما ناگام و چه حَکی اِ گریهوا انجوم اُتام.»

مَثَل باغبینی شُرور

^۹ بعد عیسی اِ مَثَلًا اسی مردم شَنُو: «یک مردی باغ انگوری نک اَشْکِه و شُن چننا باغبو اجازه د و خوش اسی بُری وخت اُ مملکت دِگَه چو. ^{۱۰} وختی موگَه

آجَدِه انگوریا رسی، یک نوگر شُخَدِ باغْبُنیا فِرِسْت تا مُشْتی از میوَه باغ انگور اُ
 آنا هاتِیت. ولی باغْبُنیا شُن نوکرا زاد و دست خالی شُناگَرِدَنه. ^{۱۱} بعد صاحب باغ
 یَک نوگرِ دِگه اُشْفِرِسْت، ولی شُن آنا هم زاد و وَ زشتی خود آنا رفتار شُکِه و
 دست خالی شُناگَرِدَنه. ^{۱۲} دَقَه سوم یَک نوگرِ دِگه اُشْفِرِسْت، اُ آنا هم زخمی
 شُکِه و شُن دَر کِه.

^{۱۳} «پ صاحب باغ اُشگت: ”چه یکنام؟ اُپس عزیزوم اُفرستام، شاید حرمت
 آنا نِگه یکنیت.“ ^{۱۴} ولی باغْبُنیا وَختی اُپُسش شُدی شُن یه گت: ”اُ وارِئِه. بِلگی
 اُشِبکِشِم ت میرائش اُ اما بِرِسِه.“ ^{۱۵} باغْبُنیا آنا هم از باغ انگور شُن دَر کِه و
 شُکشت.

«اَله صاحب باغ انگور خود آنا یا چه اکو؟ ^{۱۶} آنا آدا و اُ آن باغْبُنیا نابود آکو و
 باغ انگورا اُ کِسی دِگه آد.» وَختی مردم اُنا شُشُفْت، شُگت: «نَه، اینا نابه!»
^{۱۷} ولی عیسی چش شُ آنا یا کِه و اُشگت: «پ معین اُ نوشتِه مَکَدَس چِئِه، کِه
 اِگِه:

”م سَنگی کِه معماریا رَد شُکِه،

سَنگِ اصلینِ ساختِمون بُد“؟

^{۱۸} هرگِه لی آن سَنگا بَفتِه، نِگه تِگه اِبِه، و هر وَخت آن سَنگا لی کسی بَفتِه لِه
 شُدکو.»

خَرَج دَد اُ امپراطور روم

^{۱۹} معلمی تورات و کاهینی گپ، اُزْدَمبالِه رَهی هادِت کِه م لِحظَهوا اُ عیسی
 بِگِرِت، اُسی کِه شُفَهمی عیسی اُ مَثلا دربارِه آنا یا گتا، ولی از مردم شوآیرسی.
^{۲۰} پ اُ عیسی زِر نظر شُگِرِت و جاسوسی شُخَد فِرِسْت کِه شُن خوشو آدام
 وَلمی نِشو آد، تا بلکه شُبِشابه از حرفی عیسی بَهونَه‌ای و اُجِرِت و اُ آنا تحویل
 کُدرت و اختیار فَرموندار هاتِیت. ^{۲۱} پ آنا یا از عیسی شُپُرسی: «استاد، اما آدائِم
 کِه تو حکیکتا اُگائِش و تعلیم اُتِش، و بین کسی فرق نائِش، بلکه رَه خدا رو وَ
 راستی و درستی یاد اُتِش. ^{۲۲} اُسی اما شُرا روائِه کِه اُ امپراطور روم باج و خَرَج
 هاتِم؟» ^{۲۳} ولی عیسی حُگه بازین آنا یا اُشْفَهمی و اُشگت: ^{۲۴} «یک دینار اُ ما نِشو
 هاتی، لی اُ شُکل و اسم کِی؟» جواب شُد: «امپراطور روم.» ^{۲۵} عیسی شُ آنا یا
 گت: «پ مالِ امپراطورا اُ امپراطور هاتی و مالِ خدا رو اُ خدا!» ^{۲۶} آنا یا شُنِشابو اُ
 عیسی در حضور مردم وَخاطر حرفی کِه اُشزاد اُشِبگِرِت ولی از جوابی کِه عیسی

شُ آنایا دَ حیرون و ساکت اَبَدِت.

سؤال دربارهٔ زنده اَبَدِه مُردِیا

^{۲۷} چند نفر از عالمی فرگه صَدوقی حَدِ عیسی اُنَدِت، صَدوقنیا زنده اَبَدِه بعد از مرگا حاشا شوآکه، ^{۲۸} آنایا از عیسی سؤال شُکِه و شُگت: «استاد، موسی پیغامبر آسیی اما اَشِنوشته که آگه یک مردی کاگشو بِمِری و زَن اَشِبِه ولی بَچ و باری اَشِنِبِه، آن مردا باید اُم پوهوا بِگِر تا نَسلی آسیی کاگشو هُنِسِه. ^{۲۹} آله هَفتا کاک هادِت. کاکِ اولیشو زنی اَشِکِه و بدون اِکِه بَچ و باری اَشِبِه مُرد. ^{۳۰} بعد دوُمی ^{۳۱} و سوُمی اُ آن زنا شُگِرِت و هَمینا هَمِه آن هَفتا کاک بدون اِکِه بَچ و باری شُبِه مُردِت. ^{۳۲} بعد از هَمِه آنایا آن زنا هم مُرد. ^{۳۳} آله اینایِ موگه ای که مُردِیا زنده اَدَبِت، م زنا، زین کدوم یکیشوئه؟ چون هر هَفتا کاک آن زنا شُگِرِتستاد.»

^{۳۴} عیسی جواب اُشد: «مردم اِ دوروا زَن اِکِنِت و شو اِکِنِت. ^{۳۵} ولی آنایا که لایک رَسَدِه اُ آن دنیا و زنده اَبَد از مُردِیا هِت، نِه زَن اِکِنِت و نِه شو اِکِنِت، ^{۳۶} چون آنایا دِگِه شُناشابه بِمِرِت، و خَاطِر اِکِه آنایا خود فرشته یَا بَرابَرِت و بَچِ خدائِت. آسیی اِکِه آنایا از مرگ زنده اُبَسِتِت. ^{۳۷} ولی زنده اَبَدِه مُردِیا، حتی موسی هم تِ داستان بُنّه سَتِه نِشو اُشد، اَنکاکِه اُ خداوند، خدای ابراهیم و خدای اِسحاک و خدای یَعکوب جار آزاد. ^{۳۸} خدا، خدای مُردِیا نی، بلکه خدای زنده یَا، چون حَدِ انا هَمِه زنده هِت.» ^{۳۹} م موگوا بعضی از معلمی تورات شُگت: «استاد، چه خَش جواب اُتد!» ^{۴۰} و دِگِه هِسگِه جرات اَشِنِکِه سؤالی از عیسی بِکو.

مسیح پُسی کی؟

^{۴۱} عیسی شُ آنایا گت: «چینا شاشابه بِگائِت مسیح پُسی داوود پادشاهه؟ ^{۴۲} آسیی که داوود خوش تِ کتاب زبور اِگِه: «خداوند شُ خداوندِ ما گت: اَدست راست ما هُنِی، ^{۴۳} تا وَختی که دشمنیات تُ زِر پا هُبِیام.» ^{۴۴} وَختی داوود اُ انا «خداوند» جار آزاد، پَ چینا مسیح پُسی داوود؟»

خواستو اُ معلمی تورات به

^{۴۵} م موگوا که هَمِه مردم اُ حَرَفی عیسی گاش گر شوآکه، عیسی شُ شاگردیاش

گت: ^{۶۱} «از معلمی تورات دوری بکنی، آنایا دوست شُهه و عباي بلند ره اچت و مردم تی کوچه و بازار اُ آنایا سلام بکنیت، دوست شُهه تی عبادتگاهیا بهترین جا شُبه و تی مهمونیا برئه مجلس هُنیت. ^{۶۷} آنایا از یک طرف خونِه بوهیا چپو اکنت و از طرفیدو و خاطر اِکه اُ خوشو خَش نِشو هاتِ دعاشو طولانی اکنت. مجازاتِ آنایا بُری سختته آبه.»

۲۱

هدیه بوهزن فخیر

^۱ عیسی چَش اُشیکه و پولدارِ پی اُشدی که هدیه یاشو شُن تی صندوقِ هدیه معبد ایست. ^۲ انا یک بوهزن فخیری هم اُشدی که دو کِرنی شُ تی صندوق بست. ^۳ عیسی اُشگت: «حکیکتا اُ شما اگام که، ا بوهزن فخیر از همه آنایا بشته پول شُ تی صندوق بسته. ^۴ چون همه آنایا از زیادن مال و منالشو شد، ولی ا بوهزنا با اِکه فخیر هاد، همه خرجیشا اُشد.»

پیشگوئن خرابن معبد

^۵ وختی که مُشتی درباره معبد حرف شوآزاد که چینا و سنگی جوهو و هدیه ئی که تکدیم بدستاد تَزین بُد، عیسی اُشگت: ^۶ «رازی آدا که از اچی پی که اکا اپنی سنگ لی سنگی انا مانه بلکه همه ابری.»

^۷ آنایا از عیسی شُرسی: «استاد، ا اتفاکیهوا کئی آفته و نِشونهای که نزیکه ا چییهوا آنجوم بیه چئه؟» ^۸ عیسی جواب اُشد: «خواستو به که گمراه نی؛ چون خیلیا و اسم ما ادیت و اگائت: ”ما م هام“ و ”زَمون موعود رسد“.

^۹ وختی خبر جنگیا و جنجالیا اشناوی، متریسی. چون اول باید ا اتفاکیهوا بفته، ولی و ا زودنیا آخر زَمون نابه.»

^{۱۰} بعد عیسی شُ آنایا گت: «ملتی و ضد ملتی دِگه و پادشاهنی و ضد پادشاهن دِگه بلند آده. ^{۱۱} زلزله ئی گاتی آدا، تی جئی مختلف گحطنیا و طاعونیا آدا. اتفاکی وحشتناک آفته، و از آسمو نِشونه ئی گات و دی آبه.»

^{۱۲} «ولی کبل از همه ا اتفاکیا، آنایا توآگرت، آزار و اذیت توآکنت و تَن تحویل عبادتگاه یهودنیا و زندانیا آت، و خاطر اسم ما، تَن حد پادشاهیا و قرمونداریا آبرت. ^{۱۳} ا اسی شما فرصتی آبه تا شهادت هاتی. ^{۱۴} پ انا خوب تَن یاد به که

أَشْنَائِهِ جُلُوجِلُو فِكْر بِكْنِي كِه چينا جَوَاب هَاتِي. ^{۱۵} أَسِي كِه مَا أُشْمَا كُدْرَت حَرْف زَاد و حَكْمَتِي أَتَام كِه هِيچ يَك از دَشْمَنِيَاتُو شُنْشَابِه جَلُوُش وَايَسْتِيَتِ يَا خُود أَنَا مَخَالَفْت بِكْنِيَت. ^{۱۶} حَتِي بَا و نَنَه يَاتُو، كَاكِيَاتُو، كُوم و خُويشِيَاتُو و رَفِيكِيَاتُو تُن تَحْوِيل دَشْمَن أَتِيَت و أ مُشْتِي از شْمَا أَكْشِيَت. ^{۱۷} هَمَه وَخَاطِر اِسْم مَا از شْمَا مَتَنَفَر أَبِيَت. ^{۱۸} وَلِي حَتِي يَك مُو هَم از سِرْتُو كَام أَنَابِه. ^{۱۹} وَ صَبْر و تَحْمَلْتُو، جُونْتُو نَجَات أَتِي.

^{۲۰} «وَلِي وَخْتِي كِه تُدِي لَشْكِر دَشْمَن، دُور شَهْر اُورْشَلِيم أُشْغِرِيَت، م مَوْگُو پِدَانِي كِه وِيرُونِي اُورْشَلِيم نَزِيكِه. ^{۲۱} م مَوْگُو كِسِي كِه تِي مَنطَكِه يَهُودِيَه هِيَت أ كَاوِيَا بَگْرُوخْت و أَنَايَا كِه تِي شَهْرَتِ از شَهْر دَر أَجْت و أَنَايَا يِي كِه تِي دَشْت و صَحْرُو هِيَت أ دَاخِل شَهْر نِچْت. ^{۲۲} چُون أَن رَازِيَا، رَازِي اِنْتِكَا مِه تَا هَمَه نُوْشْتَه تِي مَكْدَس اَنْجُوم بِيَه. ^{۲۳} وَاي وَحَال زِيْنِي كِه تِي أَن رَازِيَا، حَا مَلَه هِيَت و زِيْنِي كِه شِير أَتِيَت، أَسِي كِه مَصِيْبَتِ كَاتِي لِي زِيْمِي أَبِه و غَضَبِ خُدا وَضِد اِمْرَدْمَا أَدَا. ^{۲۴} أَنَايَا وَشْمَشِير كُشْتَه أَبِيَت و أَسِير هَمَه مَلْتِيَا أَبِيَت. و تَا مَوْگِه اِي كِه دُورْتِه غَيْرِيَهُودِيَا تَمُوم بِيَه اُورْشَلِيم زِرِي پِي غَيْرِيَهُودِيَا لَه أَبِه.

^{۲۵} «نُشُوْنَه تِي خُورْشِيد، مَاه و اِسْتَرِيَا وَدِي أَبِه و لِي زِيْمِي مَلْتِيَا از غُرْشِ دَرِيَا و مَوْجِيَا پَرِيْشُون أَبِيَت. ^{۲۶} مَرْدَم از تَرَس و فِكْر اِيَكِه چِه بِلَايِي سِر دُنْيَا أَدَا از هُوش أَجْت، چُون كُدْرَتِي اَسْمُونِيَا اَلْرَزْت. ^{۲۷} م مَوْگُو أَنَايَا أُسْ اِنْسَان اَبِيَت كِه وَ كُدْرَت و شَكُوه و جَلَالِي كَاتِ تِي اَبْرِي أَدَا. ^{۲۸} وَخْتِي اِنْتَاكِيَا شُرُوعِ بِيَه رَاَسْت وَايَسْتِي و سِرْتُو بَرَا بِيْغَرِي، چُون وَخْتِ اَزَادِيْتُو نَزِيكِ اَبْدَا.»

درسی از درخت انجیر

^{۲۹} عِيسِي اِمْتَلَا هَم اَسِي أَنَايَا شَتُو: «أ دَرَخْت اَنْجِير و هَمَه دَرَخْتِيَا چَش بِيَكْنِي. ^{۳۰} تَا شَاخِيَا شُو بَرِگِ أَتِيَت، اَبِنِي و اَفْهَمِي كِه تَاوَسْتُو نَزِيكِه. ^{۳۱} پْ هَمِينَا هَم، وَخْتِي كِه تُدِي اِنْتَاكِيَا اَفْتَدَا، بَفْهَمِي كِه پَادِشَاهِنِ خُدا نَزِيكِه. ^{۳۲} حَكِيكْتَا أ شْمَا اَكَام، تَا زَمُونِي كِه هَمَه اِنْتَاكِيَه وَا نِفْتِه، اِنْسَلَا از بَيْنِ نَاچِه. ^{۳۳} اَسِمُو و زِيْمِي از بَيْنِ اَچِه وَلِي حَرْفِي مَا هِسُوخْتِ از بَيْنِ نَاچِه.

خَواستُو اُخوتو بِه

^{۳۴} «وَلِي خَواستُو اُخوتو بِه كِه نِكُو گَلْبَتُو وَعِيَاشِي و مَسْتِي و نِگْرُونِي اُ كَرِي اِمْتَلَا دُنْيَا سَاگِي بِيَه و أَن رَازا چُن تَلَه يَكْدَفَه تُن لِي سِرِ بَفْتِه. ^{۳۵} اَسِي كِه م رَازا، اُسِرِ كَلِي كِسِي كِه لِي زِيْمِي زَنْدِگِي اَكْنِيَتِ أَدَا. ^{۳۶} وَلِي هَمِيْشَه بِيْدَارِ بِيْشَه و دَعَا بِيَكْنِي تَا كُوتِ

تُبّه از هَمّه اِنفاکِی که وَزودی آفَتِه، بَگروخی و در حضور پُس انسان وایستی.»
 ۳۷ عیسی هر راز تی معبد تعلیم شَد، ولی شاویا از شهر در آچو و تا صبح لی
 کاو زیتون هاد. ۳۸ صبح وگه هَمّه مردم تی معبد شُخَد آدانِدِت تا اُ حرفیاش گاش
 گر بَکِنِت.

۲۲

نقشه کشته عیسی

۱ عید نُن فَطیر که اُ آنا پَسَخ اگائِت نَزیک شَبو، ۲ کاهِنی گپ معبد و معلمی
 تورات اَزْدُم رهی آسی کشته عیسی هادِت، آسی که از مردم شوآتریسی.

خیانت یهودا اُ عیسی

۳ م موگوا شیطون تی دِل یهودای معروف اُ اسخَریوط چو، که یکی از دوازده
 شاگرد عیسی هاد. ۴ یهودا حِد کاهِنی گپ و فرموندِی نَگهبونی معبد چو و خود
 آنا حرف اَشزاد که چینا اُ عیسی تحویلشو هاد. ۵ آنا خوشحال بُدِت و گبول
 شُکِه که پول شاتِت. ۶ پ یهودا گبول اَشکِه و اَزْدُم فرصتی هاد تا تی نبود
 جماعت، اُ عیسی تحویلشو هاد.

شوم آخر

۷ راز عید نُن فَطیر رسی، که باید تی آن رازا بَرّه پَسَخ گربونی آبو. ۸ پ عیسی، اُ
 پطرُس و یوحنا اَشفِرِسَت و شُ آنا گت: «اچی و شوم پَسَخا آسی اما آماده
 بَکِنی ت پخورم.» ۹ آنا از عیسی شُپرسی: «کُ تَبّه شوما آماده بَکِنیم؟»
 ۱۰ عیسی جواب اَشَد: «بِینی، وختی که اُ تی شهر چدی اُ مردی اِبنی که نیفَدَه‌ای
 بُردا. اَزْدُم انا اُ خونه‌ای اچی که انا اُ داخل اچِه ۱۱ و اُ صاحب م خونه‌وا بگائی که
 "استاد اُ تو گتا: «اتاک مِهمو گئِه تا شوم پَسَخا خود شاگردیام تی اُنکا
 پخورم؟» ۱۲ انا بَرّه خونه یک اُ تاک گاتی که گِگیم پَسِت اُ شما نیشو آد؛ تی اُنکا
 شوم پَسَخا آماده بَکِنی.» ۱۳ اُن شاگردیا چِدِت و شُدی هَمّه چی هَمونائِه که
 عیسی شُ آنا گتستاد، و شوم پَسَخا آماده شُکِه.

۱۴ وختی م ساعتا رسی، عیسی اَمَرِه حَوارنیا سِرِ سفره شَسِت. ۱۵ و شُ آنا
 گت: «چاد دَلَم شَسِت که کِبِل از عذاب گَشِدَم، اُ شوم پَسَخا اَمَرِه شما
 پخورم. ۱۶ چون اُ شما اگام که دِگِه از اُ شوم پَسَخا ناخورم تا موگه‌ای که تی

پادشاهین خدا اُنجوم پَرِسِه.»^{۱۷} و عیسی پیالَه‌ای شاسِه و بعد از شکر کِرْدَ، اَشْگُت: «اِنَا بَگِری و بین خوتو تکسیم بِکِنی. ^{۱۸} چون اُ شما اگام که، دِگَه از تَمَرَه انگور اناخورام تا موگه‌ای که پادشاهین خدا بیاد.»^{۱۹} و عیسی نُنَا شاسِه و بعد از شکر کِرْدَ، تَگَه اَشْکِه و شُ اَنایا دَ و اَشْگُت: «اِ بدن مائِه که وَاخاطر شما دَدَ اَبِه؛ اِ گِرا اُ یاد ما اُجا بیاری.»^{۲۰} هَمینا، بعد از شوم پیالَه‌وا شاسِه و اَشْگُت: «اِ پیالَه، نِشونْتِه عهد تازه تِی خون مائِه، که اسی شما لِته اَبِه. ^{۲۱} ولی بِنی، کسی که اُ ما خیانت اکو دستش خود ما تِی یک سَفَرْتِه. ^{۲۲} چون هَموناکِه تعین بُد پُس انسان اچِه، ولی وای وَاحال کسی که اُ پُس انسان تحویل دشمن اَد.»^{۲۳} شاگردیا شروع شُکِه از هَمدِگَه شُپُرسی که کدوم یکیشو شَسابِه اینا گری بِکو.

کِه از هَمَه گِپْتِه

^{۲۴} یک بحثی هم بین شاگردیا اُفته که، کدومشو از هَمَه گِپْتِه. ^{۲۵} عیسی شُ اَنایا گُت: «پادشاهی کومی دِگَه اُ اَنایا سَروری اَکِنت و اُ اَنایا پی که اُ مردم فَرمو اَت ولی نعمت گُته اَبِه. ^{۲۶} ولی شما اینا مَبِشِه. بلکه کسی که بین شما از هَمَه گِپْتِه باید چُن کسی بِه که از هَمَه کینگَلْتِه و رهبر باید چُن نوکر بِه. ^{۲۷} چون کدوم یکی گِپْتِه، اَناکِه سِر سفره اُنی یا اَناکِه نوکری اکو؟ مَ اَناکِه سِر سفره اُنی نِه گِپْتِه؟ ولی ما بین شما چُن کسیم که نوکری اکو.

^{۲۸} «شما کیسی هی که تِی امتحانیم حِدِ ما وایسْتدی. ^{۲۹} پَ هَموناکِه بای اَسْمونیم، شُ ما یک پادشاهی دَ، ما هم انا اُ شما اَتام، ^{۳۰} تا شما هم تِی پادشاهین ما سِر سفرم بِخوری و واخوری و لی تختیا هُنئی و اُ دوازده طایفه اسرائیل حُکم بِکِنی.

پیشگوئن حاشا کِرْدَه پطرس

^{۳۱} «شَمعون، شَمعون، بِن، شیطون اَزْدِم اِ هاد که هَموناکِه گانوم از کاه جدا اَکِنت، اُ شما اسی خوش جدا بِکو. ^{۳۲} ولی ما اسی تو دعا اَمِکِه تا ایمونْت از بین نِچِه. وختی دوباره اَگِشِتِش، اُ کاکِیات گُوت هاد.»^{۳۳} پَطْرُس شُ عیسی گُت: «سروُرْم، ما آماده هام اَمَرَه تو، هم اُ زندان اُچام و هم بِمِرام.»^{۳۴} عیسی جواب اَشْد: «پَطْرُس، اُ تو اگام، اِراز گِبَل از بُنگ خروس، سه دَفَه حاشا اَکِنش که اُ ما اَشناسِش.»

^{۳۵} عیسی از اَنایا اَشْپُرسی: «موگه‌ای که بدون کِسَه پول یا تِره یا جتی اَمْفِرستدی، مَ محتاج چی بُدی؟» جواب شُد: «نَه، اُ هیج چی.»^{۳۶} پَ عیسی

شُ آنایا گُت: «ولی الان هرگه کِسَه پُول اُشه واسی، کسی که نُبرَه اُشه هم اینا بکو. آنایا که شمشیر اُشنی جُمَش بفرِشه و اسی خوش شمشیر بخلِه. ۳۷ اسی که اُ شما اگام، ا پیشگوئی که تی نوشتَه ئی مکدسه، باید دربارَه ما آنجوم بیه که: «آنا خود خطاکاریا یکی حساب بو،» اسی که، هر چی که دربارَه ما نوشتَه بُد نَزیکه اُ آنجوم بَرِسَه. ۳۸ شاگردیا شُگت: «سرور اما، بِن، اکا دوتا شمشیر مُهه.» عیسی شُ آنایا گُت: «بسه.»

عیسی لی کاو زیتون دعا اکو

۳۹ عیسی از آنکا دَر اَم و چُن عادت همیشش، اُ کاو زیتون چو و شاگردیاش هم اَز دُمبالش چِدِت. ۴۰ وَختی اُ آنکا رَسِدِت شُ آنایا گُت: «دعا بکنی تا تی امتحان نِفْتی.» ۴۱ بعد عیسی اُ اندازه بَسْتَه سنگی از آنایا دور ابو، زانو اُشزاد و دعا اُشکه، ۴۲ و اُشگت: «ای با، اگه خواستَه توئه، ا پیااله عذابا از ما دور بکو؛ ولی بازَم خواستَه ما آنجوم نیه بلکه خواستَه تو آنجوم بیه.» ۴۳ م موگوا فرشته‌ای از اَسْمو اُ انا ظاهر بو و شُ انا گُوت د. ۴۴ عیسی هَمونایه تی رنج و عذاب هاد، بَسْتَه دعا اُشکه و عرگش چُن قَطْرِی گات خون لی زعی شَلِت. ۴۵ وَختی که دعاش تَموم بو، عیسی حِد شاگردیا چو، اُشدی که آنایا از غصه حَتِسِت. ۴۶ عیسی شُ آنایا گُت: «اسی چه حَتِسْتی؟ آپای و دعا بکنی تا تی امتحان نِفْتی.»

دستگیرنِ عیسی

۴۷ عیسی هَنو حرف شَزاد که یک جماعتی از رَه رَسِدِت. یهودا که یکی از دوازده شاگرد عیسی هاد، راهنمای آنایا هاد. یهودا اُ عیسی نَزیک ابو تا اُشوابوسه. ۴۸ ولی عیسی شُ انا گُت: «ای یهودا، پُس انسانا و یک بوسد تسلیم اکنش؟» ۴۹ کیسی که اطراف عیسی هادِت وَختی که شُدی چه اتفاقی اُفتدا شُگت: «سرور اما، شمشیریا مو بگشیم؟» ۵۰ و یکی از آنایا و شمشیر شُ نوگر گپترین کاهن زاد و گاش راستش اُشبللی. ۵۱ ولی عیسی اُشگت: «بسه دگه.» و دست شُ لی گاش م نوکرا نه و شفا اُشد. ۵۲ بعد عیسی اُ کاهنی گپ، فرموندئ نگهبونی معبد و شیخیا، که اسی گِرته انا اُنْدِسْتادِت اُشگت: «م ما راهزنام که و شمشیر و چماق اُ سراغُم اُنْدِسْتی؟» ۵۳ وَختی که هر راز تی معبد تَنحد هادام تَنگِرْتام. ولی الان وَخت شَمائِه؛ وَخت گُدرت تاریکی.»

پطرس اعیسی حاشا اکو

^{۵۴} بعد آنایا ا عیسی شگریت و شن خونہ گپترین کاهن بو. پطرس دورادور اژدمبالشو اچو. ^{۵۵} چند نفر وسط منسرای خونہ، تش روشن شکر دستاد و دوزش اداستادت. پطرس هم وسط آنایا شست. ^{۵۶} م موگوا یک کنیز جوونی ا پطرس که تی روشنائین تش اداستاد اشدی و و دگت چش ش انا که و اشگت: «ا مردا هم امره عیسی هاد.» ^{۵۷} ولی پطرس حاشا اشیکه و اشگت: «ای زن، اشناشناسام.» ^{۵۸} کامی بعدته، یکیدو ا پطرس اشدی و اشگت: «تو هم یکی از آنایا هس.» ولی پطرس جواب اشد: «ای مرد، نهام.» ^{۵۹} حدود یک ساعت بعد یکی دگه ام و و اصرار اشگت: «مطمئنم که ا مردا هم خود انا هاد، آسی که انا هم جلیلیه.» ^{۶۰} ولی پطرس جواب اشد: «ای مرد، نادانم چه گتاش.» م لحظهوا، پطرس هنو حرف شزاد که خروس بنگ اشد. ^{۶۱} خداوند عیسی آگشت و چش ش پطرس که، پطرس حرف خداوند عیسی شیدام که چینا ش انا گتستاد: «اراز گبل از بنگ خروس تو سه دقه ا ما حاشا اکینش.» ^{۶۲} پطرس در چو و زار زار گریخ اشیکه.

عیسی رشخاند ابه

^{۶۳} آنایا که ا عیسی شگریتسداد، همینا که شن انا آزاد رشخاندش هم شوایکه. ^{۶۴} آنایا چینی عیسی هم شبت و هی از انا شوپرسی: «پیشگوی بکو، که ا تو زتا؟» ^{۶۵} آنایا بری ا عیسی توهین شوایکه و دشمو شوآد.

محاکمه عیسی در حضور شورای یهود

^{۶۶} وختی صبح بو، شیخی کوم یهود، یعنی کاهنی گپ و معلمی تورات یکجا جمع ابدت و جلسه شگریت. آنایا ا عیسی شن شورای خوشو بو و شن انا گت: ^{۶۷} «آگه تو مسیح موعودش، ا اما بگه.» ولی عیسی ش انا گت: «آگه بگام، حرفم باور ناکنی، ^{۶۸} و آگه از شما پیرسام، جواب ماناتی. ^{۶۹} ولی از ا به بعد پس انسان ا دست راست گدرت خدا انی.» ^{۷۰} همتشو شگت: «ب تو پس خدائش؟» عیسی جواب اشد: «شما گتای که هام.» ^{۷۱} پ انا گت: «دگه چه نیازی ا شاهد مهه؟ خومو از زابوش مسنفت.»

محاکمه عیسی در حضور پیلاتس

۱ م موگوا همَه شورا بلند اُبدت و اُ عیسی شُخَدِ پیلاتس، فرمودار رومی بو و شُن آنا تُهمت آزاد و شواگت: «آما اُ نتیجَه‌وا رَسِدِم که اِ مَردا اُ ملت آما گمراه آکو و ناهِرِ که اُ امپراطور روم باج و خَراج هاتِم و اِگه که خوش مسیح موعودِه، یعنی یَک پادشاه.» ۳ پ پیلاتس از عیسی اُشپُرسی: «تو پادشاه یهودنیا ایش؟» عیسی جواب اُشد: «تو اینا اُنگت.» ۴ م موگوا پیلاتس شُ کاهِنی گپ معبد و جماعت گت: «ما هیچ تخصیری تی اِ مَردا اِنجُستام.» ۵ ولی آنا یا و اصرار شُگت: «اِ مَردا تی کُل یهودیه خود تعلیمیاش اُ مردم تحریک آکو. از منطکه جلیل شروع اُشکِرِد و حتی تا اِکا هم رَسد.»

۶ وَختی پیلاتس اِنّا اُششُفت، اُشپُرسی که عیسی جلیلیه؟ ۷ وَختی اُشدانست که عیسی مال جُئیه که هیرودیس حاکم آنکا حکومت آکو، آنا شُخَدِ هیرودیس فِرِست. م موگوا هیرودیس تی شهر اورشلیم هاد. ۸ هیرودیس وَختی اُ عیسی اُشدی بُری خوشحال بو، چون بُری وَختاد که شُئست اُشِبِینه، اِسی که دربارَه عیسی اُششُفتستاد و امید اُشاد چننا نِشونئِه اِسمونی از آنا بینه. ۹ پ هیرودیس بُری سوال از عیسی اُشیکه، ولی عیسی جوابی شُ آنا نَد. ۱۰ کاهِنی گپ و معلی تورات که آنکا وایستدستادت تُهمتی ساگنی شُن عیسی آزاد. ۱۱ هیرودیس و سربازیاش اُ عیسی تحقیر و رِشخاند شواکه. بعد عبایِ باشکوه شُبارِ عیسی که و شُخَدِ پیلاتس اُگَرَدنه. ۱۲ آن رازا هیرودیس و پیلاتس اُمریّه رفیک بُدت، چون گبل از اِ دُشمنیه هادت.

۱۳ بعد پیلاتس، اُ کاهِنی گپ و رِئِسی کوم و مردم جار اُشزاد ۱۴ و شُ آنا یا گت: «شما اِ مَردا و اِ اتهاما که اُ مردم گمراه آکو خَدِ ما تُتورد. بِنی، ما جُلوو شما اِ مَردا امتحان اُمیکه و تی اِ مَردا هیچ تخصیری اُمندی که تُهمتی شما ثابت بیه. ۱۵ هیرودیس هم هیچ دلیلی شانجو، چون اُ آنا شُخَدِ آما اُگَرَدنه. بِنی، آنا هیچ گری اُشَنکِرِد که لایکِ مرگ به. ۱۶ پ ما شُلاق شُرنام و آزاد شُکنام.» ۱۷ پیلاتس تی هر عید، باید یَک زندانی اِسی آنا یا آزاد شُیکه.

۱۸ ولی همَه اُمریّه کال شُیکه: «اِ مَردا اُشِبِکش، اُ باراباس اِسی آما آزاد بکو!» ۱۹ باراباس وَخاطر شورشی که تی شهر بُدستاد و همینا وَخاطر کتل اُ زندان اُفتدستاد. ۲۰ پیلاتس که دُلش شُئست اُ عیسی آزاد بکو دَفیدو خود آنا یا حرف اُشزاد. ۲۱ ولی آنا یا همینا کال شواکه: «لی صلیب اُشِبِکش! لی صلیب اُشِبِکش!» ۲۲ دَفَه سوم پیلاتس شُ آنا یا گت: «اِسی چه؟ چه بدنی اُشکِرِد؟ ما

هیچ تخصییری تی آنا مانجو که لایکِ مرگ به. اسی هَم شَلاق شَرِنام و آزاد شَکِنام.»^{۲۳} ولی آنایا و اصرار، بلند کال شوآکه و شُئست که عیسی ا صلیب به. پ کال و کیلشو جواب اشد. پ پیلانُس تصمیم اُشگرتِ حکمی که آنایا شئه، هاد. ^{۲۵} پیلانُس ا مردی که وَاخطر شورش و گتل تی زندان اُفتدِستاد و مردم شُئست آزاد به، آزاد اُشکه ولی ا عیسی شُ دست آنایا د تا هر گری شئه خود آنا بکنت.

ا صلیب بده عیسی

^{۲۶} وختی که سریازی رومی ا عیسی شوآبو، ا یک مردی که اسمش شَمعون و مالِ شهر قیزوان هاد و از سِر زمیش آدم، شُگرت و صلیبا شُن لی کول آنا نه تا از پشت سِر عیسی به. ^{۲۷} یک جمعیت گاتی از مردم و از زنی که اسی عیسی شُن سنه خوشو آزاد و گریخ شوآکه، پشت سِر آنا چِدت. ^{۲۸} ولی عیسی اگشت و شُ آنایا گت: «آی دُتی اورشلیم، اسی ما گریخ مکنی؛ بلکه اسی خوتو و بچیاتو گریخ بکنی. ^{۲۹} چون رازی آدا که اگائت: ”خوش و حال زنی نازا و اُشکامی که هسوخِت بچ شُنو و سنهئی که هسوخِت شیر شُنْد!“ ^{۳۰} م موگوا ا کاویا اگائت: ”لی آما بفتی“ و ا تمبیا اگائت: ”ا ما پپوشنی.“ ^{۳۱} چون آگه خود دار تل ا گریهوا اکنت، ا سِر دار حُشک چه آدا؟»

^{۳۲} دوتا مرد جنایتکار هم شوآبو تا ا آنایا هم ا مره عیسی بکشت. ^{۳۳} وختی ا جی و اسم جُمجه رسدت، ا عیسی ا مره آن دوتا جنایتکار شُن صلیب که، یکی طرف راست عیسی و یکیدو طرف چپش. ^{۳۴} عیسی اُشگت: «آی با، شُببخش چون نادانیت چه کردات.» سریازیا گرعه شُبست تا جُمئی عیسی بین خوشو تکسیم بکنت. ^{۳۵} مردم وایستدستادت و چش شوآکه، ولی رئیسی کوم و رِشخاند شوآگت: «ا بکیه نجات اشد؛ آگه ا مردا مسیح خدا و برگزیده آنا، بهر ا خوش نجات هاد.» ^{۳۶} سریازیا هم ا آنا رِشخاند شوآکه. آنایا جلو آدانیت و شراب تُرش بَد شُن جلوو دهن آبو ^{۳۷} و شوآگت: «آگه تو پادشاه یهودنیائش، ا خوت نجات هاد.» ^{۳۸} نوشته ای هم وِر سِر عیسی شُرادستاد که: «ا نه پادشاه یهودنیا.»

^{۳۹} یکی از آن جنایتکاریا که ا صلیب بَدستاد، شُ عیسی دُشمو آد و شُگت: «م تو مسیح موعود نپش؟ پ ا خوت و آما نجات هاد.» ^{۴۰} ولی آن یکیدو شُ آنا نهب د و اُشگت: «از خدا ناتریش؟ حکم تو و آنا یکیه. ^{۴۱} ا مجازاتا حکموئه

آسی که سزای گریه که مکرِد؛ ولی اِ مَرِدا هیچ خطائی اَشْنِکِرِد.»^{۴۲} و اَشْگَت: «آی عیسی، وَخْتی اُ پادشاهیت رَسِدِش، اُ ما هم آیاد بیا.»^{۴۳} عیسی شُ اَنَا گَت: «حکیکتاً اُ تو اگام، اِراز تو اَمَرِه ما تِی بَهشتِش.»

مرگ عیسی

^{۴۴} حدوداً ساعت دوازده پشین هاد که کَلِ مِ سرزمینا تاریک بو و اِ تاریکنا تا ساعت سه پشین هَنو هاد.^{۴۵} خورشید دِگه نور اَشْناد. مِ موگوا پَرْدَهٔ معبد از وسط دو تِگه بو.^{۴۶} بعد عیسی وَصْدای بلند اَشْگَت: «آی با، رُوْحَم اُ دَسْتی تو اَتام.» اِنا اَشْگَت و جو اَشْد.^{۴۷} مِ افسر رومنا وَخْتی اِ اَتفاکا اَشْدی، خدا رو حمد و ستایش اَشْکِه و اَشْگَت: «واکعا که اِ مَرِدا بی گناه هاد.»^{۴۸} هَمَه جماعتی که آسی چَش کِرْد اُنْدِسْتادِت، وَخْتی شُدی چه اَتفاکی اُفْتَه، هَمینا که شُن سَنَشو اَزاد، اُ خونه یاشو اَگَشْتِت.^{۴۹} هَمَه اَشْنائی عیسی و زِنی که از جلیل اَزْدُمبالَش اُنْدِسْتادِت، دور وایسْتَدِسْتادِت و اِ چِی یا چَش شوآکه.

دفن عیسی

^{۵۰} آنکا مردی و اسم یوسف هاد که مالِ رَامَه، یکی از شهرِی یهودِینیا هاد، اَنَا مرد خَش و صالحی هاد که عضوِ شورایِ یهود هاد.^{۵۱} اَنَا وَ تَصْمِیم و عمل شورا موافک نِهَاد و منتظرِ پادشاهِین خدا هاد.^{۵۲} یوسف حَدِ پِیلاَتُس چو و سَنَسْت که جسد عیسی شَاد.^{۵۳} پَ جسد عیسی از صلیب شُ زِیر اَنُو و تِی کَفَنی کتونی اَشْپِیچی و تِی مَکَبَرَه ای که از سنگ تِراشِد بَدِسْتاد اَشْنَه، که تا وَ حال هِسْگه شُن تِی اَن مَکَبَرَه و اِنْدِسْتاد.^{۵۴} اَن رازا، رازِ اَمادَه بَد هاد، که تِی اَن رازا یهودِینیا، اُ خوشو آسی عید پَسَخ اَمادَه شوآکه و چِی اُ شروع رازِ شنبه مَکَدَس یهودِینیا اَنمو دِسْتاد.^{۵۵} زِنی که از جلیل اَمَرِه عیسی اُنْدِسْتادِت، اَزْدُمبالَه یوسف چِدِت و اُ مَکَبَرَه و اِکه چِینا جسد عیسی گِرار اِگِر، شُدی.^{۵۶} بعد اَگَشْتِت و بَزاریا و رُوغنی عَطری اَمادَه شُکِه.

اَنایا تِی رازِ شنبه طِبک حکم خدا، استراحت شُکِه.

۲۴

عیسی زنده آدِبِه

^۱ رازِ اوّل هفته، صبح وگه زِنیا بَزاری که اَمادَه شُکِرِدِسْتاد، شُناسِه و اُ مَکَبَرَه

چِدِت. ۲ آنایا سُدی مِ سنگِ گاتی که جلوو دهنه مکبَره اُشگرِستاد اُرد زاد بُد. ۳ ولی وَختی داخلِ مکبَره چِدِت، جسد خداوند عیسی رو سُنَانِجو. ۴ همینا که زِنیا بُری تعجب سُکِرِدِستاد، چُخو دوتا مرد خود جُمه ای که بَرک شَزاد خَدشو وایستدِت. ۵ هموناکه زِنیا تِرِسِدِستادِت و سِرِشو سُن زِیر بَسِتِستاد؛ آن مردیا سُن آنایا گت: «آسی چه بین مُردِیا اُزْدُم زنده گِشتایی؟ ۶ عیسی اِکا نی، آنا زنده اُبد. اُیاد بیاری وَختی که هَنو تی جلیل هاد، چینا سُن شِما گت که، ۷ باید اُپس انسان دست گُنهاریا هاتِت، لِی صلیب گُشته بیه و تی رازِ سوْم زنده آبه.» ۸ مِ موگوا زِنیا حرفِی عیسی سُن یاد اُم. ۹ وَختی از مکبَره اِگِشتِت، هَمَه اِچی یه و اُسی آن یازده شاگرد و بکیه نکل سُکِه. ۱۰ زِنی که اِخَبَرِیه و سُن حواریا دَ، اِیا هادِت: مریم مَجْدَلِیَه، یوآنا، مریم نَنَه یَعکوب و زِنی دِگه که اُمَره آنایا هادِت. ۱۱ ولی حواریا فکر سُکِه زِنیا خیالاتی بُسِتِت و حرفیاشو باور سُکِه. ۱۲ ولی پَطْرُس اُپابو و اُطرف مکبَره سُخیزِکه، خام اُبو و چش سُن تی مکبَره که، ولی غیر از کفن گتونی هیچ چی اُشِندی. آنا از چی که اتفاک اُفتدِستاد حیرون بو و اُخونه اِگِشت.

تی رَه عِمائوس

۱۳ مِ رازا، دوتا از شاگردیا اُده عِمائوس اُچِدِت که حدود دو فَرَسَخ از شهر اورشلیم فاصله اُشاد. ۱۴ و دِبارَه هَمَه اِ اتفاکی که اُفتدِستاد اُمَرِیَه حرف شوآزاد. ۱۵ هموناکه اُمَرِیَه حرف شوآزاد و بحث شوآکه، عیسی خوش سُنخَد اُم و سُنمَره چو. ۱۶ ولی اِ گُدرتا که مِ موگوا اُ عیسی بَشِناسِت، از آنایا گِرته بُدِستاد. ۱۷ عیسی از آنایا اُشِپُرسی: «تی رَه دِبارَه چه اُمَرِیَه حرف رَتایی؟» آنایا سِرِ جاشو وایستدِت، غام و ناراحتی از تی لوشو معلوم هاد. ۱۸ مِ موگوا یکی از آنایا که اسمش گِلئوپاس هاد، جواب اُشد: «مِ تنها اُدام غریبَه تی اورشلیم تو هِش که از چی تی که تی اِ رازیا اُنکا اتفاک اُفتدِ بی خَبَرش؟» ۱۹ عیسی اُشِپُرسی: «چه چی تی؟» آنایا سُگت: «اتفاکی که اُسی عیسی ناصرِی اُفته. آنا پیغامبری هاد که تی رفتار و گفتارُش، هم حِدِ خدا و هم حِدِ هَمَه مردم بُری گُدرت اُشاد، ۲۰ و چینا کاهنی گپ معبد و رنِیسی اُما، آنا سُن تحویل دَ تا اُ مرگ محکوم بیه و لِی صلیب سُگِشت. ۲۱ ولی اُما امید مُهاد که آنا، کسیه که اُ اسرائیل آزاد اُکو. هَمَه اِیا یَک طرف، الان سومین رازِ که اِچی یه و اتفاک اُفتدِ. ۲۲ اِیا هَم هیچ، چنتا از زِنیا که تی جمع اُمائِت، سُن تی تعجب بَسِتِم. آنایا اِراز صبح وگَه اُ مکبَره

چِدِت،^{۲۳} و وَخْتی اُ جسد عیسی سُنانِجَو. اَگِشْتِ و سُگْت که حتی تِی رُویا فرشته‌ئی سُدیِد که سُن اَنایا گِیَه عیسی زندِیَه. ^{۲۴} مُشتی از اَنایایِی که اُمَرَه اَما هادِت اُ مَکَبَرَه چِدِت و اوضاعا هَمونا سُدی که زِنیا نَکل سُکِرِدستاد، ولی اُ عیسی سُندی.» ^{۲۵} عیسی سُ اَنایا گُت: «اَی نادونیا، اَی شمایی که باور کِرِدَه هَمَه حَرفِی پیغامبریا اِکَد تُنَسِه سَخْتِه! ^{۲۶} مَ لازم نِهاد مسیح موعود اِ عذابیه‌وا بَکِشِه و بعد اُ شکوه و جلال خوش اُچِه؟» ^{۲۷} پَ از تورات موسی و نوشته‌ئی هَمَه پیغامبریا شروع اُشِکِه و هرچی که تِی هَمَه نوشته‌ئی مَکَدَس دربارَه خوش گُتَه بُستاد، اَسی اَنایا توضیح اُشَد.

^{۲۸} وَخْتی اُ طرف دَهی که اُچِدِت نَزیک اَبِدِت، عیسی اپنا سُنیشو دَ که انگار شَیَه جِی دورتَه‌ای اُچِه. ^{۲۹} ولی اَنایا بُری اصرار سُکِه و سُگْت: «حَد اَما و امان، اَسی که هوا تاریک اَبدا و سُو نَزیکه.» پَ عیسی داخل خوئشو چو تا سُنَحَد و امانِه. ^{۳۰} وَخْتی خود اَنایا سِرِ سفره هاد، نُنا شاسِه و خدا رو شکر اُشِکِه، تَکِه اُشِکِه و سُ اَنایا دَ. ^{۳۱} مَ موگوا، چَشیاشو واز اَبو و اُ عیسی سُشِناخت. جِخو عیسی از جلوو چَششو ناپدید بو. ^{۳۲} اَنایا سُن یَه گُت: «اُنَدی تِی رَه که خود اَما حَرف سُزاد و نوشته‌ئی مَکَدَسا اَسی اَما توضیح سَد، چینا دلیمو تاپ تاپ سُزاد؟» ^{۳۳} اَنایا مَ ساعتا اَپا بُدِت و اُ اورشلیم اَگِشْتِت. سُدی اَن یازده شاگرد و اَنایا کِه سُنُمَرَه هادِت یَکجا جمع اَبَسِت، ^{۳۴} و شواگُت: «خداوند عیسی واکعا زندَه اَبُد و اُ خوش سُ شَمعون نِشو دَد.» ^{۳۵} بعد اَن دوتا نَکل سُکِه که تِی رَه چه اتفاکی اَفْتِدِه و چینا موگِه تَکِه کِرِدَه نو اُ عیسی سُشِناختِه.

عیسی اُ شاگردیاش ظاهر اَبِه

^{۳۶} هَمونا کِه شاگردیا دربارَه اِ چِی‌یَه‌وا حَرف شوآزاد، عیسی خوش وَسَطشو وایست و اُشگُت: «سلام اُ شما!» ^{۳۷} ولی اَنایا یَکدَفَه اَتام بُدِت، وحشت سُکِه و فکر سُکِه روح دِدات. ^{۳۸} عیسی سُ اَنایا گُت: «اَسی چه پَریشونی؟ اَسی چه تِی دلتو شک تَهه؟ ^{۳۹} اُ دست و پام چَش بَکِی. خومام! اُ ما دست بَزی و بَینی؛ اَسی که روح گوشت و استخون اُشنی، ولی دِدای که ما اَم.» ^{۴۰} وَخْتی اِنَا اُشگُت، دست و پاش سُ نِشِن اَنایا دَ. ^{۴۱} هَمونا کِه اَنایا هَنو از خوشحالی و تعجب سُناشابو باور بَکِنِت، عیسی سُ اَنایا گُت: «اِکا چِی اَسی خَرَد تَهه؟» ^{۴۲} اَنایا تَکِه‌ای مَهَن بَرِزَنَد سُن عیسی دَ. ^{۴۳} عیسی شاسِه و جلوو چَششو اُشَخِه. ^{۴۴} بعد سُ اَنایا گُت: «وَخْتی که هَنو خود شما هادام اِ چِی‌یَه‌وا مَ شما گُت که،

هرچی درباره ما تی تورات موسی و نوشته تی پیغامبریا و تی کتاب زبور نوشته بُد، باید انجوم بیه.»^{۵۰} بعد ذهن آنایا واز شاکه تا شُبشابه نوشته تی مکدسا بِفَهْمِت. ^{۵۱} و شُ آنایا گُت: «نوشته بُد که باید مسیح موعود عذاب بکشه و رازِ سَوم از مُردِیا زنده آیه، ^{۵۲} و اِکه و اسم آنا توبه کِرِد و بَخِشِدِه گناهی، باید از اورشلیم شروع بیه و اَهَمَه ملتیا اعلام بیه. ^{۵۳} شما شاهیدی اِچی یائی. ^{۵۴} بیخی، ما مِ چی که بای آسیمونیم وعده اشدِد، اُلی شما افرِستام، ولی تی ا شهر اامانی تا موگه ای که، گُدرتی که از آسیمو ادا ا شما پُر بکو.»

صعود عیسی ا آسیمو

^{۵۰} عیسی ا آنایا در از شهر تا نَزیکِن دِه بیت عَنیا اُشبو و دستپاش بلند شاکه و شُ آنایا برکت د؛ ^{۵۱} و هَمینا که برکتشو سَد از آنایا جدا بو و ا آسیمو بُردَه بو. ^{۵۲} آنایا ا عیسی پرستش شُکه و خود شادِن گاتی ا اورشلیم آگِشِت، ^{۵۳} و دائِم تی معبد خدا رو حمد و ستایش شوآکه.

